

Den Europæiske Unions Tidende

C 113

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

18. april 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER	
	Regionsudvalget	
	94. plenarforsamling den 15. og 16. februar 2012	
2012/C 113/01	Regionsudvalgets resolution til det europæiske råds forårstopmøde 2012 om udkastet til traktat om stabilitet, koordinering og styring i den økonomiske og monetære union	1
2012/C 113/02	Regionsudvalgets resolution om »Situationen for Europe direct-informationscentrene«	5
	UDTALELSER	
	Regionsudvalget	
	94. plenarforsamling den 15. og 16. februar 2012	
2012/C 113/03	Regionsudvalgets udtalelse om »En fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner«	7
2012/C 113/04	Regionsudvalgets udtalelse om »Den reviderede europæiske dagsorden for integration«	11

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 113/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Fremtiden for programmet — Europæisk kulturhovedstad«	17
2012/C 113/06	Regionsudvalgets udtalelse om »Ændring af EGTS-forordningen«	22
2012/C 113/07	Regionsudvalgets udtalelse om »Børnefattigdom«	34
2012/C 113/08	Regionsudvalgets udtalelse om »Direktivet om ekstern støj — Vejen frem«	40
2012/C 113/09	Regionsudvalgets udtalelse om »Modernisering af videregående uddannelser«	45
2012/C 113/10	Regionsudvalgets udtalelse om »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: en dagsorden for forandring«	52
2012/C 113/11	Regionsudvalgets udtalelse om »Lovgivningspakke for ofre«	56
2012/C 113/12	Regionsudvalgets udtalelse om »Udvikling af en europæisk kultur for forvaltning på flere myndighedsniveauer: opfølgning af Regionsudvalgets hvidbog«	62

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

94. PLENARFORSAMLING DEN 15. OG 16. FEBRUAR 2012

Regionsudvalgets resolution til det europæiske råds forårstopmøde 2012 om udkastet til traktat om stabilitet, koordinering og styring i den økonomiske og monetære union ⁽¹⁾

(2012/C 113/01)

fremlagt af de politiske grupper PPE, PSE, ALDE og AE

I lyset af Det Europæiske Råds konklusioner af 30. januar 2012 er Regionsudvalget bevidst om de direkte følger, som den kommende traktat om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (herefter kaldet "den nye traktat") vil få for regionale og lokale myndigheder i Den Europæiske Union.

REGIONSUDVALGET

I. Traktaten om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union

1. **forpligter sig til at yde sit fulde bidrag til at løse den aktuelle krises udfordringer** og støtter indsatsen for at udvikle en bedre koordinering og styring i den økonomiske og monetære union med henblik på at tackle recessionen og statsgælds-krisen ved at sikre sunde og stabile offentlige finanser;

2. understreger, at en strammere budgetdisciplin og en klar nedbringelse af gældsniveauet må suppleres med hurtige foranstaltninger til fremme af vækst og territorial samhørighed ved at stimulere jobskabelse og bæredygtig beskæftigelse, så der etableres de rette betingelser for igen at sætte skub i den europæiske økonomi og sikre den europæiske integrations fremtid;

3. beklager, at den nye traktat er blevet udarbejdet uden for rammerne af EU's gældende primærret og med en kun minimal

inddragelse af Europa-Parlamentet i en proces, der har været præget af interinstitutionelle forhandlinger, og som har taget fat på spørgsmål, der i vid udstrækning allerede var behandlet i EU-lovgivningen under overholdelse af Den Europæiske Unions almindelige demokratiske procedurer;

4. **går fortsat fuldt ud ind for 'fællesskabsmetoden'** som den mest legitime metode til at opbygge Den Europæiske Union som et fælles politisk rum;

5. minder om **det presserende behov for, at EU genvinder borgernes tillid og genopretter den økonomiske vækst**, samtidig med at det fremmer den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed;

6. kræver, at der i den nye traktat er en klar henvisning til overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, og opfordrer til, at de regionale og lokale myndigheders retlige kompetencer anerkendes i forbindelse med den økonomiske styring;

7. fremhæver, at de forslag om **"den gyldne regel"** om afbalancerede offentlige budgetter, som de kontraherende parter fremsætter, ikke kun vedrører de offentlige finanser, der sorterer under centralregeringerne, men **også vil få virkninger for regionale og lokale myndigheders offentlige budgetter**;

8. støtter en styrket økonomisk integration og **flere synergier mellem regionale, lokale, nationale og EU-budgetter** i overensstemmelse med de regionale og lokale myndigheders retlige kompetencer vedrørende finansiel autonomi;

⁽¹⁾ Resolutionen er et bidrag fra Regionsudvalget til Rådets forårstopmøde 2012 og tager hensyn til udkastet til traktat om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union og erklæringen af 30. januar 2012 fra medlemmerne af Det Europæiske Råd: "På vej mod vækstfremmende konsolidering og beskæftigelsesfremmende vækst".

9. er positivt indstillet over for et uafhængigt og objektivt europæisk kreditvurderingsbureau, hvis formål er at gøre kreditvurderingsbureauer mere effektive, ansvarlige og pålidelige med hensyn til deres analyser af offentlige finanser, herunder analyser af de europæiske lokale og regionale myndigheders gældsforpligtelser. Dette ville også afbalancere de få eksisterende kreditvurderingsbureauers dominans og skabe større gennemsigthed vedrørende kreditvurderinger.

10. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de regionale og lokale offentlige budgetforhold i sin årlige overvågning af de nationale offentlige finanser i Den Europæiske Union og den årlige vækstundersøgelse, som Regionsudvalget kan fremsætte bemærkninger til.

Den nye traktats og forhandlingernes retlige status:

REGIONSUDVALGET

11. opfordrer **de kontraherende parter til at sikre forenelighed med EU-lovgivningen og dennes forrang** og at integrere indholdet af den nye traktat i EU-traktaterne senest 5 år efter dens ikrafttræden;

12. understreger, at den nye mellemstatslige traktat ikke må indeholde nogen sanktionsmekanisme, som ville være direkte koblet til budgettildelinger til EU-politikker, f.eks. samhørighedspolitikken; gentager sin modstand mod enhver form for makroøkonomisk konditionalitet, der straffer regionale og lokale myndigheder for økonomiske og budgetmæssige beslutninger, som er truffet af nationale regeringer;

13. beklager, at det ikke var muligt at **høre Domstolen** om, hvorvidt den planlagte internationale aftale er forenelig med EU-traktaterne og overholdelsen af nærhedsprincippet;

14. understreger, at mange af de foranstaltninger, der er foreslået i den nye traktat, allerede findes i eller kunne være vedtaget som et supplement til den såkaldte sixpack af foranstaltninger til styrkelse af stabilitets- og vækstpacten;

15. anmoder om, at der efter den nye traktats ikrafttrædelse **indkaldes til et konvent** med det formål at inkorporere indholdet af den nye traktat i Den Europæiske Unions retlige ramme, og anser det derfor for særdeles vigtigt, at **Regionsudvalget som EU's forsamling af regionale og lokale myndigheder inddrages i arbejdet med denne fremtidige traktatændring** i henhold til den "almindelige procedure".

Anbefalinger fra lokale og regionale myndigheder vedrørende indholdet af den nye traktat:

REGIONSUDVALGET

16. bifalder målet om at sikre en stadig tættere koordinering af økonomiske politikker og gentager udtrykkeligt de regionale og lokale myndigheders centrale rolle i den europæiske økonomi ⁽²⁾; opfordrer derfor de kontraherende parter til at:

⁽²⁾ Jf. De regionale og lokale myndigheders andel på 2/3 af de samlede offentlige investeringer i EU.

a) **indføje en henvisning i den nye traktat til regionale og lokale myndigheders retlige kompetencer** inden for væsentlige områder af offentlige finanser og økonomisk styring i tråd med nærhedsprincippet som fastlagt i EU-traktaterne;

b) sikre, at 'planer om udstedelse af gældsbeviser', 'økonomiske partnerskabsprogrammer' og 'europluspagtforpligtelser' alle udarbejdes i de enkelte medlemsstater i **tæt samarbejde med de regionale og lokale myndigheder gennem effektive ordninger for flerniveaustyring** ⁽³⁾;

c) høre de regionale og lokale myndigheder forud for hvert enkelt eurotopmøde, hvor dette er relevant;

d) **inddrage Regionsudvalget i de i den nye traktat nævnte kommende konferencer** mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter om emner, der vedrører økonomisk styring, og fremhæve, at de **nationale parlamenter bør høre deres relevante regionale forsamlinger** og inddrage dem i processen, hvor dette er hensigtsmæssigt;

e) udvide bestemmelsen vedrørende respekt for nationale parlamenteres ansvarsområder til at omfatte regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser;

f) sørge for, at **regionale og lokale myndigheder får lejlighed til at bidrage til udvekslingen af bedste praksis inden for større reformer af den økonomiske politik**, og muliggøre et system til benchmarking af fremskridt;

g) notere sig, at den retlige forpligtelse til at omsætte kravet om balance eller overskud på centralregeringers budgetter til national lovgivning ("**reglen om budgetbalance**") har alvorlige **budgetmæssige følger for de regionale og lokale myndigheder**;

h) gøre sig klart, at gennemførelsen af en sådan regel uden oprettelse af parallelle ordninger for flerniveaustyring og partnerskaber risikerer at blive startskuddet til en ny centraliseringsproces på nationalt plan gennem øget topstyret budgetkoordinering i de enkelte medlemsstater.

II. På vej mod vækstfremmende konsolidering og beskæftigelsesfremmende vækst

REGIONSUDVALGET

17. fremhæver, at **94,5 % af EU-budgettet i princippet er afsat til investeringer på nationalt, regionalt og lokalt niveau**, og understreger behovet for en dybere finanspolitisk og økonomisk integration og synergier mellem de subnationale, nationale og europæiske budgetter;

⁽³⁾ Dette kunne være en retlig forpligtelse inspireret af den kommende EU-adfærdskodeks for gennemførelsen af partnerskabsprincippet inden for regionalpolitikken.

18. understreger **samhørighedspolitikken** store merværdi, ikke mindst dens **løftestangeffekt** ved investeringer i vækst og beskæftigelse i regioner, der har noget at indhente, og påpeger, at de **nuværende prioriteter i strukturfondene ikke nødvendigvis gør en omlægning, men en forbedret procedure** med henblik på en hurtigere og mere effektiv tildeling og udbetaling af støtten, herunder en styrket kapacitetsopbygning hos de støtberettigede;

19. kræver, at enhver beslutning om omfordeling af ikke-tildelte strukturfondsmidler tilpasses den enkelte regions specifikke socioøkonomiske forhold og overholder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. I denne sammenhæng skal prioriteterne opstilles af alle relevante aktører, herunder lokale og regionale myndigheder;

20. opfordrer Kommissionen og centralregeringerne til at sikre, at de ved en eventuel omfordeling **af midlerne fra samhørighedspolitikken fuldt ud inddrager de regionale og lokale myndigheder** i udformningen og gennemførelsen af nye politiske tiltag til skabelse af vækst og beskæftigelse, også med henblik på at **undgå en renationalisering af politikkerne**.

Stimulering af beskæftigelsen, især ungdomsbeskæftigelsen:

REGIONSUDVALGET

21. bifalder **Kommissionens støtte til medlemsstaterne** med det formål at sikre den bedst mulige anvendelse af de ikke-tildelte midler under strukturfondene og **har til hensigt at bidrage til dette initiativ på proaktiv vis** gennem politiske anbefalinger og bedste praksis, som er udviklet på det regionale og lokale niveau på områderne beskæftigelse, almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ekspertise vedrørende den optimale brug af strukturfondsmidler;

22. anmoder om, at alle **supplerende foranstaltninger under de nationale beskæftigelsesplaner vedtages i et partnerskab med de regionale og lokale myndigheder**. Regionsudvalget støtter Kommissionens ide om, at en "ungdomsgaranti", som sikrer, at alle unge kommer i arbejde, påbegynder en erhvervsuddannelse eller følger en almen uddannelse senest fire måneder efter, at de er gået ud af skolen, bør stå centralt i de enkelte nationale beskæftigelsespolitikker. Udvalget foreslår, at iværksætterier blandt unge i højere grad fremmes som en mulig karrierevej;

23. fremhæver den potentielle merværdi i Progressprogrammet for beskæftigelse og social solidaritet, forudsat at programmet formidles effektivt, er let tilgængeligt for de støtberettigede og sigter mod bæredygtige og langsigtede strukturelle foranstaltninger.

Færdiggørelse af det indre marked og styrket finansiering af økonomien, især SMV'er:

REGIONSUDVALGET

24. bifalder Det Europæiske Råds tilsagn om at realisere Kommissionens forslag vedrørende det indre marked så hurtigt som muligt, særligt moderniseringen af EU's lovgivningsramme for offentlige indkøb i tråd med Europa 2020-målsætningerne;

25. gentager, at **SMV'er spiller en central rolle i den regionale og lokale økonomi**. Regionsudvalget opfordrer kraftigt til, at der udvikles supplerende foranstaltninger til støtte for et SMV-venligt klima i EU, især hvad angår SMV'ernes adgang til risikokapital;

26. opfordrer til oprettelse af "**Small Business Act-partnerskaber**" til fremme af den videre gennemførelse af Small Business Act (SBA) på regionalt plan. Regionsudvalget fremhæver betydningen af den europæiske pris for iværksætterregioner, som udvalget lancerede i 2010 i form af et netværk af regioner, der udvikler skræddersyede regionale strategier til fremme af iværksættervirksomhed og udnyttelse af erhvervslivets innovative potentiale;

27. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at der forud for al lovgivning gennemføres omfattende territoriale konsekvensanalyser;

28. bifalder Kommissionens forslag om en pilotfase for "**Europa 2020-initiativet med projektobligationer**" i forbindelse med gennemførelsen af Europa 2020-strategien.

III. Bidrag til forårstopmødet i Det Europæiske Råd: Det er på tide at overvinde "partnerskabskløften" og realisere Europa 2020-strategien

REGIONSUDVALGET

29. bifalder Europa-Parlamentets anerkendelse af, at kvaliteten af den offentlige administration på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau, sammen med en effektiv levering af forsyningspligtigheder, er en afgørende faktor for konkurrencedygtighed og produktivitet;

30. insisterer på, at **Europa 2020-strategien bør have en fuldgældig territorial dimension** og beklager, at Kommissionens årlige vækstundersøgelse sjældent nævner behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af de nationale reformprogrammer;

31. understreger, at udvalgets overvågningsrapporter om Europa 2020-strategien viser en "**partnerskabskløft**" i forbindelse med strategiens implementering, og beklager, at regioner og byer i et flertal af medlemsstaterne ikke er blevet inddraget i forberedelsen af de nationale reformprogrammer på rettidig, tilstrækkelig og effektiv vis;

32. gør opmærksom på sit forslag om, at der vedtages **territoriale pagter** i alle medlemsstater med det formål at garantere flerniveaustyring og en partnerskabsbaseret gennemførelse af de nationale reformprogrammer vha. en aftale mellem alle juridisk kompetente offentlige myndigheder;

33. opfordrer Kommissionen til hurtigt at stille forslag om en **europæisk adfærdskodeks for anvendelse af partnerskabsprincippet inden for samhørighedspolitikken**, hvilket bør forbedre effektiviteten og styringen af Europa 2020-strategien;

34. vil se nærmere på såvel **Kommissionens landespecifikke henstillinger for 2012** som den årlige vækstundersøgelse 2013 med det formål at kontrollere omfanget af de regionale og lokale myndigheders inddragelse. Regionsudvalget anmoder **Rådet om at vedtage specifikke landehenstillinger vedrørende strategiens forvaltning**;

35. anmoder sin formand om at sende denne resolution til EU-institutioner og medlemsstater.

Bruxelles, den 16. februar 2012.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets resolution om »Situationen for Europe direct-informationscentrene«

(2012/C 113/02)

REGIONSUDVALGET

1. betragter Europe Direct-informationscentrene som et vigtigt led i EU's kommunikationspolitik. Borgernes informationsbehov i EU-anliggender er stadigt stigende, og der er øget behov for at forklare EU-relaterede tendenser og foranstaltninger på en måde, der er så aktuell og gennemslagskraftig over for en bred offentlighed som muligt;

2. henviser til de i dag ca. 480 Europe Direct-informationcentre overalt i EU, der i mange tilfælde drives i kommunalt eller regionalt regi eller af ngo'er;

3. mener, at Europe Direct-informationscentrenes formål, ud over at formidle generel information om EU og besvare spørgsmål fra borgerne, er at skabe en positiv opfattelse af det europæiske samarbejde;

4. mener, at dette bør ske i kraft af informations- og oplysningsiltag, via websites, publikationer og i et samvirke med lokale medier;

5. fremhæver den decentrale tilgang, Europe Direct-informationscentrene er udtryk for, og som gør det muligt at formidle det europæiske samarbejde bredt under hensyntagen til særlige regionale forhold og målrettet at opfylde de særlige informationsbehov, der opstår som følge heraf;

6. skal derfor udtrykke sin glæde over næstformand for Kommissionen Viviane Redings engagement, udtrykt i næstformandens støtte til Europe Direct-informationscentrenes fortsatte eksistens og hendes modstand mod en nedskæring af den hidtidige økonomiske støtte til centrene;

7. peger imidlertid på, at den økonomiske støtte, som stilles til rådighed af Kommissionen, i de allerfleste tilfælde kun dækker en mindre del af Europe Direct-informationscentrenes faktiske omkostninger;

8. gør opmærksom på det betydelige økonomiske, personalemæssige og administrative engagement, som de lokale og regionale myndigheder mobiliserer i formidlingen af det europæiske samarbejde;

9. er bekymret over, at Europe Direct-informationscentrenes fortsatte brede lokale tilstedeværelse er truet pga. de ansvarlige myndigheder og organisationers spændte budgetsituation;

10. frygter, at en række regionale og lokale partnere i forbindelse med den umiddelbart forestående udbudsprocedure med henblik på driften af Europe Direct-informationscentrene i perioden 2013-2016 ikke vil kunne fortsætte deres arbejde uden en forhøjelse af EU-støtten;

11. mener, at dette indebærer en fare for betydelige tilbageskridt i kommunikationen med civilsamfundet om europapolitiske spørgsmål;

12. forventer derfor en passende EU-støtte, der står i forhold til denne betydelige fælles opgave;

13. understreger, at informationsformidling er en opgave, der i sagens natur påhviler EU-institutionerne, idet formidling af grundlæggende viden om EU's strukturer og politikker i allerhøjeste grad er i Unionens egen interesse. Dette fremgår ikke mindst af anvendelsen af artikel 49, stk. 6, i finansforordningen som retsgrundlag. Europe Direct-informationscentrenes indsats er dermed også underlagt en række rammebetingelser af indholdsmæssig og forvaltningsteknisk art, som er udstukket af Kommissionen. Det er i denne sammenhæng en afgørende forudsætning for Europe Direct-informationscentrenes succes, at også de myndigheder og organisationer, i hvis regi de drives, føler sig forpligtede over for målsætningen om at fremme den europapolitiske oplysnings- og informationsindsats og er parate til at yde betydelige tilskud hertil. På denne baggrund forekommer det nuværende støtteniveau imidlertid godt at kunne forhøjes;

14. opfordrer Kommissionen til markant at øge de samlede midler, der står til rådighed for Europe Direct-informationscentrene, og at fordoble grundbeløbet pr. Europe Direct-informationscenter (fra de nuværende 12 000 EUR til 24 000 EUR);

15. mener, at de administrative krav bør sænkes for at frigøre ressourcer til gavn for centrenes indholdsmæssige opgave. I den forbindelse bør navnlig modulsystemet vedr. anvendelsen af visse øremærkede midler forenkles;

16. skal endnu en gang understrege, at det ser et klart behov for, at Europe Direct-informationscentrene fortsat findes i det nuværende omfang. Dette kræver ikke blot fortsat støtte på det nuværende niveau, men øgede midler;

17. mener ikke, at øget indsamling af støtte fra tredjepart er egnet til at forbedre situationen, eftersom dette ville skabe tvivl om informationsformidlingsindsatsens neutralitet. Desuden lægger en sådan støtteindsamling for små organisationers vedkommende som Europe Direct-informationscentrene i betydeligt og i visse tilfælde uforvarsomt omfang beslag på knappe ressourcer;

18. ser også kritisk på øget offentlig finansiering, idet formidling af neutral information om EU-emner som anført ovenfor efter udvalgets opfattelse er en opgave, der i sagens natur påhviler EU-institutionerne;

19. appellerer afslutningsvis til Kommissionen om ikke at skabe tvivl om det gode og overordentligt vellykkede instrument, som Europe Direct-informationscentrene har vist sig at være, ved at reducere eller begrænse de nødvendige budgetmidler til det nuværende niveau;

20. pålægger Regionsudvalgets formand at forelægge denne resolution for formanden for Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Kommissionen og det danske rådsformandskab.

Bruxelles, den 16. februar 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

94. PLENARFORSAMLING DEN 15. OG 16. FEBRUAR 2012

Regionsudvalgets udtalelse om »En fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner«

(2012/C 113/03)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over Kommissionens forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner i EU sådan som Regionsudvalget efterlyste i sit arbejdsprogram for 2011;
- mener, at skabelsen af et EU-system for beskatning af finansielle transaktioner er et vigtigt skridt videre for at genetablere den demokratiske politiks forrang over de alvorlige mangler, der har været i den måde, finansmarkederne har fungeret på, hvilket er tvingende nødvendigt;
- understreger, at beskatning af finansielle transaktioner er vigtig for at sikre, at den finansielle sektor gør sit til at skabe større solidaritet og rimelighed og begrænse spekulation, hvilket Regionsudvalget har givet udtryk for i sin udtalelse om den nye flerårige finansielle ramme efter 2013;
- støtter målsætningen om, at den tilstræbte harmonisering skal gælde i hele EU. Hvis dette til trods for alle bestræbelser ikke kan gennemføres, kræver Regionsudvalget, at man tilstræber at etablere et EU-system for beskatning af finansielle transaktioner med det samme gennem forstærket samarbejde, og at dette som et minimum bør omfatte eurozonen.

Ordfører	Ralf CHRISTOFFERS (DE/PSE), minister for økonomi og europæiske anliggender i delstaten Brandenburg
Basisdokument	Forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner og om ændring af direktiv 2008/7/EF COM(2011) 594 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Det overordnede budskab

- glæder sig over Kommissionens forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner i EU sådan som Regionsudvalget efterlyste i sit arbejdsprogram for 2011;
- opfatter dette som et stærkt politisk signal om EU's vilje og evne til at tage udfordringerne på det globaliserede finansielle marked op og i fuld udstrækning og på bæredygtig vis styrke hele det potentiale, der ligger i de nationale samfundsøkonomier i EU, til gavn for medlemsstaterne og deres borgere;
- mener desuden, at skabelsen af et EU-system for beskatning af finansielle transaktioner er et vigtigt skridt videre for at genetablere den demokratiske politiks forrang over de alvorlige mangler, der har været i den måde, finansmarkederne har fungeret på, hvilket er tvingende nødvendigt;
- understreger, at beskatning af finansielle transaktioner er vigtig for at sikre, at den finansielle sektor gør sit til at skabe større solidaritet og rimelighed og begrænse spekulation, hvilket Regionsudvalget har givet udtryk for i sin udtalelse om den nye flerårige finansielle ramme efter 2013;
- henviser til Kommissionen konsekvensanalyse fra september 2011 og de meget upræcise "Dynamic Stochastic General Equilibrium (DSGE)"-modeller, der er anvendt; påpeger, at Kommissionens konsekvensanalyse ikke drager nogen endegyldige konklusioner, men derimod er formuleret i vage og svævende vendinger, der åbner op for flere mulige løsninger; konkluderer, at Kommissionens konsekvensanalyse er ensidig og upræcis og bifalder Kommissionens beslutning om at udarbejde en ny analyse;
- fremhæver de indlysende mangler ved stempelafgiftssystemet i Det Forenede Kongerige, især hvad angår beskyttelse af systemet mod, at transaktioner flyttes til andre geografiske områder, samt det kraftige incitament til at skifte til derivater.

Den overordnede retlige ramme

REGIONSUDVALGET

- er enig med Kommissionen i, at omfanget af ukoordinerede nationale skatteforanstaltninger gør det nødvendigt med

harmoniseringer på området for at forebygge en fragmentering af det indre marked for finansielle tjenesteydelser, hvilket er nødvendigt for det indre markeds funktion på dette område og for at undgå konkurrenceforvridninger;

- bifalder Kommissionens tilgang til harmonisering, herunder

- at sikre, at de finansielle institutioner beskattes på fair vis i forhold til andre erhvervssektorer og i betragtning af omkostningerne i forbindelse med den seneste krise, og
- at skabe skattemæssige incitamenter, der skal afskrække deltagerne på finansmarkedet fra at foretage makroøkonomisk uønskede transaktioner, hvilket vil medvirke til at imødegå fremtidige kriser;

- støtter målsætningen om, at den tilstræbte harmonisering skal gælde i hele EU. Hvis dette til trods for alle bestræbelser ikke kan gennemføres, kræver Regionsudvalget, at man tilstræber at etablere et EU-system for beskatning af finansielle transaktioner med det samme gennem forstærket samarbejde, og at dette som et minimum bør omfatte eurozonen;

- opfordrer – set i lyset af det yderst presserende behov for at indføre et fælles EU-system for beskatning af finanstransaktioner – EU's lovgivende organer til at udvise overordentlig stærk agtpågivenhed og handle med størst mulig politisk ansvarlighed for hurtigt at afslutte lovgivningsprocessen;

- glæder sig over, at Kommissionen har pligt til regelmæssigt at indberette om gennemførelsen af direktivet, som dermed bliver omfattet af en kontinuerlig, struktureret vurderingsproces. I den forbindelse beklager Regionsudvalget, at Kommissionen kun har pligt til at aflægge beretning til Rådet, eftersom denne begrænsning ikke tager hensyn til Europa-Parlamentets rolle i lovgivningsprocessen, hvor Rådet vedtager direktivet med deltagelse fra Europa Parlamentet. Udvalget mener, at denne begrænsning desuden er udtryk for en undervurdering af den rolle, Regionsudvalget - som EU's forsamling af regionale og lokale myndigheder - samt Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg spiller. Deres hovedopgave i henhold til traktaten er at rådgive de lovgivende organer;

- påpeger nødvendigheden af en målrettet vurdering af de konsekvenser, som indførelsen af et fælles system for beskatning af finansielle transaktioner kan få for kommunernes og regionernes skatteindtægter.

Formål og anvendelsesområde for beskatning af finansielle transaktioner

REGIONSUDVALGET

13. bakker op om, at afgiftspligten knyttes til den finansielle institutions etableringssted; denne reguleringsmetode nedbringer risikoen for skatteunddragelse og afspejler i højere grad de indbyrdes forbindelser mellem finansmarkederne og realøkonomien, end hvis afgiftspligten var knyttet til det sted, transaktionen gennemføres. Regionsudvalget påpeger nødvendigheden af, at der derudover indføres regler med det formål også at forhindre eller begrænse skatteunddragelse gennem flytning af etableringssted eller spin-off-virksomheder;

14. foreslår, at såvel "finansielle institutioner" som "finansielle instrumenter" defineres;

15. støtter det brede anvendelsesområde for afgiften på finansielle transaktioner ("FT-afgift"), der grundlæggende omfatter samtlige transaktioner med alle finansielle instrumenter, herunder mulige substitutter samt transaktioner, der udføres direkte mellem parterne;

16. går ind for, at transaktioner på det primære marked undtages fra FT-afgiften, da man dermed dæmper op for utilsigtede virkninger af afgifterne på realøkonomien. Udvalget beklager dog, at statslige transaktioner på det sekundære marked ikke også undtages, eftersom regeringerne er finanspolitisk forpligtede til også at anvende finansielle instrumenter på de sekundære markeder for at fremme en forsvarlig økonomisk forvaltning;

17. beklager, at ikke alle former for valutatransaktioner i omfattes af FT-afgiften, eftersom man dermed går glip af et betydeligt indtægtpotentiale og forringer den vigtige lovgivningsmæssige virkning. Udvalget mener især, at beskatningen af valutatransaktioner inden for rammerne af en omfattende FT-afgift ikke er i modstrid med den frie bevægelighed for kapital, eftersom FT-afgiften i kraft af sit brede anvendelsesområde netop ikke ville ramme valutahandelens grænseoverskridende dimension, men kun ville beskatte den som finanstransaktion på linje med alle andre finanstransaktioner;

18. mener, at særlige kreditinstitutter, der udelukkende finansierer den offentlige sektor, bør undtages fra finanstransaktionsafgiften.

Afgiftsgrundlag, struktur og størrelse af satserne for FT-afgiften

REGIONSUDVALGET

19. bifalder generelt den foreslåede metode til bestemmelse af afgiftsgrundlaget, herunder fastsættelsen af det notionelle beløb som afgiftsgrundlag for derivater. Regionsudvalget mener dog, at der er behov for at præcisere dette yderligere, især med hensyn til at imødegå den reelle risiko for en kunstig reduktion af det notionelle beløb for komplekse derivater;

20. udtrykker tilfredshed med, at de foreslåede afgiftssatser er mindstesatser, og at medlemsstaterne har mulighed for at indføre højere afgifter, eftersom dette i høj grad afspejler nærhedsprincippet. Udvalget opfordrer dog samtidig til, at det i forbindelse med gennemførelsen nøje vurderes, om højere

afgiftssatser i medlemsstaterne ikke alligevel kan medføre skadelig konkurrence mellem medlemsstaterne, selv om det netop var det, direktivet skulle forhindre;

21. påpeger nødvendigheden af, at alle skattepligtige finansielle instrumenter i fuldt omfang behandles materielt lige, hvorved der dog må tages højde for reelle forskelle for at undgå uønskede incitamenters til unddragelse og tage højde for princippet om lige skattemæssige vilkår. Særligt set i dette perspektiv opfordrer Regionsudvalget til, at man igen ser nærmere på afgiftssatserne for aktier og obligationer samt derivater.

Betaling af FT-afgiften

REGIONSUDVALGET

22. stiller sig kritisk over for, at Kommissionen i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde får overdraget beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om de foranstaltninger, medlemsstaterne skal træffe for at bekæmpe skatteundgåelse, skatteflugt og skattesvig. Sådanne foranstaltninger for at sikre effektiv gennemførelse af direktivet henhører principielt under medlemsstaternes kompetence, der i henhold til artikel 291, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre en europæisk retsakt. Det er kun tilladt at overdrage beføjelser til Kommissionen, når ensartede betingelser for gennemførelse af disse er nødvendige, men i så fald gennem vedtagelse af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Spørgsmål af grundlæggende betydning, navnlig vedrørende strafferetlige sanktioner, skal i vidt omfang stadig overlades til medlemsstaterne alene;

23. understreger, at behovet for og effektiviteten af foranstaltninger, der vedtages af Kommissionen i forbindelse med overdragelsen af beføjelser, ligeledes ubetinget bør omfattes af Kommissionens løbende indberetninger om anvendelsen af direktivet.

Anvendelse af indtægterne fra FT-afgiften

REGIONSUDVALGET

24. anbefaler, at FT-afgiften indgår i ordningen for Unionens egne indtægter som en ny kategori, og at indtægterne herfra fordeles proportionelt mellem Unionen og de medlemsstater, der opkræver afgiften. Således kan man opnå en reduktion af medlemsstaternes bidrag til ordningen for Unionens egne indtægter, der svarer til omfanget af Unionens indtægter i denne kategori.

Behov for yderligere foranstaltninger

REGIONSUDVALGET

25. mener, at der ud over skabelsen af et EU-system for beskatning af finansielle transaktioner er behov for en mere omfattende reform af rammebetingelserne for finansmarkederne i EU for at modvirke deres eventuelt negative indflydelse på realøkonomien;

26. mener, at det derfor vil være hensigtsmæssigt at sikre passende indsamling og behandling af de informationer, der genereres af FT-afgiften;

27. er overbevist om, at de udfordringer, der findes på et fungerende indre marked og i en fungerende økonomisk og monetær union med en fælles valuta, fører til et presserende behov for yderligere foranstaltninger, der går ud over det finanspolitiske område og spænder fra en tydeligt styrket europæisk koordinering af de nationale økonomiske og finansielle politikker til en institutionel forankring af en effektiv økonomisk styring på europæisk plan, der har tilstrækkelig demokratisk legitimitet;

28. er af den opfattelse, at der – ud over det europæiske bidrag – er behov for en globalt koordineret indsats. Udvalget opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til på internationalt niveau i de eksterne forbindelser med tredjelande at arbejde for at reformere finansmarkedslovgivningen, frem for alt i alle G20-lande, og for en omfattende beskatning af finansielle transaktioner.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 1, stk. 4, litra d)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) transaktioner med medlemsstaternes centralbanker.	d) transaktioner med medlemsstaterne, medlemsstaternes centralbanker, de lokale og regionale myndigheder eller andre offentligretlige organer i medlemsstaterne eller andre institutioner, der er underlagt offentlig ret.

Ændringsforslag 2

Artikel 16

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen forelægger hvert femte år og for første gang senest den 31. december 2016 Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det findes nødvendigt, et forslag om ændring heraf.	Kommissionen forelægger hvert femte år og for første gang senest den 31. december 2016 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det findes nødvendigt, et forslag om ændring heraf. Rapporten fremsendes også til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til orientering.
I denne rapport foretager Kommissionen mindst en undersøgelse af FT-afgiftens indflydelse på det indre markeds, de finansielle markeders og realøkonomiens funktionsmåde, og den tager hensyn til udviklingen på den internationale scene med hensyn til beskatning af finanssektoren.	I denne rapport foretager Kommissionen mindst en undersøgelse af FT-afgiftens indflydelse på det indre markeds, de finansielle markeders og realøkonomiens funktionsmåde, og den tager hensyn til udviklingen på den internationale scene med hensyn til beskatning af finanssektoren. Desuden foretager Kommissionen en evaluering af de foranstaltninger, den vedtager i forbindelse med delegationen af beføjelser med henblik på en ensartet gennemførelse af direktivet.

Bruxelles, den 15. februar 2012.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Den reviderede europæiske dagsorden for integration«

(2012/C 113/04)

REGIONSUDVALGET

- gør opmærksom på, at indvandrernes fulde deltagelse i byernes og regionernes økonomiske, sociale og politiske liv er en absolut nødvendig forudsætning for at indfri de målsætninger om økonomisk, social og territorial samhørighed, der er nedfældet i Europa 2020-strategien;
- mener, at flerniveaustyring er den bedst egnede metode til at skabe optimale resultater inden for integration af indvandrere;
- er enig med Kommissionen i, at integrationspolitikker skal udvikles på lokalt niveau i overensstemmelse med en "bottom up"-tilgang;
- mener, at territorialpagter kan fungere som en fleksibel ramme for gennemførelsen af integrationspolitikker, fordi de muliggør iværksættelse af netop de foranstaltninger og fastsættelse af netop de tematiske prioriteringer, som passer til de enkelte territoriale enheder, og fordi de kan tage hensyn til bestemmelserne i de enkelte medlemsstaters forfatninger, kompetencefordelingen mellem de forskellige forvaltningsniveauer og principperne om nærhed og proportionalitet;
- bifalder, at Kommissionen har taget initiativ til at udvikle "europæiske integrationsmoduler";
- finder det nyttigt, at der tages initiativ til et strategisk samarbejde mellem Regionsudvalget og Kommissionen og europæiske netværk af byer og regioner;
- Et sådant samarbejde vil kunne konkretiseres gennem oprettelsen af et integrationsnetværk for lokale og regionale myndigheder med deltagelse af ansvarlige for politikudformningen på alle forvaltningsniveauer og civilsamfundsorganisationer. Regionsudvalget håber på politisk, økonomisk og operationel støtte fra Kommissionen i forbindelse med den fulde gennemførelse af det strategiske partnerskab og mener, at det kan indgå i allerede eksisterende strukturer og initiativer.

Ordfører	Dimitrios KALOGEROPOULOS (EL/PPE), kommunalbestyrelsesmedlem i Aigaleo
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen – Europæisk dagsorden for integration af tredjelandsstatsborgere COM(2011) 455 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Referenceramme

1. gør opmærksom på, at indvandring er en hyperaktuel realitet i alle EU's medlemsstater, især efter "det arabiske forår", som har sendt nye folkevandringer mod Europa;

2. konstaterer, at der i forbindelse med stigningen i antallet af indvandrere det seneste årti er sket store ændringer i typen af indvandrere og i migrationsstrømmenes struktur og form;

3. understreger, at strategier for integration af indvandrere er tæt forbundet med den europæiske indvandringspolitik, der for at være effektiv må kombineres med en konsekvent støtte til udviklingsinitiativer i indvandrernes oprindelses- og transitlande;

4. finder, at migrationens stigende omfang gør det til et hasteanliggende at gennemføre effektive politikker med henblik på social, økonomisk og kulturel integration af legale indvandrere fra tredjelandslande;

5. erindrer om, at integration af indvandrerne hovedsageligt er medlemsstaternes ansvar. De nationale, regionale og lokale myndigheder påtager sig at gennemføre integrationspolitikker på områder som uddannelse, sundhed, boliger og arbejdsmarkedet. Ifølge Lissabontraktaten bør EU's rolle styrkes i forbindelse med politikken for integration af tredjelandsstatsborgere, men traktaten foreskriver ikke en harmonisering af medlemsstaternes lovgivning eller administrative bestemmelser;

6. minder om, at såvel de 11 fælles grundprincipper, som Rådet vedtog i 2004, som den fælles dagsorden for integration, som Kommissionen offentliggjorde i 2005, præciserer, at integration af borgere fra tredjelandslande er "en dynamisk tovejsproces, hvor både indvandrere og modtagersamfund må udvise imødekommenhed";

7. pointerer, at man på den 3. ministerkonference om integration, som fandt sted i november 2008 i Vichy, gjorde opmærksom på behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i planlægningen, gennemførelsen og evalueringen af integrationspolitikkerne, og understregede, at disse varetager en vigtig funktion for integrationen af indvandrere i lokalsamfundet;

8. erindrer om, at konklusionerne fra ministerkonferencen om integration, der fandt sted i Zaragoza i Spanien i april

2010, understregede behovet for at fremhæve de positive følger af indvandringen på europæisk niveau og for at fremme integration og kulturel mangfoldighed som drivkraft for udvikling og social samhørighed;

9. konstaterer, at EU i de senere år har skabt en række nyttige redskaber, der gør medlemsstaterne bedre i stand til at udvikle deres integrationspolitikker og tage vellykkede initiativer. Der er oprettet en Europæisk Fond for Integration af Tredjelandsstatsborgere og indført et europæisk integrationsforum, der mødes med regelmæssige mellemrum og giver civilsamfundets aktører og indvandrerorganisationerne mulighed for at deltage i den politiske debat. Der er desuden oprettet et europæisk integrationswebsted med en bred vifte af oplysninger om integration, og der er udarbejdet tre vejledninger med nyttige eksempler og god praksis;

10. finder, at udvalgets egen høring har været nyttig, og udtrykker tilfredshed med, at resultater og forslag fra høringen er blevet taget med i betragtning ved udarbejdelsen af den reviderede "europæiske dagsorden for integration" ⁽¹⁾;

11. henleder opmærksomheden på, at Kommissionen i sin reviderede europæiske dagsorden for integration af tredjelandsstatsborgere opfatter integration som en proces i konstant udvikling, der er de forskellige styringsniveaers fælles ansvar, og som kræver stadige bestræbelser og fortsat samarbejde af de involverede parter for at nå de opstillede mål;

12. pointerer, at denne udtalelse vil blive baseret på den ramme, som blev opstillet i udvalgets initiativudtalelse om "de lokale og regionale myndigheders centrale rolle i integrationspolitikken", og sigter mod at formidle udvalgets svar på de fremtidige udfordringer og påvise de lokale og regionale myndigheders bidrag til udformningen og gennemførelsen af politikker for integrationen af lovlige indvandrere fra tredjelandslande. Den skal samtidig udtrykke Regionsudvalgets holdning til, hvordan et strategisk samarbejde med Kommissionen bør opbygges.

Grundprincippe

REGIONSUDVALGET

13. mener, at integration skal opfattes som resultatet af en proces, der sætter tredjelandsstatsborgerne i stand til at fungere uafhængigt af intervention udefra og til at indtage en samfundsposition svarende til værtslandets borgeres og de øvrige europæeres samfundsposition;

⁽¹⁾ CdR 261/2011.

14. minder om, at integration er en tovejsproces, der kræver et gensidigt engagement, og som består af rettigheder og pligter for såvel værtssamfundet som for indvandrere. Dette forudsætter både, at indvandrere har vilje til selv at tage ansvar for deres integration i værtssamfundet, og at EU-borgerne har vilje til at modtage og integrere indvandrere;

15. understreger, at integration bør opfattes og anerkendes som en dynamisk og fortløbende proces og ikke som et mellemstadium hen mod assimilation af indvandrere i værtssamfundet;

16. finder, at politikkerne til integration af indvandrere bør harmonere med de grundlæggende europæiske værdier som respekt for menneskerettigheder og mangfoldighed, bekæmpelse af diskrimination, fremme af lige muligheder og tolerance. Derudover bør de være forenelige med EU's grundlæggende politikker inden for samhørighed, beskæftigelse, udvikling, forbindelser udadtil samt inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed;

17. finder, at anvendelsen af princippet om ligestilling er afgørende for de demokratiske regimers habitus, og udgør en grundlæggende landvinding, der er et fast element i EU's kultur.

Gennemførelse af integrationspolitikkerne

REGIONSUDVALGET

18. gør opmærksom på, at indvandrernes fulde deltagelse i byernes og regionernes økonomiske, sociale og politiske liv er en absolut nødvendig forudsætning for at indfri de målsætninger om økonomisk, social og territorial samhørighed, der er nedfældet i Europa 2020-strategien.

Metode

REGIONSUDVALGET

19. mener, at flerniveaustyring er den bedst egnede metode til at skabe optimale resultater inden for integration af indvandrere. En sådan tilgang skal være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, som regulerer samarbejdet mellem EU, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder;

20. er enig med Kommissionen i, at integrationspolitikker skal udvikles på lokalt niveau i overensstemmelse med en "bottom up"-tilgang;

21. understreger, at der er behov for en global tilgang, hvor der tages højde ikke blot for de økonomiske og sociale aspekter af integrationen, men også for spørgsmål vedrørende kulturel og religiøs mangfoldighed, medborgerskab, politiske rettigheder og de lovlige indvandreres deltagelse i det offentlige og politiske liv;

22. betoner behovet for en integreret tilgang, og mener, at integrationsbestrebelse bør udstrækkes til en lang række politikker, f.eks. uddannelse, beskæftigelse, socialpolitik, folkesundhed samt økonomisk, social og territorial samhørighed;

23. finder, at det for at sikre effektive resultater er nødvendigt med en fælles tilgang, hvor de berørte aktører på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan deltager. Det er nødvendigt at inddrage de ansvarlige EU-institutioner, de nationale, regionale og lokale myndigheder, ikke-statslige organisationer, arbejdsmarkedets parter, repræsentanter for civilsamfundet, herunder også de nyligt ankomne indvandrere eller indvandrere, der allerede har været her i en eller to generationer, samt alle andre pålidelige aktører, der er aktive inden for sport, kultur og social samhørighed;

24. finder den løbende indsats for alle indvandrere nødvendig og understreger, at integrationspolitikkerne ikke udelukkende bør rettes mod de nyankomne indvandrere i byer og regioner. Integrationsforanstaltninger skal også rettes mod anden- og tredjengenerationsindvandrere – dette er nødvendigt for effektivt at bekæmpe diskrimination;

25. gentager, at de lokale og regionale myndigheder tillægger ligebehandling af indvandrere stor betydning for at sikre disse ligeværdig adgang til arbejdsmarkedet, offentlige goder og tjenester inden for sundhed og forsorg. Denne tilgang er en nødvendig forudsætning for at bekæmpe diskrimination, racisme og fremmedhad;

26. gør opmærksom på, at integrationspolitikker bør udformes således, at de tager hensyn til den særlige situation og de særlige behov, som kendetegner bestemte sårbare indvandrergupper fra tredjelande. Blandt disse er personer, der søger om og har ret til international beskyttelse, uledsagede umyndige børn, kvinder og ældre indvandrere, handicappede og personer, der tilhører andre sårbare grupper som f.eks. romaer;

27. påpeger ikke desto mindre, at EU-borgere, der flytter til en anden medlemsstat, også kan have brug for tjenester, der fremmer deres integration (f.eks. muligheder for at lære sproget).

Midler og metoder

REGIONSUDVALGET

28. ønsker at fremme foranstaltninger, der kan lette indvandrernes adgang til arbejdsmarkedet og faglige færdigheder. Det er afgørende for en normal integration i værtssamfundet, at indvandrere er i stand til at finde arbejde;

29. betoner betydningen af uddannelse for integration, herunder især betydningen af at lære modtagerlandets sprog, samtidig med at retten til undervisning i modersmålet bevarer;

30. mener, at uddannelse af indvandrernes børn skal prioriteres højt og støtter fremme af mangfoldigheden i de nationale uddannelsessystemer. Med henblik på styrkelse af mangfoldigheden i uddannelsessystemerne opfordrer udvalget medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at undersøge mulighederne for at ansætte indvandrere i uddannelsessektoren. Håbet er på den måde at gøre uddannelsesforløbet til en kulturel bro mellem samfundet og tredjelandsstatsborgere og til en drivkraft for produktivitet og et samfund med sammenhængskraft;

31. fremhæver bestræbelserne i retning af godkendelse og anerkendelse af faglig uddannelse og de kvalifikationer, som indvandrere har erhvervet i deres hjemland. Derved lettes indvandrernes adgang til arbejdsmarkedet, og deres muligheder for adgang til uddannelses- og efteruddannelsessystemerne i værtslandet øges;

32. gør opmærksom på, at fremme af lige muligheder for indvandrerne inden for uddannelse, efteruddannelse og beskæftigelse er en passende måde at undgå social isolation. Gode muligheder for ligestilling i værtslandet er den bedste metode til at forebygge de voldelige episoder, som mange europæiske byer slås med;

33. understreger betydningen af indvandrernes aktive deltagelse i værtslandets samfundsstrukturer og institutioner og finder, at fuld og uhindret deltagelse i det politiske styre på lokalt og regionalt niveau bidrager afgørende til opbygningen af et klima af gensidig tillid mellem indvandrere og modtager-samfundet;

34. minder om, at man skal være særlig opmærksom på kvinderne blandt indvandrerne, dels fordi de spiller en afgørende rolle for børnenes uddannelse og for reproduktionen af kulturelle forbilleder, dels fordi de i praksis er mest udsat for isolation, vold og diskrimination;

35. anser kulturel dialog for at være af vital betydning for integration og mener, at de lokale og regionale myndigheder fortsat må træffe foranstaltninger til at fremme denne dialog. Efter udvalgets opfattelse bidrager et bedre kendskab til indvandrernes kultur effektivt til bekæmpelsen af fænomener som racisme og fremmedhad;

36. påpeger, at massemediernes rolle er afgørende for at påvirke den almindelige holdning til indvandring og for inddæmningen af fænomener som marginalisering, racisme og fremmedhad;

37. er enig med Kommissionen, når den i sin meddelelse anerkender den eksterne dimension af indvandringspolitikken, og gør opmærksom på behovet for samarbejde med indvandrernes oprindelseslande i forbindelse med integrationsforberedende foranstaltninger.

Innovative redskaber

REGIONSUDVALGET

38. mener, at territorialpagter kan fungere som en fleksibel ramme for gennemførelsen af integrationspolitikker, fordi de muliggør iværksættelse af netop de foranstaltninger og fastsættelse af netop de tematiske prioriteringer, som passer til de enkelte territoriale enheder, og fordi de kan tage hensyn til bestemmelserne i de enkelte medlemsstaters forfatninger, kompetencefordelingen mellem de forskellige forvaltningsniveauer og principperne om nærhed og proportionalitet;

39. bifalder, at Kommissionen har taget initiativ til at udvikle "europæiske integrationsmoduler". Disse vil efter udvalgets mening bidrage til udbredelsen af bedste praksis og blive et nyt fleksibelt værktøj til udformning af nationale, regionale og lokale integrationspolitikker, og det er udvalgets håb, at en

systematisk udnyttelse af den eksisterende viden kan tilpasses de lokale behov og bidrage til en optimering af resultaterne.

De lokale og regionale myndigheders bidrag

REGIONSUDVALGET

40. udtrykker tilfredshed med, at integration præsenteres som et fælles ansvar for alle involverede forvaltningsniveauer i den reviderede europæiske dagsorden, og anerkender de lokale og regionale myndigheders betydningsfulde rolle i forbindelse med gennemførelsen af integrationspolitikker;

41. glæder sig over, at Kommissionen har besluttet at sikre de lokale og regionale aktørers inddragelse i forbindelse med udarbejdelsen af integrationsstrategier inden for EU-programmerne, at samordne planlægningen vedrørende de eksisterende EU-finansieringsmidler bedre og at fremme foranstaltninger på lokalt niveau;

42. erindrer om, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle for etableringen af de fornødne forudsætninger for tredjelandsborgeres muligheder for adgang til oplysninger og tjenester, der vedrører uddannelse, sundhedspleje, beskæftigelse, boliger og andre offentlige tjenester. Dette er det bindemiddel, der får indvandrerne til at udvikle en stærk og konstruktiv tilknytning til modtagersamfundet. Denne rolle påfører regionerne og kommunerne nogle ekstraudgifter, idet det ofte overlades til disse at løfte integrationens udfordringer;

43. henleder opmærksomheden på, at de lokale og regionale myndigheder er aktive serviceudbydere og samarbejder tæt med virksomheder, organisationer og andre forvaltningsniveauer om gennemførelsen af integrationspolitikker. I lyset af deres kompetencer bidrager de til at styrke virksomhedernes sociale ansvar på lokalt niveau;

44. understreger den rolle, som de regionale og lokale myndigheder spiller i forbindelse med udnyttelsen af europæisk erfaring og praksis via udveksling af god praksis og spredning af resultater, som er opnået via deres deltagelse i gennemførelsen af EU-programmer, men også via de tværstatslige regionale netværk (f.eks. CLIP, ERLAIM, ROUTES, City2City, EURO CITIES – Integrating Cities);

45. er af den opfattelse, at de lokale og regionale myndigheder bidrager afgørende til etableringen af passende vilkår, der giver tredjelandsstatsborgere adgang til information, job-, uddannelses-, sundheds-, bolig- og kulturtjenester og andre offentlige goder, som sætter dem i stand til at indgå i stabile relationer med samfundet i værtslandet;

46. konstaterer, at de lokale og regionale myndigheder på grund af deres nærhed til borgerne tillægger samarbejde, kommunikation og udveksling af oplysninger med borgerne, indvandrerorganisationerne og de ikke-statslige organisationer særlig stor betydning. På den måde bidrager de væsentligt til udviklingen af et klima af tillid og bibeholdelsen af samhørigheden mellem værtslandets forskellige befolkningsgrupper og dermed til anerkendelsen af, at indvandring er en kilde til udvikling og fremskridt.

Resultatovervågning

REGIONSUDVALGET

47. bifalder de fælles europæiske indikatorer, som medlemsstaterne aftalte i Zaragoza, og forventer, at de vil blive et effektivt redskab til opfølgning og evaluering af integrationspolitikkerne;

48. finder bidraget fra Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere til udformning og gennemførelse af integrationspolitikker særlig betydningsfuld og erindrer om, at selv om de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle for gennemførelsen af integrationspolitikkerne, har de hidtil ikke deltaget aktivt i fastsættelsen af finansielle prioriteringer eller i evalueringen af resultater. Regionsudvalgets eventuelle deltagelse i evalueringen af resultater ville bidrage til mere målrettede tilgange og til større sammenhæng i integrationsstrategierne.

Strategisk samarbejde med Kommissionen

REGIONSUDVALGET

49. glæder sig over, at det er Kommissionens opfattelse, at lokale foranstaltninger udgør en grundlæggende del af integrationsstrategien, og at strategien skal baseres på nærhedsprincippet og forvaltning på flere myndighedsniveauer, men finder samtidig, at der bør tages initiativ til et strategisk samarbejde mellem Regionsudvalget og Kommissionen og europæiske netværk af byer og regioner med henblik på at udnytte de lokale og regionale myndigheders betydningsfulde erfaringer, fremme udveksling af synspunkter og god praksis, sikre bedst mulig samordning af initiativerne og opnå den bredest mulige spredning af resultaterne.

Forslag med henblik på at nå målene

REGIONSUDVALGET

50. mener, at integration af indvandrere bør høre til Unionens grundlæggende prioriteter og støtter EU's initiativer vedrørende udarbejdelse af forslag, udformning af nye redskaber og gennemførelse af effektive politikker;

51. mener, at udviklingen på økonomisk og demografisk plan kræver, at der udformes en fælles europæisk strategi med henblik på en afbalanceret forvaltning af migrationsstrømmene og fremme af integration;

52. er fortalende for en kollektiv indsats og øget samarbejde og dialog mellem personer, som er involveret i integration på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk niveau;

53. opfordrer medlemsstaterne og de kompetente regionale myndigheder til at tage initiativer til at lette evalueringen og fremme anerkendelsen af indvandrernes faglige færdigheder;

54. foreslår, at der indføres sprogprogrammer, som er skræddersyet til særlige indvandrergrupperes behov;

55. foreslår at fremme særlige, innovative integrationsforanstaltninger på lokalt og regionalt niveau, der effektivt kan tackle de demografiske udfordringer, som visse regioner slås med;

56. tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at ansøre det lokale erhvervsliv til at styrke virksomhedernes sociale ansvar på lokalt plan;

57. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at yde politisk og økonomisk støtte til de lokale og regionale myndigheder, der spiller en afgørende rolle i forbindelse med gennemførelsen af integrationspolitikker;

58. mener, at integrationsprocessen skal tage sit udgangspunkt i oprindelseslandene, og foreslår at udnytte de eksisterende initiativer for grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder, der befinder sig på hver side af EU's ydre grænser;

59. foreslår, at spørgsmål vedrørende arbejdsstyrkens migration og integration drøftes af repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med kontakterne under den europæiske naboskabspolitik. Udvalget finder, at Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforbunds (ARLEM) og den nyetablerede årlige konference for lokale og regionale myndigheder i landene i Østpartnerskabet (CORLEAP) er nyttige fora for en uddybende debat om disse spørgsmål;

60. mener, at integrationspolitikken skal omfatte både midlertidig og cirkulær migration, men minder dog om, at cirkulær migration ikke kan erstatte permanent indvandring. Udvalget foreslår at undersøge, om de lokale og regionale myndigheder kan inddrages af såvel oprindelseslande som værtslande i mobilitetspartnerskaber og disses forhandlingsprocedure;

61. foreslår på ny, at de lokale og regionale myndigheder skal deltage aktivt i de tidligste faser af udviklingen af integrationsstrategier og igennem hele gennemførelsesforløbet;

62. ønsker Regionsudvalget inddraget i forbindelse med fastsættelsen af prioriteringer for EU's finansielle instrumenter til integration og evaluering af resultaterne af integrationsprogrammerne;

63. støtter oprettelsen af en fond for indvandring og asyl og anmoder om, at de nødvendige midler stilles til rådighed med henblik på tilstrækkelig finansiering og effektiv fremme af integration af indvandrere på lokalt og regionalt niveau, herunder også finansiering af programmer på regionalt plan; Udvalget gør, hvad angår den generelle udgiftsramme for indre anliggender, opmærksom på, at det er nødvendigt at sikre en god balance mellem på den ene side udgifter til sikkerhed og grænseproblemer og på den anden side udgifter til områder som integration af indvandrere og modtagelsesvilkår for asylansøgere – dvs. områder, hvor de lokale og regionale myndigheder kan tilføre en merværdi;

64. ønsker at spille en mere aktiv rolle i forbindelse med samordningen af aktioner på EU-niveau. Udvalget ønsker som repræsentant for de lokale og regionale myndigheder at være fast deltager i de europæiske ministerkonferencer om

integration, foreslår at styrke sin tilstedeværelse i "integrationsforummet" og er indstillet på at spille en central rolle i forbindelse med fremme af "territoriale pagter";

65. er villig til at bidrage til indførelsen af en fælles europæisk ordning for overvågning af fremskridt på integrationsområdet baseret på fælles indikatorer;

66. mener, at man skal fremme indførelsen af nye redskaber a la "territorialpagterne", og at disse skal tilføres midler fra strukturfondene og de tematiske instrumenter i næste programmeringsperiode;

67. foreslår indførelsen af priser for integration af tredjelandstatsborgere, som skal gives til indvandrere og ledende personligheder, som er involveret i integration af indvandrere

(lokale og regionale myndigheder, virksomheder, organisationer, foreninger, stiftelser osv.). Dette initiativ vil kunne indgå i et eksisterende arrangement som f.eks. FN's internationale dag for indvandrere;

68. ønsker at udvikle et strategisk samarbejde med Kommissionen og europæiske netværk for byer og regioner, der skal lette integrationen af indvandrere og fremme effektive politikker. Et sådant samarbejde vil kunne konkretiseres gennem oprettelsen af et integrationsnetværk for lokale og regionale myndigheder med deltagelse af ansvarlige for politikudformningen på alle forvaltningsniveauer og civilsamfundsorganisationer. Regionsudvalget håber på politisk, økonomisk og operationel støtte fra Kommissionen i forbindelse med den fulde gennemførelse af det strategiske partnerskab og mener, at det kan indgå i allerede eksisterende strukturer og initiativer.

Bruxelles, den 15. februar 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Fremtiden for programmet — Europæisk kulturhovedstad«

(2012/C 113/05)

REGIONSUDVALGET

- erkender, at kulturhovedstadsprojektet er et værdifuldt initiativ, der fremhæver rigdommen, mangfoldigheden og de fælles træk ved de europæiske kulturer. Programmet har på en særlig måde i en periode, hvor EU er vokset hurtigt, bidraget til at skabe en europæisk identitet;
- påpeger, at titlens voksende prestige også har givet kulturen en væsentlig plads på medlemsstaternes, regionernes og byernes politiske dagsorden;
- understreger, at begrebet interkulturel dialog kombineret med social og territorial samhørighed kan medvirke til at bibringe privatlivet, det sociale liv og samfundslivet grundlæggende værdier som f.eks. solidaritet, ansvarlighed, tolerance og respekt. Det kan også fremme evnen hos individer og grupper med forskellig kulturel baggrund til at kommunikere med hinanden og leve sammen i solidaritet;
- konstaterer, at byer, der har fået tildelt titlen Europæisk kulturhovedstad, har set en væsentlig styrkelse af deres kulturelle sektor og en vedvarende stigning i deltagelsen i kulturelle aktiviteter især blandt unge mennesker;
- understreger, at kulturhovedstadsprojektet skal være en proces, hvor et lokalt publikum stimuleres gennem uddannelsesprogrammer, aktiv medinddragelse og orientering om lokale og europæiske spørgsmål.

Ordfører Anton ROMBOUTS (NL/PPE), borgmester i 's-Hertogenbosch

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generel baggrund

1. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen arbejder på en ny retlig ramme om arrangementet Europæiske kulturhovedstad, og har i den forbindelse afholdt en online høring og en offentlig debat i 2010-2011. Det gentager sit tilsagn om at bidrage til overvejelserne som nævnt i udtalelsen om *Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 1419/1999/EF om en fællesskabsaktion vedrørende "Den Europæiske Kulturhovedstad" 2005-2019* ⁽¹⁾;

2. understreger betydningen af, at kulturhovedstadsprogrammet videreføres efter 2019;

3. erkender, at kulturhovedstadsprojektet er et værdifuldt initiativ, der fremhæver rigdommen, mangfoldigheden og de fælles træk ved de europæiske kulturer. Programmet har på en særlig måde i en periode, hvor EU kulturelt set er vokset hurtigt, bidraget til at skabe en europæisk identitet;

4. påpeger, at titlens voksende prestige også har givet kulturen en væsentlig plads på medlemsstaternes, regionernes og byernes politiske dagsorden. Endvidere er forskning og investering i kultur et væsentligt middel til at sikre velstand og social samhørighed i byer og regioner samt på nationalt og europæisk plan;

5. overvejer, at tilbud til unge om at deltage i forskellige kulturelle begivenheder udvider deres horisont og hjælper dem med at overvinde deres fordomme og frygt for det fremmede og ukendte og bidrager dermed til den multikulturelle dialog;

6. understreger, at begrebet interkulturel dialog kombineret med social og territorial samhørighed kan medvirke til at bibringe privatlivet, det sociale liv og samfundslivet grundlæggende værdier som f.eks. solidaritet, ansvarlighed, tolerance, respekt, stræben efter social fremgang og forståelse for social og kulturel mangfoldighed. Det kan også fremme evnen hos individer og grupper med forskellig kulturel baggrund til at kommunikere med hinanden og leve sammen i solidaritet ⁽²⁾;

7. erkender, at kulturhovedstadsinitiativet har haft vidtrækkende økonomiske, sociale og kulturelle konsekvenser. Titlen er et stærkt incitament til den kreative sektor, som spiller en vigtig økonomisk rolle i Europa i sin egen ret og virker som en økonomisk drivkraft for andre sektorer;

8. konstaterer, at byer, der har fået tildelt titlen Europæisk kulturhovedstad, har set en væsentlig styrkelse af deres kulturelle sektor og en vedvarende stigning i deltagelsen i kulturelle aktiviteter især blandt unge mennesker;

9. understreger, at de lokale og regionale myndigheder har den bedste forståelse af de realiteter og omstændigheder, (fremtidige) europæiske kulturhovedstæder står over for, og er i den bedste position til at medvirke til under fuld hensyntagen til nærhedsprincippet at udforme og gennemføre kulturhovedstadsprojektet. I de fleste medlemsstater har de lokale og regionale myndigheder endvidere det direkte ansvar for, at kulturelle begivenheder organiseres og gennemføres godt, og sidder derfor inde med et væld af viden og erfaring, som kan være med til at finde innovative og kreative tilgange.

Anbefalinger

A. Fortsættelse og intensivering af kulturhovedstadsprogrammet

REGIONSUDVALGET

10. er enig i Kommissionens konklusion om, at titlen som kulturhovedstad fortsat har høj værdi, skaber omfattende kulturelle programmer og har en betydelig effekt ⁽³⁾; Udvalget opfordrer derfor til, at man viderefører initiativet, som fortsat bør fremme borgerdeltagelse og langsigtet udvikling; Det bemærker, at kulturhovedstadsprogrammet efter 2019 bør have en afbalanceret tilgang til kultur, som bør støttes som et middel, der kan levere håndgribelige og kvantificerbare investeringsafkast, samt på grund dens iboende værdi;

11. mener, at kulturhovedstadsprojektet kan bidrage til opbygningen af fremtidens Europa. Tendenser som nationalisme, individualisme og forbrugerskejsen samt en smuldrende samfundsmæssig infrastruktur kræver alle opmærksomhed. Globalisering, øget mobilitet og åbne grænser udvider vores syn på verden. Europæerne er også "verdensborgere", men samtidig er der behov for at beskytte og bevare folks egne, lokale kulturer. Europa bør kunne lade lokal kultur blomstre samtidig med, at en inklusiv europæisk identitet er under udvikling. Industriel, social og miljømæssig innovation er afgørende for at styrke Europas konkurrenceevne, hvilket vil bidrage til at styrke den territoriale samhørighed;

12. konstaterer, at kulturhovedstadsprojektet skal basere sig på den lokale og regionale kulturscene, hvorfor det er afgørende, at borgere og alle de offentlige og private aktører, der er aktive i området, inddrages i projektets forskellige faser, og understreger, at kulturhovedstadsprojektet skal være en proces,

⁽¹⁾ CdR 393/2003 fin.

⁽²⁾ CdR 251/2008 fin.

⁽³⁾ Efterfølgende evaluering af aktionen vedrørende den europæiske kulturhovedstad i 2010 (Essen og Ruhrområdet, Pécs, Istanbul) COM(2011) 921 final

hvor et lokalt publikum stimuleres gennem uddannelsesprogrammer, aktiv medinddragelse og orientering om lokale og europæiske spørgsmål. De europæiske kulturhovedstæder bør i højere grad inddrages i de tiltag og initiativer, som gennemføres af EU med henblik på at sætte gang i nuværende eller fremtidige kulturprogrammer. Der bør desuden gradvist skabes mulighed for, at disse programmer gennemføres i selvsamme kulturhovedstæder;

13. erkender, at kulturhovedstadsinitiativet har været et effektivt middel til at stimulere integration og interkulturel dialog, og konstaterer, at mange af de tidligere kulturhovedstadsbegivenheder har været afholdt i byer, hvor den sociale samhørighed og integrationen er truet. Adgang til kultur er en central nøgle til øget ansvar og medborgerskab, personlig og kollektiv velfærd, social mobilitet, solidaritet osv. Med dette in mente skal borgerne og civilsamfundet være i centrum for kulturhovedstadsprogrammet;

14. er fortsat af den overbevisning, at kultursektoren yder et vigtigt bidrag til gennemførelsen af målene i Europa 2020-strategien. Det gør opmærksom på de vældige muligheder for økonomisk udvikling, som kulturturisme indebærer for mange regioner. Det advarer imidlertid mod alt for ensidigt at betone kulturens økonomiske betydning. Lige så vigtig er kulturens betydning for etableringen af et godt og dynamisk miljø – som er en forudsætning for udvikling (⁴);

15. støtter ideen om, at kulturhovedstadsinstrumentet skal fortsætte efter 2019, og foreslår, at det bør udvides, så det kan fokusere mere på en søgen efter og opdagelse af europæernes mangesidede kulturelle identitet/identiteter. Med henblik herpå skal programmet være mere åbent over for andre, ikke-europæiske kulturer og partnere for at fremhæve europæiske kulturers værdi og rigdom endnu mere effektivt.

B. Multikulturelt miljø

REGIONSUDVALGET

16. konstaterer, at kulturhovedstadsinitiativet i de sidste 25 år har udviklet sig fra en sommerfestival til et helt års kulturelle begivenheder med vigtige elementer af kulturel, social og økonomisk udvikling. Visse byer har endog udvidet varigheden til en række år før og efter begivenheden. Denne fremgangsmåde har vist sig særdeles velegnet til at tilskynde den lokale befolkning til at deltage i selve kulturhovedstadsåret ved at stimulere den kulturelle udvikling og en aktiv deltagelse samt til at skabe international opmærksomhed og internationalt samarbejde;

17. gentager, at den flerårige strategi har vist sig at være en succes, da den bidrager til at konsolidere de opnåede gevinster i byen og regionen tillige med de nye (europæiske) netværk, der er opstået i forbindelse med titlen som kulturhovedstad. Den er

også med til at sikre, især i disse økonomisk vanskelige tider, at investering i kultur forbliver på den politiske dagsorden i længere tid. Det nuværende "by og borgere"-kriterium kræver, at begivenheden skal være bæredygtig og en integreret del af en langsigtet kulturel og social udvikling. Størsteparten af de europæiske kulturhovedstæder koncentrerer sig ikke desto mindre stadig om kulturelle festligheder i løbet af året. Et mere struktureret samarbejde mellem de nuværende, tidligere og kommende europæiske kulturhovedstæder kan yde et positivt bidrag hertil;

18. bekræfter sin opfattelse, at byerne skal bruge begivenheden som en del af en langsigtet udviklingsstrategi med henblik på at fremme mere bæredygtige tilgange til kulturel udvikling og øge effekten og arven efter kulturhovedstadstitlen som nævnt i udtalelsen om *Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en fællesskabsaktion vedrørende "Den Europæiske Kulturhovedstad" 2007-2019*. For at udvikle sådanne langsigtede strategier og derigennem tackle de nye udfordringer på lokalt og regionalt niveau er det nødvendigt i konsensus at udforme og udvikle mellem- og langsigtede kulturpolitikker, hvilket udelukkende kan lade sig gøre, hvis der er en klar institutionel vilje hertil, og hvis både arbejdsmarkedets parter, de offentlige og de private aktører deltager fuldt ud heri;

19. erkender, at titlen som europæisk kulturhovedstad gives for et bestemt år, og påpeger vigtigheden af at lade aktiviteterne indgå i en flerårig kontekst samt at lade dem indgå i en langsigtet politik for kulturel, økonomisk og social udvikling samt fysisk planlægning;

20. understreger, at medlemsstaterne bør vie det europæiske kulturhovedstadsprojekt den nødvendige opmærksomhed, navnlig hvad angår mulighederne for at videreføre projektet. Den berørte medlemsstat bør efter bedste evne støtte de enkelte kulturhovedstadsprojekter, og disse bør integreres i medlemsstatens politik og langsigtede strategi.

C. Øget inddragelse af den omkringliggende region

REGIONSUDVALGET

21. erkender også, at kulturhovedstadsprojektet har udviklet sig med hensyn til de typer af byer og regioner, der er involveret. I en første fase var det generelt landets hovedstad eller andre større byer, som medlemsstaterne udpegede. Med tiden er titlen i stigende grad blevet tildelt mindre byer ("sekundære byer" eller regionale kulturcentre). Den ansøgende bys stadig mindre størrelse gjorde det i højere grad nødvendigt, at den omkringliggende region var involveret. Byer er mødesteder; de er centre for handel, industri, uddannelse eller offentlig administration og er centralt placeret i regionen. De afspejler regionens karakter. Med inddragelsen af den regionale dimension i kulturhovedstadsprogrammet efter 2007 erkendte man denne udvikling. Regionsudvalget understreger derfor merværdien af at tilskynde til en regional tilgang til kulturbytitlen; herunder, at

(⁴) CdR 172/2007 fin.

man bør overveje en udpegelse på regionalt plan med regionen som det primære kulturelle fokus og en placering af ansvaret hos regionens største by;

22. understreger, at de ansøgende byer i fremtiden skal tilskyndes til i endnu højere grad at inddrage den omkringliggende region – eller sågar euroregion i tilfælde af grænsebyer – i kulturhovedstadsprogrammet gennem indgåelse af partnerskabsaftaler, som sikrer gennemførelsen af det fælles arbejde i alle faser af initiativet. Udvalget erkender betydningen af et stramt styringssystem, der sikrer, at det politiske og økonomiske engagement er bæredygtigt. Stærk tværpolitisk støtte herunder budgetgaranti, kunstnerisk uafhængighed og inddragelse af borgerne skal være nøglefaktorer i styringssystemet;

23. påpeger den afgørende betydning af netværk og kreative byer i forbindelse med et åbent, innovativt økosystem i moderne økonomier, hvor byer, regioner, universiteter/forskningsinstitutioner og erhvervslivet i voksende grad samarbejder om strategiske spørgsmål for at opnå stordriftsfordele og volumen, generere videnoverførsel og koordinere infrastrukturplanlægning. Det gør sig til talsmand for, at de lokale og regionale myndigheder involveres kraftigt i udarbejdelsen af juridiske rammer og finansieringen af programmer;

24. minder om betydningen af begivenhedens europæiske dimension ⁽⁵⁾ og er enig i, at kulturhovedstadsprogrammet har til formål at fremme det europæiske samarbejde, fremhæve den europæiske kulturelle rigdom samt inddrage og mobilisere borgerne, og gentager, at øget aktiv inddragelse af naboområder vil fremme denne målsætning og sikre, at de positive virkninger føles i en (større) regional sammenhæng;

25. gentager, at Kommissionen bør være opmærksom på nye udviklingstendenser i kulturhovedstadsordningen, studere dem nøje og give dem sin støtte, og henstiller også, at Kommissionen ved udarbejdelsen af sine programmer tager behørigt hensyn til det kulturelle potentiale ved by- og regionspartnerskaber, der er så vigtige for samfundet som helhed, og medtænker ny udvikling af høj kvalitet ⁽⁶⁾.

D. Fremme deltagelse i den foreløbige udvælgelse

REGIONSUDVALGET

26. erkender, at kulturhovedstadsprojektet er et af de mest succesrige EU-programmer, da det giver værtsbyen og den omgivende region og selv kandidatbyerne en helt enestående mulighed for at tage et kulturelt, socialt og økonomisk skridt fremad og således på nogle få år realisere en forvandling, der normalt tager en generation;

27. tilskynder derfor til, at man opfordrer en bred vifte af kandidater til at deltage i udvælgelsen om kulturhovedstadstit-

len. De seneste års erfaringer viser, at blot det at ansøge om udvælgelse har positive effekter for kandidatbyerne i form af afledte økonomiske og prestigemæssige virkninger. Det at konkurrere om titlen giver også anledning til nye (internationale) netværk og et styrket samarbejde mellem partnere i en region;

28. anerkender de problemer, der er opstået for medlemsstaterne og for det europæiske jurysystem på grund af et stigende antal ansøgere, voksende udgifter til ansøgningsmateriale samt organisatoriske spørgsmål i forbindelse med konkurrencen. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at se positivt på det voksende antal ansøgere og i lyset heraf tilpasse udvælgelsesproceduren efter 2019;

29. understreger, at Kommissionen, medlemsstaterne og kandidatbyerne bør arbejde snævert sammen for at gøre offentligheden i byerne og regionerne mere bevidst om titlen. Kommissionen bør fortsætte med at udvikle *branding*værdien af kulturhovedstadstitlen, medlemsstaterne skal gøre udstrakt reklame for konkurrencen på nationalt plan, og byerne har et særligt ansvar for at bruge deres direkte kontakt til borgerne til at forklare og viderebringe fordelene ved initiativet. Ja uden borgernes klare forståelse for målsætningerne med titlen som europæisk kulturhovedstad er det vanskeligt for en by at få offentlighedens støtte til sin ansøgning. Dette kan afskrække nogle potentielle kandidater fra at søge om titlen;

30. påpeger, at fastere rammebestemmelser for konkurrencen er ønskelige, og foreslår, at "konkurrencen" udformes på en sådan måde, at alle ansøgerbyer bidrager til udviklingen af kultur på europæisk, nationalt og/eller regionalt plan. Som en del af ansøgningsprocedurerne kunne de planlagte aktiviteter sigte på at vise, hvordan hver by eller region vil bidrage til de kulturpolitiske mål, og de kunne også indbefatte et tilsagn fra alle byerne om at fortsætte dette arbejde i årene op til udpegelsen som europæisk kulturhovedstad (uanset den endelige "vinder"). Klarere rammebestemmelser for konkurrencen kunne medvirke til at mindske friktionen mellem byer og regioner og hjælpe kandidaterne til at bidrage til en bredere europæisk og national dagsorden. Kort sagt vil dette stimulere en sund følelse af "samarbejde for at konkurrere";

31. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til via deres nationale myndigheder og institutioner på alle mulige måder at støtte den by, som bliver valgt som kulturhovedstad.

E. Udvalgsprocedure

REGIONSUDVALGET

32. støtter rotationsordningen mellem medlemsstater med hensyn til tildelingen af titlen (siden 2007), idet det erkender, at dette sikrer mindre byer og medlemsstater mulighed for at få tildelt titlen på trods af budgetmæssige begrænsninger;

⁽⁵⁾ CdR 393/2003 fin.

⁽⁶⁾ CdR 172/2007 fin.

33. opfordrer Kommissionen til at overveje at genindføre muligheden for byer i tredjelande til at ansøge om titlen i kulturhovedstadsprogrammets nye lovgrundlag; erfaringerne fra Istanbul 2010 peger i denne retning ⁽⁷⁾;

34. bekræfter, at Regionsudvalgets repræsentant i juryen fortsat skal være et af dets valgte medlemmer, hvilket hidtil har været almen praksis. Udvalget erkender dog, at deltagelsen i juryen ikke er en honorær stilling, og at det indebærer en betydelig arbejdsbyrde og et stort ansvar over for de ansøgende byer. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at bekræfte den rolle, som udvalget spiller i overvågningsudvalget, og at dette udvalg fortsat vil have til opgave aktivt at sikre, at synergieffekterne mellem de udpegede byers kulturprogrammer udvikles i programmets forberedende fase ⁽⁸⁾. Der bør fastlægges mere objektive bedømmelseskriterier for evalueringen, som afviste ansøgerbyer kan lære af, og fremtidige ansøgere kan tage udgangspunkt i.

Bruxelles, den 15. februar 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

⁽⁷⁾ Efterfølgende evaluering af aktionen vedrørende den europæiske kulturhovedstad i 2010 (Essen og Ruhrområdet, Pécs, Istanbul) COM(2011) 921 final.

⁽⁸⁾ CdR 251/2005 fin.

Regionsudvalgets udtalelse om »Ændring af EGTS-forordningen«

(2012/C 113/06)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over, at Kommissionens forslag bygger videre på filosofien i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1082/2006 og bidrager til at forbedre oprettelsen og driften af europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS);
- kræver, at kriterierne for godkendelse af aftalen eller afvisning af anmodningen om oprettelse af en EGTS bliver præciseret;
- ønsker, at Regionsudvalget, som fører registret over EGTS'er og varetager EGTS platformen, får en større rolle at spille ved at sørge for offentliggørelsen i EUT på grundlag af EGTS-modellen;
- henleder Kommissionens opmærksomhed på, at det er meget kompliceret eller helt umuligt på forhånd at opstille en udtømmende liste i aftalen over de lovgivninger på EU-, nationalt og regionalt plan, som vil finde anvendelse på EGTS'ens aktiviteter;
- foreslår, at de allerede eksisterende EGTS'er bliver omfattet af bestemmelserne i den nye forordning, som er mere favorable end i den gældende forordning (EF) nr. 1082/2006;
- kræver, at der åbnes mulighed for deltagelse i en EGTS for virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

Ordfører	Michel DELEBARRE (FR/PSE), Borgmester i Dunkerque
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen og gennemførelsen af sådanne grupper
	COM(2011) 610 final – 2011/0272 (COD)

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over, at Kommissionens forslag bygger videre på filosofien i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1082/2006 og bidrager til at forbedre oprettelsen og driften af europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS);

2. hilser det velkomment, at Kommissionen er omhyggelig med at indarbejde landvindingerne i Lissabontraktaten og navnlig målet om territorial samhørighed;

3. glæder sig over, at der i Kommissionens forslag er taget hensyn til de mange anbefalinger i Regionsudvalgets tidligere udtalelser ⁽¹⁾.

Status over de europæiske grupper for territorielt samarbejde

REGIONSUDVALGET

4. vil gerne understrege, at der er oprettet 25 EGTS'er på mindre end 4 år; de omfatter over 550 lokale og regionale myndigheder i 15 medlemsstater og berører over 22 millioner borgere i Europa;

5. glæder sig over, at situationen den 1. oktober 2011 er den, at over halvdelen af medlemsstaterne har givet tilladelse til oprettelsen af EGTS'er (Tyskland, Østrig, Belgien, Cypern, Spanien, Frankrig, Grækenland, Ungarn, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Slovakiet og Slovenien);

6. minder om, at et tocifret antal EGTS'er befinder sig i projekterings- eller behandlingsfasen i medlemsstaterne;

7. mener, at oprettelsen af en EGTS bør være frivilligt baseret: kun de områder eller netværk, som anser oprettelsen af en EGTS for at være en afgørende fordel, bruger dette instrument til at formalisere deres samarbejde og gøre det permanent;

8. mener, at initiativerne til europæisk territorielt samarbejde altid bør kunne gennemføres på grundlag af en politisk, teknisk og administrativ koordination mellem partnerne i projektet under ledelse af en hovedansvarlig;

9. opfordrer Kommissionen til i højere grad at inddrage EGTS'en som foretrukket instrument i gennemførelsen af poli-

tikken for europæisk territorielt samarbejde og til at indarbejde EGTS'en bedre i lovgivningstiltagene vedrørende samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020;

10. fremhæver de mangeartede partnerskaber, opgaver og interventionsområder, som indgår i de EGTS'er, der er oprettet eller er ved at blive det, hvilket er udtryk for dette samarbejdsinstruments store potentiale og fleksibilitet;

11. mener, at en fordel ved at anvende en EGTS i gennemførelsen af projekter vedrørende flerniveaustyring kan ligge i, at den giver mulighed for at skabe kontakt mellem samtlige aktører med ansvar for forvaltningen af et grænseoverskridende område eller en euroregion;

12. understreger EGTS-instrumentets polyvalente karakter og dets potentiale til forvaltning af infrastrukturer og tjenester af almindelig økonomisk interesse til gavn for de europæiske borgere inden for geografiske områder, som omfatter flere medlemsstater;

13. beklager, at EGTS'en bortset fra samhørighedspolitikken endnu ikke bliver nævnt særligt ofte i EU's sektorpolitikker. Det vil ligeledes fremhæve, at EGTS er et værktøj, som kan anvendes i forbindelse med forskellige initiativer og udbudsprocedurer samt til at udføre EU's program, og understreger nødvendigheden af at anerkende EGTS'en som en struktur, der kan deltage i sådanne initiativer og udbud;

14. konstaterer, at EGTS-instrumentet ikke er særligt godt indarbejdet i EU's og de nationale retssystemer;

15. har identificeret 79 myndigheder udpeget af de 27 medlemsstater, som har kompetence til at modtage ansøgninger om oprettelse af EGTS'er og til at behandle disse ansøgninger;

16. konstaterer, at disse kompetente myndigheder kan nå frem til divergerende løsninger på problemer med fortolkningen af forordning (EF) nr. 1082/2006, som det fremgår af spørgsmålet om, hvilken lovgivning der gælder for EGTS'ernes personale eller for EGTS'er, hvis medlemmer har et begrænset ansvar;

17. er enige i Kommissionens konklusioner i dens rapport om anvendelsen af forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS);

⁽¹⁾ CdR 308/2007 fin og CdR 100/2010 fin.

18. er klar over, at forslaget til forordning sigter mod at gøre EGTS'en mere attraktiv og bedre i stand til at iværksætte initiativer vedrørende territorialt samarbejde, samtidig med at den begrænser de juridiske og finansielle risici for EGTS'ernes fremtidige medlemmer, fremtidige ansatte og kontrahenter og ikke blander sig i valget af, hvilken lovgivning der finder anvendelse på EGTS'en;

19. anser det for nødvendigt at videreføre arbejdet med Regionsudvalgets platform for EGTS'er ⁽²⁾ (jf. www.cor.europa.eu/egtc) for at give mulighed for at overvåge EGTS'er og udveksle bedste praksis og fælles udfordringer for eksisterende og kommende EGTS'er samt øge anvendelsen af EGTS'er i EU's sektorpolitikker. Det foreslår, at platformen for EGTS'er fra og med 2014 skal spille en lignende rolle som platformen for byudvikling, som Kommissionen gør sig til talsmand for i forordningen om den europæiske fond for regionaludvikling;

20. håber, at dette arbejde bliver omfattet af samarbejdsaftalen mellem Kommissionen og Regionsudvalget;

21. fremhæver det vigtige i, at denne specifikke forordning, som ikke har nogen særlig indvirkning på EU-budgettet, vedtages med det samme uden at afvente vedtagelsen af hele lovpakken om samhørighedspolitikken efter 2013. Hermed ville forordningen kunne træde i kraft hurtigst muligt og sætte nyt skub i udviklingen af nye EGTS-projekter inden for en sikker retlig ramme.

Gennemgang af forslaget til forordning

REGIONSUDVALGET

22. støtter filosofien bag Kommissionens forslag, som gør det muligt at tilpasse bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1082/2006 til gældende praksis i de eksisterende EGTS'er og forbedre deres funktionsmåde;

23. understreger, at disse forslag medvirker til at styrke EGTS'ernes europæiske retsgrundlag ved at skabe ensartede løsninger på tværs af Europa;

24. glæder sig over udvidelsen af EGTS'ernes formål og mulige medlemmer, især medtagelsen af offentlige virksomheder i henhold til direktiv 2004/17/EF;

25. i dette perspektiv foreslår Regionsudvalget, at der åbnes mulighed for deltagelse i en EGTS for virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som defineret i beslutningen ⁽³⁾ om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽⁴⁾;

⁽²⁾ 127. præsidiemøde i Regionsudvalget, den 26. januar 2011, pkt. 6. Ref. CdR 397/2010.

⁽³⁾ C(2011) 9380 final, vedtaget den 20. december 2011.

⁽⁴⁾ Denne artikel vedrører statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

26. bakker op om Kommissionens forslag til forenkling af proceduren for oprettelse af EGTS'er ved at begrænse godkendelsesproceduren til aftalen og fastsætte en ufravigelig frist på seks måneder for afslutning af proceduren;

27. er af den opfattelse, at lempelsen af reglen om overensstemmelse mellem EGTS'ens opgaver og dens medlemmers kompetencer vil bidrage til udbredelsen af nye styreformer på flere niveauer;

28. foreslår således, at kriterierne for godkendelse af aftalen eller afvisning af anmodningen om oprettelse af en EGTS bliver præciseret;

29. understreger, at EGTS udfører opgaver for sine medlemmers regning, men udøver ikke deres beføjelser. EGTS er ikke et middel til at slå medlemmernes kompetencer sammen, men tjener kun til at gennemføre projekter og samarbejdsprogrammer;

30. glæder sig over, at forslaget til forordning indeholder bestemmelser om de nationale regler, der finder anvendelse på kontrakterne for EGTS'ernes personale, og at den i sig selv udgør en overordnet retsregel, som har forrang over de forskellige nationale lovgivninger på dette område;

31. bifalder indførelsen af specifikke bestemmelser om EU's ydre grænser og medtagelsen af oversøiske territorier i EGTS-partnerskabet;

32. tilslutter sig muligheden for at oprette en "bilateral" EGTS med medlemmer fra én enkelt medlemsstat og medlemmer fra ét enkelt tredjeland eller oversøisk territorium;

33. anser det for nødvendigt, at oprettelsen af denne type EGTS ikke overlades til de enkelte medlemsstaters skøn, men at denne mulighed bliver defineret objektivt i forordningen, så denne bestemmelse kan finde fuld anvendelse;

34. anser det for et fremskridt, at det foreslås at offentliggøre oplysninger om nye EGTS'er i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven (Meddelelser og oplysninger), på grundlag af en model, der er vedlagt forslaget til forordning, og ikke som hidtil i S-udgaven (Indkaldelser af bud);

35. minder dog om, at EGTS'erne ikke selv kan bede om denne offentliggørelse;

36. foreslår derfor, at Regionsudvalget, som fører registret over EGTS'er og varetager EGTS-platformen, sørger for denne offentliggørelse i stedet for Kommissionen som foreslået i forslaget til forordning;

37. mener ligesom Kommissionen, at det er nyttigt at indføre bestemmelser om, at en EGTS kan fastlægge afgifter og gebyrer for anvendelse af en infrastruktur, som den forvalter;

38. mener, at denne bestemmelse bør udvides til også at gælde tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som EGTS'erne kan få til opgave at forvalte eller levere;

39. ønsker, at der skal gælde samme regler for alle EGTS'er for undertegnelse af samarbejdsaftaler mellem EGTS'er, der ligger langs samme grænse eller inden for det samme tværnationale samarbejdsområde, med henblik på at gennemføre et fælles projekt;

40. mener, at en EGTS ligeledes bør kunne indgå aftaler om samarbejde med en juridisk person, som ønsker at samarbejde om et specifikt projekt uden dog at deltage i alle EGTS'ens opgaver;

41. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at det er meget kompliceret eller helt umuligt på forhånd at opstille en udtømmende liste i aftalen over de lovgivninger på EU-, nationalt og regionalt plan, som vil finde anvendelse på EGTS'ens aktiviteter;

42. tilslutter sig Kommissionens forslag om at fastlægge klarere bestemmelser om EGTS'ernes ansvar, især forslaget om at indføre en forsikringsordning;

43. minder dog om, at begrebet "begrænset ansvar", som bygger på systemet med "virksomheder med begrænset ansvar", kun findes i et mindretal af EU-lande;

44. mener, at kun EGTS'ernes potentielle kreditorer har en interesse i på forhånd at kende omfanget af EGTS-medlemmernes finansielle forpligtelser;

45. foreslår, at de allerede eksisterende EGTS'er bliver omfattet af bestemmelserne i den nye forordning, som er mere favorable end i den gældende forordning (EF) nr. 1082/2006;

46. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå en aftale- og vedtægtsmodel, som ikke er obligatorisk, men vedlægges som bilag til forordningen for at gøre det lettere og hurtigere at få tilladelse til oprettelse af EGTS'er.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 1, stk. 3

Der tilføjes et litra f)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	f) <u>virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og som finansieres gennem kompensation for offentlig tjeneste som fastsat i forslaget til beslutning om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse</u> ⁽¹⁾ ;

⁽¹⁾ COM(2011) 146 final.

Baggrund

Jf. punkt 24 i denne udtalelse.

Ændringsforslag 2

Artikel 1, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. En EGTS kan bestå af medlemmer, der er hjemmehørende på kun én medlemsstats område og et tredjelands område eller et oversøisk territorium, hvis den pågældende medlemsstat finder, at en sådan EGTS er i overensstemmelse med anvendelsesområdet for dens territoriale samarbejde eller bilaterale forbindelser med det pågældende tredjeland eller oversøiske territorium.	2. En EGTS kan bestå af medlemmer, der er hjemmehørende på kun én medlemsstats område og et tredjelands område eller et oversøisk territorium, hvis den pågældende medlemsstat finder, at en sådan EGTS <u>målsætningen og opgaverne i det udkast til aftale, som sendes til medlemsstaten</u> , er i overensstemmelse med anvendelsesområdet;

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>a) for dens medlemsstatens territoriale samarbejde <u>med det pågældende tredjeland eller oversøiske territorium</u> eller</p> <p>b) <u>for et program for europæisk territorielt samarbejde med det pågældende tredjeland eller oversøiske territorium eller</u></p> <p>c) for <u>medlemsstatens</u> bilaterale forbindelser med det pågældende tredjeland eller oversøiske territorium.</p>

Baggrund

Kriterierne for at kunne give tilladelse til eller afslå oprettelse af en EGTS, hvis medlemmer kommer fra én enkelt medlemsstat og ét enkelt tredjeland eller oversøisk territorium, bør være objektive og falde i en af de tre mulige kategorier, som beskrives i ændringsforslaget. Oprettelsen af denne type EGTS bør ikke overlades til de enkelte medlemsstaters skøn.

Ændringsforslag 3

Artikel 1, stk. 5, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>3. Efter meddelelse fra det potentielle medlem, jf. stk. 2, godkender den pågældende medlemsstat under hensyn til sin forfatningsmæssige struktur aftalen og det potentielle medlems deltagelse i EGTS'en, medmindre den finder, at en sådan deltagelse ikke er forenelig med denne forordning, anden EU-lovgivning vedrørende EGTS'ens aktiviteter eller national lovgivning vedrørende det potentielle medlems beføjelser, eller at en sådan deltagelse ikke er berettiget af hensyn til den offentlige interesse eller den offentlige orden i den pågældende medlemsstat. I så fald begrundes medlemsstaten, hvorfor den ikke kan give sin godkendelse, eller foreslår de nødvendige ændringer af aftalen med henblik på at muliggøre det potentielle medlems deltagelse.</p>	<p>3. Efter meddelelse fra det potentielle medlem, jf. stk. 2, godkender <u>den kompetente myndighed, som er udpeget af den pågældende medlemsstat</u> under hensyn til sin forfatningsmæssige struktur, aftalen og det potentielle medlems deltagelse i EGTS'en, medmindre den <u>i et af nedenstående tilfælde</u> finder, at en sådan deltagelse:</p> <p>a) ikke er forenelig med denne forordning, anden EU-lovgivning vedrørende EGTS'ens aktiviteter eller</p> <p>b) <u>ikke er forenelig med</u> national lovgivning vedrørende det potentielle medlems beføjelser <u>i henhold til bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, eller</u></p> <p>c) at en sådan deltagelse ikke er berettiget af hensyn til den offentlige interesse eller den offentlige orden i den pågældende medlemsstat.</p> <p>I så fald begrundes <u>den af</u> medlemsstaten <u>udpegede myndighed</u>, hvorfor den ikke kan give sin godkendelse, eller foreslår de nødvendige ændringer af aftalen med henblik på at muliggøre det potentielle medlems deltagelse.</p>

Baggrund

Meddelelsen indgives til en af de 79 kompetente myndigheder i EU, som er udpeget af de 27 medlemsstater og som bør nævnes i forordningen.

Ifølge forslaget til forordning er det tilstrækkeligt, at ét medlem fra hver medlemsstat har kompetence på området, til at alle medlemmer fra en og samme medlemsstat kan deltage (artikel 7, stk. 2). Det må sikres, at bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, om kontrol med relevansen af medlemmernes kompetence i forhold til EGTS'ens formål, er i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2.

Udelukkelsen af et medlem med den begrundelse, at dets deltagelse ikke tjener den offentlige interesse, er irrelevant i forbindelse med vurderingen af, om forordningens bestemmelser giver mulighed for deltagelse, eftersom EGTS'ernes aktivitetsområde allerede er defineret i artikel 1, stk. 2.

Ændringsforslag 4

Artikel 1, stk. 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 5 affattes således:</p> <p>"Artikel 5</p> <p>Erhvervelse af status som juridisk person og offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende</p> <p>1. Aftalen og vedtægterne og eventuelle senere ændringer registreres og/eller offentliggøres i overensstemmelse med gældende ret i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS har sit hjemsted. EGTS'en får status som juridisk person på datoen for registreringen eller offentliggørelsen, afhængigt af hvad der indtræffer først. Medlemmerne underretter de berørte medlemsstater, Kommissionen og Regionsudvalget om aftalens registrering eller offentliggørelse.</p> <p>2. EGTS'en sikrer, at der inden ti arbejdsdage efter aftalens registrering eller offentliggørelse sendes en anmodning til Kommissionen, som er i overensstemmelse med modellen i bilaget til denne forordning. Kommissionen fremsender derefter denne anmodning om at offentliggøre en meddelelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>, C-udgaven, om EGTS'ens oprettelse med angivelse af de oplysninger, der er fastsat i bilaget til denne forordning, til Den Europæiske Unions Publikationskontor."</p>	<p>Artikel 5 affattes således:</p> <p>"Artikel 5</p> <p>Erhvervelse af status som juridisk person og offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende</p> <p>1. Aftalen og vedtægterne og eventuelle senere ændringer registreres og/eller offentliggøres i overensstemmelse med gældende ret i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS har sit hjemsted <u>og derefter offentliggøres i EGTS-medlemmernes medlemsstater</u>. EGTS'en får status som juridisk person på datoen for registreringen eller offentliggørelsen <u>i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS har sit hjemsted</u>, afhængigt af hvad der indtræffer først. Medlemmerne underretter de berørte medlemsstater, Kommissionen og Regionsudvalget om aftalens registrering eller offentliggørelse.</p> <p>2. EGTS'en sikrer, at der inden ti arbejdsdage efter aftalens registrering eller offentliggørelse sendes en anmodning til Kommissionen <u>Regionsudvalget</u>, som er i overensstemmelse med modellen i bilaget til denne forordning. Kommissionen <u>Regionsudvalget</u> fremsender derefter denne anmodning om at offentliggøre en meddelelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>, C-udgaven, om EGTS'ens oprettelse med angivelse af de oplysninger, der er fastsat i bilaget til denne forordning, til Den Europæiske Unions Publikationskontor."</p>

Baggrund

Regionsudvalget, som fører registret over EGTS'er og varetager EGTS-plattformen, vil gerne sørge for offentliggørelsen af aftalen i C-udgaven, idet EGTS'erne ikke selv kan anmode herom.

Samarbejdet og informationsudvekslingen mellem Regionsudvalget og Kommissionen bør blive omfattet af samarbejdsaftalen mellem de to institutioner.

Det ville være diskriminerende og stride imod kravet om indsigt og borgernes ret til information, hvis aftalen og vedtægterne kun blev offentliggjort i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted.

Ændringsforslag 5

Artikel 1, stk. 8, litra b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>b) I stk. 4 indsættes følgende afsnit:</p> <p>"En EGTS' forsamling, jf. artikel 10, stk. 1, litra a), kan dog fastlægge vilkår og betingelser for anvendelse af en infrastruktur, som en EGTS forvalter, herunder afgifter og gebyrer, der skal betales af brugerne."</p>	<p>b) I stk. 4 indsættes følgende afsnit:</p> <p>"En EGTS' forsamling, jf. artikel 10, stk. 1, litra a), kan dog fastlægge vilkår og betingelser for anvendelse af en infrastruktur, som en EGTS forvalter, <u>eller for en tjeneste af almindelig økonomisk interesse</u>, herunder afgifter og gebyrer, der skal betales af brugerne."</p>

Baggrund

EGTS'erne bør have mulighed for at fastlægge afgifter og gebyrer for tjenester af almindelig økonomisk interesse, som de tilrettelægger uden også at forvalte den tilhørende infrastruktur.

Ændringsforslag 6

Artikel 1, stk. 8

Der tilføjes et litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>c) <u>I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:</u></p> <p><u>En EGTS kan indgå en aftale med en anden EGTS eller med ethvert organ, som er kompetent til at blive medlem af en EGTS, med det mål at gennemføre et projekt om europæisk territorialt samarbejde, der indgår i EGTS'ernes eller de berørte aftaleparters fælles opgaver.</u></p> <p><u>Aftalen skal som minimum indeholde, formålene med samarbejdet, fordelingen af opgaverne mellem aftaleparterne, varigheden af deres forpligtelser og et beløbsoverslag samt angivelse af den lovgivning, der gælder for aftalen.</u></p>

Baggrund

Enhver EGTS bør kunne nyde godt af et EU-retsgrundlag for indgåelse af partnerskaber med andre EGTS'er eller andre juridiske personer for at gennemføre fælles samarbejdsprojekter.

Ændringsforslag 7

Artikel 1, stk. 9, litra h)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>h) den specifikke EU-lovgivning eller nationale lovgivning, der gælder for dens aktiviteter, idet sidstnævnte kan være lovgivningen i den medlemsstat, hvor de retlige organer udøver deres beføjelser, eller hvor EGTS'en udfører sine aktiviteter</p>	<p>h) den specifikke EU-lovgivning eller nationale lovgivning, der gælder for dens aktiviteter, idet sidstnævnte kan være lovgivningen i den medlemsstat, hvor de retlige organer udøver deres beføjelser, eller hvor EGTS'en udfører sine aktiviteter</p>

Baggrund

Det er praktisk taget umuligt på forhånd at opregne alle de EU-, nationale og regionale lovgivninger, som EGTS'en skal anvende ved løsningen af sine opgaver og som gælder på hele det geografiske område, hvor den opererer.

Ændringsforslag 8

Artikel 1, stk. 12, litra b), 2a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2a. Hvis mindst et EGTS-medlems ansvar er begrænset eller udelukket i medfør af den nationale lovgivning, i henhold til hvilken den er stiftet, kan de øvrige medlemmer også begrænse deres ansvar i aftalen.</p> <p>Navnet på en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal indeholde udtrykket "begrænset".</p>	<p>2a. Hvis mindst et EGTS-medlems ansvar er begrænset eller udelukket i medfør af den nationale lovgivning, i henhold til hvilken den er stiftet, kan de øvrige medlemmer også begrænse deres ansvar i aftalen.</p> <p><u>Navnet på en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal i sine indkaldelser af bud og i de aftaler, den indgår, oplyse, at EGTS'en har begrænset ansvar og/eller nævne de medlemmer, der har et begrænset ansvar, samt henvise til en eventuel forsikringsaftale, hvis den har indgået en sådan.</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kravene til offentliggørelse af aftalen om samt vedtægter og regnskaber for en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal som minimum modsvare dem, der gælder for andre former for juridiske enheder, hvis medlemmer har begrænset ansvar, og som er stiftet i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS har sit vedtægtsmæssige hjemsted.	Kravene til offentliggørelse af aftalen om samt vedtægter og regnskaber for en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal som minimum modsvare dem, der gælder for andre former for juridiske enheder, hvis medlemmer har begrænset ansvar, og som er stiftet i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS har sit vedtægtsmæssige hjemsted.
I tilfælde af en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, kan medlemsstaterne kræve, at EGTS'en tegner passende forsikringer til dækning af de særlige risici, der er forbundet med de aktiviteter, der udføres af EGTS'en."	I tilfælde af en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, kan medlemsstaterne kræve, at EGTS'en tegner passende forsikringer til dækning af de særlige risici, der er forbundet med de aktiviteter, der udføres af EGTS'en."

Baggrund

Kun EGTS'ernes potentielle kreditorer har en interesse i på forhånd at kende omfanget af EGTS-medlemmernes finansielle forpligtelser; derfor er det ikke nok, at EGTS'ens navn indeholder udtrykket "begrænset", da dette ikke siger noget om omfanget af medlemmernes finansielle forpligtelser og de forsikringsbestemmelser, som EGTS'en eventuelt er omfattet af.

Ændringsforslag 9

Artikel 1, stk. 14a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Kommissionen giver platformen for EGTS'er, som drives af Regionsudvalget til opgave at varetage opsynet med aktiviteterne i eksisterende og kommende EGTS'er, organisere en udveksling af bedste praksis, kortlægge fælles udfordringer og foreslå en bedre integrering af EGTS'erne i EU's forskellige sektorpolitikker.</u>

Baggrund

Forslag om at indføje en ny artikel i EGTS-forordning nr. 1082/2006 (artiklen bliver artikel 17 i forordningen). Ændringsforslaget er i overensstemmelse med ændringsforslaget til pkt. 19.

Ændringsforslag 10

Artikel 2

Nyt stk. 2 tilføjes efter stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>2. Når EGTS'er oprettet før denne forordnings ikrafttræden ændrer deres aftale og/eller vedtægter, kan de vælge at være omfattet af bestemmelserne i denne forordning ved at meddele dette under sagsbehandlingen til den myndighed, som har kompetence til at ændre EGTS'ens aftale og vedtægter.</u>

Baggrund

Allerede eksisterende EGTS'er bør kunne blive omfattet af bestemmelserne i den nye forordning, som er mere favorable end bestemmelserne i den gældende forordning (EF) nr. 1082/2006.

Ændringsforslag 11

BILAG

De foreslåede ændringer er markeret med gult i Kommissionens tekst.

Ændringsforslag

BILAG

Model for de oplysninger, der skal fremsendes i henhold til artikel 5, stk. 2**OPRETTELSE AF EN EUROPÆISK GRUPPE FOR TERRITORIALT SAMARBEJDE (EGTS)**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006

(EUT L 210 af 31.7.2006, s. 219)

Navnet på en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal indeholde udtrykket "begrænset" (artikel 12, stk. 2)

Felter markeret med asterisk skal udfyldes.

IV. MEDLEMMERS*

IV. 1) Gruppens samlede antal medlemmer*:

IV. 2) Gruppemedlemmernes nationalitet*:

BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	Anden:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

IV. 23) Oplysninger om medlemmerne*

Officielt navn*:

Postadresse:

By:

Postnummer:

Land*:

Kontakt(er):

Telefon:

Att.:

E-mail:

Fax:

Internetadresse(r) (hvis relevant)

Medlemstype*:

 Medlemsstat National myndighed Regional myndighed Lokal myndighed Offentligtretligt organ Offentlig virksomhed Sammenslutning af:

- Medlemsstat(er) I alt:*

- National(e) myndighed(er): I alt:*

- Regional(e) myndighed(er) I alt:*

- Lokal(e) myndighed(er) I alt:*

- Offentligtretligt organ/offentligtretlige organer I alt:*

- Offentlig(e) virksomhed(er) I alt:*

 Tredjeland eller oversøisk territorium

Regionsudvalgets udtalelse om »Børnefattigdom«

(2012/C 113/07)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at de lokale og regionale myndigheder er førende kræfter i indsatsen mod børnefattigdom og -udnyttelse, og fremhæver deres centrale ansvar for forebyggelse af marginalisering og social udstødelse; er enig i, at børnefattigdom er et flerdimensionelt fænomen, som kræver et flerdimensionelt svar, og minder om, at forbedringer på ganske få nøgleområder som f.eks. aftaler om minimumsindkomst og kvalitetsstandarder kan være afgørende for bekæmpelsen af fattigdom blandt børn;
- understreger betydningen af lønnet arbejde, men konstaterer samtidig, at beskæftigelse alene ikke er nogen garanti for at undslippe fattigdom, og at mere handling er påkrævet for at bekæmpe fattigdom blandt arbejdstagere;
- understreger, at alle EU's medlemsstater bør anerkende, at børnefattigdom og social udstødelse er centrale forhindringer, der skal overvindes, hvis de skal opfylde deres Europa 2020-mål med hensyn til beskæftigelsesfrekvens, investeringer i forskning, udvikling, energi og bæredygtig udvikling;
- er bekymret for, at den økonomiske og finansielle krise samt visse medlemsstaters svar herpå skal føre til en stigning i den absolutte fattigdom, et stigende antal fattige i arbejde samt stigende ungdomsarbejdsløshed.

Ordfører Doreen HUDDART (UK/ALDE), medlem af Newcastle City Council

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle indledende bemærkninger

1. tilslutter sig Kommissionens planer om at offentliggøre en henstilling om bekæmpelse af børnefattigdom og fremme af børns velfærd i 2012 og er glad for med denne perspektivudtalelse at kunne bidrage til at fremme målene for den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse; støtter valget af de tre områder, som vil indgå i henstillingen: "Tilstrækkelige ressourcer", "Adgang til tjenesteydelser" og "Børns og unges aktive deltagelse", og bemærker, at skønt EU's stats- og regeringschefer har givet udtryk for en stærk politisk støtte til prioritering af børnefattigdom, har det ikke altid resulteret i tilstrækkelige midler, tiltag, mål og overvågning i alle medlemsstaterne;

2. understreger, at de lokale og regionale myndigheder er førende kræfter i indsatsen mod børnefattigdom og -udnyttelse, og fremhæver deres centrale ansvar for forebyggelse af marginalisering og social udstødelse; er enig i, at børnefattigdom er et flerdimensionelt fænomen, som kræver et flerdimensionelt svar, og minder om, at forbedringer på ganske få nøgleområder som f.eks. aftaler om minimumsindkomst og kvalitetsstandarder kan være afgørende for bekæmpelsen af fattigdom blandt børn;

3. gør opmærksom på, at børnefattigdom ikke er et perifert problem eller et restproblem, som bare vil forsvinde i takt med den økonomiske vækst⁽¹⁾; den øgede vækst i perioden 2000-2008 havde ingen væsentlig indflydelse på børnefattigdomsniveauet; børnefattigdom før den økonomiske krise var en skamlet på det europæiske samfund; er bekymret for, at nogle medlemsstaters håndtering af krisen uforsætligt kan forøge børnefattigdomsniveauet; erkender, at bestemte børnegrupper har stor risiko for at opleve meget alvorlig eller ekstrem fattigdom, men understreger, at børn som sådan er en gruppe i samfundet, hvis risiko for fattigdom er større end befolkningens som helhed;

4. gør opmærksom på denne definition af fattigdom:

"Enkeltpersoner, familier og grupper i befolkningen kan siges at leve i fattigdom, når de mangler ressourcer til at opnå den kost, deltage i de aktiviteter og have de levevilkår og de goder, som er normale eller i det mindste vidt anerkendte i de samfund, som de hører til. Deres

⁽¹⁾ *Can Higher Employment Levels Bring Lower Poverty in the EU? Regression based simulations of the Europe 2020 target*, Discussion Paper 6068, Institute for the Study of Labor (Bonn).

ressourcer er så langt under gennemsnittet for enkeltpersoner og familier, at de reelt udelukkes fra almindelige livsmønstre, vaner og aktiviteter⁽²⁾;

5. bemærker, at det hyppigst anvendte mål for fattigdom i medlemsstaterne og i EU er et indkomstniveau, der ligger "under 60 % af medianhusstandsindkomsten", men fremhæver behovet for at anvende en række kriterier til måling af absolut fattigdom, f.eks. social inddragelse, adgang til tjenesteydelser, uddannelsesniveau og forventet levetid ved fødslen som fastsat i indikatoren for den menneskelige udvikling⁽³⁾; bifalder, at fattigdom og social udstødelse har fået en større plads i Europa 2020-strategien, og er enig i, at den sociale dimension bør være i centrum af strategien; minder om, at fattigdom er en trussel for 20 millioner børn, der lever i EU;

6. understreger, at fattigdom kan have ødelæggende følger for børn og deres barndomserfaringer samt fremtidige muligheder i livet; bifalder henvisningerne til, at man bør bekæmpe børnefattigdom som en prioritet under flagskibsinitiativet *Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse*, men beklager det begrænsede engagement heri og initiativets mangel på et specifikt mål for børnefattigdom;

7. bifalder Kommissions løfte om at offentliggøre en henstilling og en meddelelse om børnefattigdom og børns velfærd i juni 2012; støtter den foreslåede ramme for henstillingen om børnefattigdom og børns velfærd; anerkender betydningen af også at inddrage de børn, der selv lever i fattigdom, og bifalder, at aktiv deltagelse også indgår i rammen; stiller samtidig forslag om, at man i henstillingen og meddelelsen fremhæver betydningen af humanitære organisationer, som f.eks. UNICEF, og de lokale og regionale myndigheders rolle i leveringen af tjenesteydelser, der skal sikre, at børn beskyttes mod fattigdom og de medfølgende materielle mangler;

8. bemærker, at det er de mest udsatte i vores samfund, som er blevet hårdest ramt af den nuværende finanskrise; meget tyder på, at børn og især unge rammes uforholdsmæssigt hårdt⁽⁴⁾; peger samtidig på, at nogle børn fra sårbare befolkningsgrupper, såsom gadebørn, børn af enlige forsørgere eller fra store eller migrerende familier eller etniske minoriteter, f.eks.

⁽²⁾ *Poverty in the United Kingdom*, Peter Townsend, 1979.

⁽³⁾ Indikatoren for den menneskelige udvikling tager i sine udregninger højde for både bruttonationalindkomst pr. indbygger i landet eller regionen, det forventede antal års skolegang, det gennemsnitlige uddannelsesniveau samt den samlede forventede levetid.

⁽⁴⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe*, EUROCHILD, 2011.

romaer, har en endnu større risiko for marginalisering, fattigdom og social udstødelse; påpeger, at selvom globalisering og øget samarbejde mellem lande kan medføre betydelige fordele for den enkelte, er disse ofte ulige fordelt; mener, at der skal gøres en indsats for at udelukke, at der er nogen, som slet ikke får adgang til disse fordele overhovedet;

9. påpeger, at et stærkt politisk fokus i EU på børnefattigdom i de senere år og politiske støtteerklæringer fra EU's stats- og regeringschefer ikke har resulteret i en nedgang i børnefattighedsniveauet, og understreger behovet for, at politisk støtte til håndtering af spørgsmålet munder ud i tilstrækkelige midler, tiltag og mål i alle medlemsstaterne;

10. understreger betydningen af lønnet arbejde, men konstaterer samtidig, at beskæftigelse alene ikke er nogen garanti for at undslippe fattigdom, og at mere handling er påkrævet for at bekæmpe fattigdom blandt arbejdstagere⁽⁵⁾;

11. understreger, at alle EU's medlemsstater bør anerkende, at børnefattigdom og social udstødelse er centrale forhindringer, der skal overvindes, hvis de skal opfylde deres Europa 2020-mål med hensyn til beskæftigelsesfrekvens, investeringer i forskning, udvikling, energi og bæredygtig udvikling;

12. er enig i, at det er uacceptabelt, at der i en af de rigeste regioner i verden i det 21. århundrede er 20 millioner børn, der lever i eller er truet af fattigdom, og at⁽⁶⁾ fattigdom ikke kun handler om at have en lav indkomst og om at undvære – fattigdom er også at blive nægtet indflydelse, respekt, godt helbred, uddannelse og bolig, alment selvværd og mulighed for at deltage i sociale aktiviteter;

13. understreger, at også FN's generalforsamling anerkender børnefattigdom som en særskilt form for fattigdom. FN understreger, at begrebet "børnefattigdom" er andet og mere end mangel på penge. Børnefattigdom kan kun forstås som nægtelse af et antal rettigheder i FN's konvention om barnets rettigheder, som anerkender ethvert barns ret til den levestandard, der kræves for barnets fysiske, psykiske, åndelige, moralske og sociale udvikling (art. 27). I de fleste tilfælde medfører børnefattigdom en krænkelse af retten til overlevelse, beskyttelse, udvikling og deltagelse, som er omfattet af FN's konvention;

14. understreger, at mange studier viser, at en effektiv omfordelingspolitik til fordel for børnefamilier spiller en vigtig rolle for at begrænse børnefattigdom. Sociale overførsler mindsker børnefattigdom med ikke mindre end 44 % i EU som helhed.

EU's politik Regionsudvalget

15. ønsker at sætte fokus på behovet for en større forståelse af costbenefitfordelene ved at investere i bekæmpelse af børne-

fattigdom⁽⁷⁾ og udnyttelse af børn, social udstødelse og andre sociale uligheder; bemærker, at større lighed og mindre marginalisering, udstødelse og fattigdom vil komme hele samfundet til gode, og understreger de finansielle, økonomiske og sociale fordele ved at investere i børn og familier på et tidligt stadium⁽⁸⁾;

16. støtter konklusionerne fra samlingen i Rådet om bekæmpelse af børnefattigdom og fremme af børns velfærd af 17. juni 2011, hvor man opfordrer til, at bekæmpelsen af børnefattigdom prioriteres højt, og støtter udtalelsen af 15. februar 2011 fra Udvalget for Social Beskyttelse, hvor man opfordrer til, at bekæmpelsen af børnefattigdom prioriteres højt på alle relevante områder;

17. er enig i, at der allerede findes betydelig dokumentation om børnefattigdom inden for EU; er bekymret over, at børnefattighedsniveauet i EU's medlemsstater ligger på mellem 11 og 33 %, og anbefaler, at der anvendes ressourcer til at sikre forståelse, udbredelse og anvendelse af dette dokumentationsgrundlag samt udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne;

18. er bekymret for, at den økonomiske og finansielle krise samt visse medlemsstaters svar herpå skal føre til en stigning i den absolutte fattigdom, et stigende antal fattige i arbejde samt stigende ungdomsarbejdsløshed⁽⁹⁾;

19. understreger vigtigheden af politikker, der har til formål at bryde fattigdommens onde cirkel, der går i arv fra generation til generation. Hvis dette skal ske, er der behov for tværgående politikker, der omfatter uddannelse og sociale tiltag, som ikke blot sigter mod at sikre forældrenes beskæftigelse, men samtidig også har direkte fokus på børnene;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende, at fattigdom er et fælles ansvar og en udfordring for samfundet som helhed og ikke bør betragtes som et stigma eller en fiasko for mennesker, der tilfældigvis er fattige eller socialt udstødte;

21. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at sikre, at strukturfondene giver mulighed for at forbedre det sociale boligbyggeri for at styrke dets rolle i politikkerne for social inklusion, og til at bekræfte, at det sociale boligbyggeris almenyttige funktioner skal fastlægges på medlemsstatsniveau;

22. er enig i, at der for at afhjælpe og forhindre fattigdom er behov for en holistisk og integreret tilgang, der tager hensyn til forskellige gruppers behov samt de særlige udfordringer, de står over for.

⁽⁵⁾ Se f.eks. *A Living Wage for Newcastle*, <http://www.newcastle.gov.uk/news-story/a-living-wage-newcastle>.

⁽⁶⁾ *Poverty: the facts*, 5. udgave, J. Flaherty, J. Veit-Wilson og P. Dornan, Child Poverty Action Group, 2004.

⁽⁷⁾ *Estimating the cost of child poverty*, Hirsch, D., Joseph Rowntree Foundation, 2008.

⁽⁸⁾ Se f.eks. *Early Intervention: Smart Investment, Massive Savings*, Cabinet Office (UK), 2011.

⁽⁹⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe*, EUROCHILD, 2011.

Tilstrækkelige ressourcer Regionsudvalget

23. tilslutter sig det synspunkt, at indkomstfattigdom er et af de tydeligste tegn på social forarmelse, som berører børn på en anden måde end voksne⁽¹⁰⁾. Det er dog blot en af mange faktorer i forbindelse med børnefattigdom, som der er behov for at tage hånd om; er enig i, at der er en mangel på forståelse for de minimumsstandarder, der er nødvendige, for at børn kan nyde deres rettigheder; opfordrer EU og medlemsstaterne til at vurdere muligheden for at tackle problemet på nøgleområder såsom indkomststøtte, adgang til tjenester og børns deltagelse;

24. bemærker, at de lande, der bruger flest penge på sociale ydelser, som regel har de laveste tal for børnefattigdom; er enig i, at medlemsstaterne bør overveje at forbedre børneydelserne, hvor det er nødvendigt, som udtryk for solidaritet mellem generationerne og anerkendelse af barndommens værdi i sig selv og som en investering i Europas fremtid;

25. bifalder forslaget om at etablere en ramme, der garanterer en passende generel minimumsindkomst for alle børn, der tager hensyn til den samlede indkomst i husstanden (både forældre og børn);

26. påpeger, at det er bedre at have forebyggende offentlige politikker, der investerer i fornuftige strategier for børnevelfærd og støtter børnenes udvikling til selvstændige personer, som kan integreres i samfundet og på arbejdsmarkedet, end at fokusere på konsekvenserne af deres sociale udstødelse og fattigdom;

27. understreger endnu en gang betydningen af andre ressourcer end overførsler; forældrenes deltagelse på arbejdsmarkedet kan kun løfte børnene ud af fattigdom, hvis lønningerne er tilstrækkelige, og hvis forældrenes forskellige arbejdsrytmer kan forenes; opfordrer medlemsstaterne til at bifalde forslaget om at tilføje en henstilling om en passende lovgivning om tilstrækkelige indkomstniveauer og sikring af "anstændigt" arbejde⁽¹¹⁾ og foreslår, at lovgivning om beskyttelse af beskæftigelse gøres til en del af henstillingen; påpeger dog, at nogle mennesker ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet og er ude af stand til at arbejde, og dette må afspejles i overførslerne;

28. anerkender, at børnetilskud til alle er den mest effektive måde, hvorpå der kan ydes indkomststøtte til børnefamilier, og at disse tilskud bør kombineres med målrettede ydelser til de mest trængende⁽¹²⁾;

29. efterlyser en afklaring af ordet "tilstrækkelig" og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at blive enige om

⁽¹⁰⁾ *Child poverty – family poverty: Are they one and the same?*, EUROCHILD Policy Position, 2011.

⁽¹¹⁾ Se f.eks. *The low-pay, no-pay cycle: understanding recurrent poverty*, Shildrick, T et al, Joseph Rowntree Foundation, 2010.

⁽¹²⁾ Se f.eks. *Child benefits in the European Union*, J. Bradshaw, *Poverty* (139), CPAG, 2011.

EU-standarder eller fastlægge en metode, der kan bruges til udregning af omkostningerne ved et barn og til definition af tilstrækkelige ressourcer til forebyggelse og bekæmpelse af børnefattigdom; foreslår at der i definitionen indgår overvejelser over: tilstrækkelige for hvem, for hvor længe og for hvad, og hvem bestemmer, hvad der er tilstrækkeligt⁽¹³⁾;

30. går kraftigt ind for forslaget om, at medlemsstaterne skal opfordres til at gå meget forsigtigt frem, når de øger betingelserne og benytter sig af sanktioner i socialsikringssystemet, så man kan undgå at skade børn og efterlade dem uden de nødvendige ressourcer; bemærker, at denne tilgang ofte bidrager til at stemple de familier og børn, som lever i fattigdom, og forstærke opfattelsen af, at fattigdom er selvforskyldt; bemærker, at den økonomiske krise har medført betydelige stigninger i arbejdsløsheden, stagnerende indkomster for husholdningerne og stigende leveomkostninger i mange medlemsstater; fremhæver den vigtige rolle, som rådgivningstjenester kan spille for maksimering af husholdningernes indtægter, og påpeger, at disse tjenester i nogle medlemsstater kan være truede;

31. er enig i, at en god balance mellem arbejde og fritid for forældrene er af afgørende betydning for børn og for samfundet, eftersom både indkomstfattigdom og "fattigdom på tid" kan skade børns udvikling; er enig i, at usikre ansættelsesforhold, ubekvemme arbejdstider og lavtlønnede job for forældre kan have en negativ indvirkning på voksenlivet og barnets udvikling⁽¹⁴⁾.

Adgang til tjenesteydelser Regionsudvalget

32. hilser det velkomment, at der lægges vægt på at sikre alle børn adgang til kvalitetsydelser på et afgørende stadium af deres udvikling, og bemærker, at sundhed, uddannelse, støtte til familier og opfostring, bolig og beskyttelse er nøgleydelser, der som oftest leveres af lokale og regionale myndigheder;

33. anerkender betydningen af førskoleundervisning og dagpleje og af kvaliteten af børnepasningsordninger; understreger, at en effektiv tidlig indsats og støtte gennem hele barndommen og teenageårene (og især på kritiske tidspunkter⁽¹⁵⁾) kan have en væsentlig gavnlig indflydelse på børns udvikling; bemærker, at visse kommunale og regionale tjenester såsom vuggestuer, skoler, biblioteker og fritidsklubber er af afgørende betydning for forbedringen af børns velfærd, men de vil i mange medlemsstater være truet af økonomiske stramminger⁽¹⁶⁾;

⁽¹³⁾ "What do we mean by 'adequate' benefits?", J. Veit-Wilson, kapitel 14 i J. Strelitz og R. Lister [eds], *Why Money Matters. Family income, poverty and children's lives*. Save the Children, London, s.125-132.

⁽¹⁴⁾ Se f.eks. *Precarious work: risk, choice and poverty traps*, R. MacDonald, i *Handbook of Youth and Young Adulthood: New perspectives and agendas*, A. Furlong, 2009.

⁽¹⁵⁾ *Understanding youth exclusion: critical moments, social networks and social capital*, Shildrick, T.A. & MacDonald, R., *Youth & Policy*, 2008.

⁽¹⁶⁾ Idem.

34. bifalder forslaget om at styrke uddannelsens rolle i indsatsen for at forebygge og bryde fattigdommens onde cirkel ved at fjerne alle økonomiske barrierer for uddannelse, sikre lige muligheder og fremskaffe den nødvendige ekstra støtte til kompensation for eventuelle mangler; erkender vigtigheden af lige adgang til uddannelsesrelaterede goder, som udelukkende udbydes af lokale og regionale myndigheder, f.eks. gratis skolemad, gratis bøger og undervisningsmateriale, økonomisk hjælp til deltagelse i skoleudflugter og kulturelle aktiviteter for børn fra lavindkomstfamilier eller fattigdomstruede familier;

35. fremhæver den rolle, som børneinstitutioner kan spille i forbindelse med bekæmpelse af børnefattigdom. Børnene kan i børneinstitutioner have glæde og nytte af samværet med de andre børn og personalet. Herigennem forbedres deres kognitive, sproglige, følelsesmæssige og sociale udvikling med langvarig effekt;

36. understreger den katastrofale indvirkning, som fattigdom kan have på børns sundhed⁽¹⁷⁾; er bekymret over, at der ifølge Kommissionens meddelelse om uligheder på sundhedsområdet kun er ringe fokus på børns adgang til sundhedsydelse samt en generel mangel på opmærksomhed og en utilstrækkelig politisk prioritering af og engagement i at tackle uligheder på sundhedsområdet; foreslår, at betydningen af at forbedre børns sundhed, herunder deres mentale sundhed, bliver fremhævet i henstillingen og i meddelelsen; er enig i, at der bør fokuseres specielt på børn i den bredere indsats for at mindske uligheder på sundhedsområdet, og at alle fattige og socialt marginaliserede grupper, herunder alle børn, bør have adgang til sundhedspleje;

37. deler bekymringen over, at miljøproblemer som forurening, trafik, forurenede grunde og dårligt drikkevand ofte rammer børn, der lever i fattigdom, i uforholdsmæssig høj grad; bifalder forslaget om at sætte alt ind på at undgå ghettoisering af børn, der oplever fattigdom og social udstødelse, og fremme en blanding af sociale grupper i boligkvarterer; bifalder forslaget om at inddrage børn og deres familier og lokalsamfund i planlægningen; foreslår, at indførelsen af minimumsstandarder for børns boligforhold tager højde for, at børns rettigheder har forrang, og at dette medtages i henstillingen;

38. er enig i, at medlemsstaterne bør sikre, at børn ikke fjernes fra deres familier, fordi de mangler ressourcer til at tage sig af børnene, og erkender, at sikring af tilstrækkelige midler vil forhindre fjernelse af børn; advarer mod at forværre den stigmatisering, der følger med fattigdom, ved at kæde fattigdom for tæt sammen med misbrug i familien, og fremhæver de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle i beskyttelsen af børn.

Børns og unges aktive deltagelse Regionsudvalget

39. støtter varmt den vægt, som den foreslåede henstilling lægger på børns og unges aktive deltagelse; er enig i, at der

rejser sig hindringer for målet om deltagelse for alle børn, og at det er endnu sværere at nå dette mål, når der er tale om dårligt stillede børn; det er sandsynligt, at man ikke kan nå ud til denne gruppe ved hjælp af traditionelle høringsmetoder. Imidlertid bør man opfordre til en aktiv og inddragende tilgang i familier, lokalsamfund, ngo'er og den private sektor med henblik på at styrke engagementet i hele samfundet;

40. foreslår, at børns deltagelse kommer til at omfatte muligheden for at bidrage til og påvirke beslutninger, som berører deres liv, deltagelse i sports- og fritidsaktiviteter for at forbedre deres sundhedstilstand, samværet med andre og deres personlige udvikling samt deltagelse i kulturelle aktiviteter for at få nye færdigheder, blive bevidst om kulturer og kulturel mangfoldighed, så der kan bygges et samfund, der er mere rummeligt og mindre diskriminerende;

41. opfordrer medlemsstaterne samt de lokale og regionale myndigheder til at yde deres bidrag til at sikre, at der findes et godt lærings-, udviklings- og fritidsmiljø og en bred vifte af muligheder for børn og unge, da dette er en forudsætning for deres aktive deltagelse;

42. er enig i, at en af hindringerne for håndtering af børnefattighed er det faktum, at offentligheden og politikerne ikke er bevidste om problemet og dets indvirkning på børnene og deres familier samt på samfundet som helhed; frygter, at dette problem forværres af den begrænsede og i nogle tilfælde negative mediedækning af fattigdom, ringe bevidsthed om eller støtte til børns rettigheder, mangel på fremsyn og fokusering på kortsigtede valgresultater (børn og unge har ikke stemmeret); bemærker, at det i mange lande ikke er en del af den politiske kultur at vise særlig interesse for børns situation eller at betragte børn som hele mennesker;

43. fremhæver det arbejde, som gøres i og af kommuner og regioner for at sikre, at børn inddrages i beslutningstagningen om forhold, der berører dem, selv om der stadig er et stykke vej til, at man kan garantere ethvert barns ret til at blive hørt om emner, der vedrører det i overensstemmelse med artikel 12 i FN's konvention om barnets rettigheder.

Anbefalinger Regionsudvalget

44. anbefaler indførelse af et specifikt mål relateret til børnefattigdom som en prioritet inden for flagskibsinitiativet *Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse* og vedtagelse af en samlet strategi mod børnefattigdom og social udstødelse på nationalt, regionalt og lokalt niveau, som falder ind under Europa 2020-strategien, samt opstilling af overvågningsrammer på baggrund af pålidelige indikatorer, som også er knyttet til den nuværende rapporteringsmekanisme i FN's konvention om barnets rettigheder (UNCRC);

⁽¹⁷⁾ Se f.eks. *Health Consequences of Poverty for Children*, Spencer, N., *End Child Poverty*, 2008.

45. gentager behovet for en specifik rapportering af børnefattigdom fra medlemsstaternes side og foreslår – efter udarbejdelse af diagnoseredskaber, som man anbefaler lokale og regionale myndigheder at anvende til vurdering af risiko og forsømmelse – at dette gøres til en del af medlemsstaternes rapporteringspligt i forbindelse med Europa 2020-strategien; påpeger, at Regionsudvalgets hurtige rundspørge den 19. april 2011 viste, at mange respondenter ser den mulige indførelse af obligatoriske prioriteter i kommende regionale programmer som en positiv udvikling, der kan sætte større fokus på fattigdom og social udstødelse på lokalt, regionalt og nationalt niveau;

46. anbefaler, at man ved tildelingen af strukturfondsmidler tager hensyn til vigtigheden af projekter og tjenesteydelser, som bekæmper børnefattigdom og fremmer børns og deres familiers velfærd, særligt hvis det drejer sig om børn eller unge, der er udsat for fysisk eller psykisk sygdom, misbrug, stofmisbrug, immigration, kriminalitet eller andre sårbarhedsfaktorer, samt

forbedrer børns og deres familiers deltagelse og tackler negative opfattelser og stigmatisering af fattigdom;

47. anbefaler, at lokale og regionale myndigheder, som er det afgørende led i gennemførelsen på lokalt plan af national politik og EU-politik, inddrages aktivt i udarbejdelsen af beslutninger og politikker, som vedrører støtte til familier, levering af tjenesteydelser og børns og unges aktive deltagelse;

48. anbefaler, at Kommissionen med det mål at udveksle bedste praksis indgår i en løbende dialog med Regionsudvalget og giver det midler i hænde, så det i samarbejde med organisationer som Eurocities og Eurochild kan offentliggøre rapporter med eksempler på projekter til bekæmpelse af børnefattigdom, som lokale og regionale myndigheder har gennemført med gode resultater i medlemsstaterne.

Bruxelles, den 15. februar 2012.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Direktivet om ekstern støj — Vejen frem«

(2012/C 113/08)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over de reelle forbedringer, direktivet medfører, men er utilfreds med, at hverken direktivet eller rapporten om dets gennemførelse indeholder nogen specifik henvisning til de lokale og regionale myndigheders centrale rolle i bekæmpelsen af alt for høje støjniveauer;
- fremhæver, at støjforurening først og fremmest er et lokalt problem, som det imidlertid er nødvendigt at løse på europæisk plan. I den forbindelse opfordrer udvalget til etablering af en ambitiøs EU-politik for støjemissioner i form af europæiske foranstaltninger ved kilderne;
- foreslår, at Kommissionen efter en grundig analyse af indvirkningerne på lokale og regionale myndigheder opstiller udløser- eller målværdier med udgangspunkt i WHO's sundhedsanbefalinger;
- understreger behovet for en tæt sammenhæng og komplementaritet mellem de forskellige retslige instrumenter, der regulerer de materialer, der er forbundet med støj ved kilden, samt udbedre hullerne i lovgivningen om støj, navnlig for så vidt angår køretøjer, især person- og lastbiler, veje, jernbaner og lufthavne ved at udforme en overordnet juridisk ramme;
- pointerer betydningen af, at der ydes finansiel støtte og teknisk vejledning til de regionale og lokale myndigheder, samt at EU og medlemsstaterne træffer supplerende foranstaltninger for så vidt angår EU's politik for støjforurening;
- opfordrer til, at bekymringer omkring støj og støjforurening indarbejdes i alle politisk relevante processer og initiativer, navnlig i det fremtidige 7. miljøhandlingsprogram og i endnu en EU-handlingsplan for miljø og sundhed samt i initiativerne om bæredygtig transport under EU's regionale udviklingsprogrammer og i politikkerne for lokalplanlægning;
- anbefaler Kommissionen at udvide begrebet »forvaltning på flere myndighedsniveauer« til andre områder blandt andet støj med udgangspunkt i Borgmesteraftalen.

Ordfører	José MACÁRIO CORREIA (PT/PPE), borgmester i Faro
Basisdokument	Beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse af direktivet om ekstern støj i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 2002/49/EF COM(2011) 321 final

1. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. tilkendegiver vigtigheden af bekæmpelse af støjforurening samt udviklingen af en europæisk støjpolitik, som man vedtog den 25. juni 2002 i form af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2002/49/EF, også kendt som direktivet om ekstern støj;

2. glæder sig over de reelle forbedringer, direktivet medfører, for så vidt angår støjkortlægning, fastsættelse af fælles indikatorer, evaluering af EU-befolkningens eksponering for støj og nedsættelse af de kompetente myndigheder til udarbejdelse af handlingsplaner;

3. glæder sig over Kommissionens rapport om direktivets gennemførelse som et godt udgangspunkt for en nødvendig revision af direktivet om ekstern støj;

4. beklager, at visse medlemsstater ikke har formået at foretage en støjkortlægning inden for den fastsatte frist, samt at man i Maltas tilfælde har været nødt til at indlede en overtrædelsesprocedure;

5. er utilfreds med, at hverken direktivet eller rapporten om dets gennemførelse indeholder nogen specifik henvisning til de lokale og regionale myndigheder, og påpeger, at disse spiller en afgørende rolle i bekæmpelsen af støjgener; ønsker således at blive fuldt inddraget i udarbejdelsen af fremtidige politikker;

6. fremhæver, at støjforurening først og fremmest er et lokalt problem, som det imidlertid er nødvendigt at løse på europæisk plan. I den forbindelse opfordrer udvalget til etablering af en ambitiøs EU-politik for støjemissioner i form af europæiske foranstaltninger ved kilderne;

7. gentager, at det er nødvendigt at opstille målsætninger til bekæmpelse af den støj, som folk udsættes for i bebyggelser, offentlige parker eller andre rolige steder i bymiljøet, fredelige steder på landet, i nærheden af skoler og hospitaler samt i andre bygninger og steder, der er følsomme over for støj;

8. bemærker, at en af de mest almindelige konsekvenser af støjpåvirkning, nemlig tinnitus og hyperakusis (ekstrem følsomhed over for støj), der ofte skyldes høretab som følge af eksponering for høje støjniveauer, ikke er specifikt nævnt i Kommissionens opregning af de helbredsmæssige virkninger af støj. Mindst 10 % af befolkningen lider af tinnitus og/eller høre-

rakusis, og heriblandt stadig flere unge, som følge af høje støjniveauer. Det er derfor overordentligt vigtigt, at borgerne oplyses om de sundhedsrelaterede problemer, der kan følge af eksponering for støj;

9. bemærker, at nedbringelse af de høje støjniveauer på offentlige steder som diskoteker ikke indgår i listen over tidligere eller fremtidige EU-initiativer;

10. pointerer, at det er nødvendigt at tage højde for de seneste data fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO) med hensyn til værdier/båndbredder, der anvendes i støjkortlægningen i henhold til hvilke, værdierne for L_{NIGHT} bør sænkes til 40 dB ligesom der bør tages højde for de sociale omkostninger i forbindelse med vejtrafik-, jernbane- og flystøj. Insisterer på, at de seneste data fra WHO også indarbejdes i den eksponerings/udgiftskurve, som anvendes til at beregne trafikstøjs sociale omkostninger;

11. opfordrer til, at bekymringer omkring støj og støjforurening indarbejdes i alle politisk relevante processer og initiativer, navnlig i det fremtidige 7. miljøhandlingsprogram og i endnu en EU-handlingsplan for miljø og sundhed samt i initiativerne om bæredygtig transport under EU's regionale udviklingsprogrammer og i politikkerne for lokalplanlægning.

B. Bekæmpelse af støj ved kilden

REGIONSUDVALGET

12. understreger behovet for en tæt sammenhæng og komplementaritet mellem de forskellige retslige instrumenter, der regulerer de materialer, der er forbundet med støj ved kilden, samt udbedre hullerne i lovgivningen om støj, navnlig for så vidt angår køretøjer, især person- og lastbiler, veje, jernbaner og lufthavne ved at udforme en overordnet juridisk ramme;

13. anerkender, at det er absolut nødvendigt at råde bod på visse mangler i direktivet, og anser det for nødvendigt og hensigtsmæssigt at udvikle sammenlignelige metoder til måling af støj, anvendelse af net for akustisk måling og observation, herunder standardiseringskriterier, udløser- eller målværdier, rapporterings- og evalueringsprocedurer samt håndhævelsen af direktivet;

14. understreger behovet for at bekæmpe støj ved kilden samt de økonomiske fordele, der er forbundet med forebyggelse ved at anvende de tekniske fremskridt og overholde de fastsatte emissionsgrænseværdier for kontrol med støjforurening, set i forhold til at skulle afbøde støjens virkninger;

15. understreger fordelene ved at mindske trafikstøj ved kilden, da det er medvirkende til lavere udgifter for både myndigheder og vejmyndigheder, navnlig til anlæg af støjbarrierer og beskyttelse mod støj;

16. påpeger vigtigheden af at indarbejde begrænsningen af støjgener i politikkerne for lokal- og byplanlægning, i særdeleshed for at begrænse trafikstøjen og nabostøjen ved kilden;

17. understreger vigtigheden af, at begrænsning af støj indarbejdes i målsætningerne for et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem, som Kommissionen identificerede i sin hvidbog med titlen »En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem«, at der med støjreduktion for øje i den forbindelse iværksættes foranstaltninger, der falder inden for rammerne af bæredygtighed, energieffektivitet og luftkvalitet, og at der foretages en vurdering af sådanne foranstaltninger. Udvalget foreslår endvidere, at der med henblik på gennemførelse af hvidbogen udarbejdes en handlingsplan omfattende en tidsplan, konkrete foranstaltninger og evalueringsfrister;

18. mener, at en ambitiøs europæisk støjemissionspolitik i det mindste skal omfatte følgende foranstaltninger:

- nye køretøjer: emissionsstandarder for alle typer køretøjer og maskiner (som anvendes på og under jorden, på og under vandet, i luften osv.)
- eksisterende køretøjer: foranstaltninger til udskiftning af de ældste køretøjer og maskiner med mere støjsvage modeller samt for jernbanekøretøjers vedkommende at indføre tekniske forbedringer, der reducerer støjen
- fornyelse af testmetoder. Udvalget anbefaler testmetoder for køretøjer og maskiner, som tester emissioner under realistiske forhold (feltbetingselser)
- udvikling og forbedring af støjsvage dæk;

19. anmoder om, at transportsektoren indarbejder mål om reduktion af støjgener eventuelt ved hjælp af markedsbaserede instrumenter såsom en afgift for adgang til eller anvendelse af transportnettet (vej- og jernbanenet samt skibs- og flyruter), for at sikre, at forurenerne betaler for den støj, de forårsager;

20. anbefaler en fælles strategi og mere ambitiøse støjreduktionsmål i forbindelse med revision af Direktiv 70/157/EØF vedrørende støj fra motorkøretøjer, Direktiv 2001/43/EF om støj fra dæk samt forslagene om støj fra kategori L-køretøjer reguleret ved direktiv 97/24/EF og opfordrer til, at der træffes foranstaltninger for at sikre, at beboerne i lufthavnes nabolag får en rolig nat af mindst 7 timers varighed;

21. hilser den seneste udvikling velkommen vedrørende det nye mærkningssystem for dæk, som vil give forbrugere, vognparkadministratorer og offentlige myndigheder mulighed for at

vælge mellem mere eller mindre støjende dæk; foreslår i denne forbindelse, at mærkningen også bør give forbrugere mulighed for at sammenligne støjniveauet for et givent dæk med dets brændstofforbrug; foreslår desuden, at disse etiketter også kædes sammen med klare europæiske standarder for køretøjer, der sammen med den rette vejbelægningsteknologi kan halvere trafikstøjen fra vejene (10 dB); minder i denne forbindelse om de specielle forhold i de nordlige medlemsstater, hvor det – af hensyn til trafiksikkerheden i nødsituationer – er muligt at anvende bestemte dæk med eller uden pikke under vinterlige og andre ekstreme omstændigheder;

22. bemærker, at man ved udvikling af stille vejbelægninger bør tage hensyn til det lokale klima og vejrlig og forbedre vejbelægningernes bestandighed over for midler mod glatføre (salt, pigdæk);

23. understreger, at Direktiv 2000/14/EF vedrørende støjemissioner i miljøet fra maskiner til udendørs brug er en meget vigtig foranstaltning;

24. anerkender, at der er behov for at erstatte eller tilpasse det eksisterende rullende jernbanemateriel så hurtigt som muligt og senest inden 2020, og at man bør opmuntre til anvendelse af mindre støjende udstyr. Man bør også anvende markedsbaserede instrumenter såsom en adgangsafgift for jernbaner, for at sikre, at forurenerne betaler for den støj, de forårsager. Der bør planlægges supplerende foranstaltninger på mellemlangt sigt, f.eks. et forbud mod brug af jernbanemateriel, der ikke er udstyret med de mindst støjende teknologier, i tilfælde af at de markedsbaserede instrumenter viser sig at være utilstrækkelige. Udvalget erindrer i den forbindelse især om revisionen af EU's politik vedrørende jernbanestøj, og henviser til de igangværende pilotprojekter i Tyskland og Nederlandene vedrørende støj fra jernbanetrafik;

25. henleder opmærksomheden på, at det er altafgørende at forbedre byområderne ved at fremme anvendelsen af mindre støjende transportmåder såsom hybrid- og elbiler samt mere støjsvag og bæredygtig offentlig transport;

26. opfordrer til en vedtagelse af byplanlægningsforanstaltninger såsom sporvogne og andre offentlige transportmidler, herunder underjordiske systemer, færdsel på cykel eller til fods, begrænsning af biltrafik og bilernes hastigheder, indarbejdelse af miljøspørgsmål i offentlige udbud samt tilvejebringelse af de rette incitamenter for de lokale og regionale myndigheder foruden relevante oplysninger om EU's finansieringsmekanismer.

C. Udfordringer i det kommende direktiv om ekstern støj

REGIONSUDVALGET

27. kræver en revision af direktivets bilag V, der på detaljeret vis sammenfatter de gældende minimumskrav for handlingsplaner vedrørende støj samt bilag VI, der definerer hvilke data, der i den forbindelse skal sendes til Kommissionen, med henblik på en bredere og bedre overholdelse af direktivet samt sammenlignelighed mellem medlemsstaterne;

28. foreslår, at man på EU-niveau standardiserer redskaber og metoder i forbindelse med udarbejdelse og/eller udførelse af handlingsplaner vedrørende støj samt inddrager en bred vifte af interesserede parter lige fra forskningsinstitutter og universiteter til lokale og regionale myndigheder under koordinering af et enkelt EU-agentur;

29. påpeger i denne forbindelse, at det i nogle tilfælde ikke er de myndigheder, der står for udarbejdelsen af handlingsplanerne, som også har ansvaret for gennemførelsen, og opfordrer til, at der lægges større vægt på denne problematik;

30. anbefaler Kommissionen at udvide begrebet »forvaltning på flere myndighedsniveauer« til andre områder blandt andet støj med udgangspunkt i Borgmesteraftalen;

31. opfordrer til, at projektet »CNOSSOS-EU« (Common Noise Assessment Methods in Europe) afsluttes hurtigt med henblik på at gennemføre en harmoniseret evalueringsmetode for al støj kortlægning af vej-, jernbane- og industristøj også af flystøj;

32. foreslår, at Kommissionen efter en grundig analyse af indvirkningerne på lokale og regionale myndigheder opstiller udløser- og målværdier med udgangspunkt i WHO's sundhedsanbefalinger, der forpligter medlemsstaterne til at handle, så snart et vist niveau for støj er nået;

33. har visse forbehold over for europæiske immissionsstandarder for støjforurening, såfremt de behandles separat fra en samlet støjmissionspolitik. Det er de lokale og regionale myndigheder, der må gennemføre disse europæiske standarder, selv om de lokale og regionale foranstaltninger hertil ofte ikke er tilstrækkelige. En eventuel indførelse af sådanne immissionsstandarder bør derfor finde sted inden for rammerne af en overordnet europæisk støjpolitik, der tydeligt sammenkobler emissions- og immissionspolitik. Udvalget foreslår følgende:

- udarbejdelse af en temastrategi for støj, som fastlægger en europæisk støjpolitik (med en tidsplan, konkrete tiltag og evalueringsfrister)
- at ambitionsniveauet i direktivet om ekstern støj bringes i overensstemmelse med ambitionsniveauet for EU's kildeforanstaltninger mod støj
- udvikling af EU's emissionspolitik, som bør finde sted inden revisionen af direktivet, da der vil gå nogle år, inden virkningerne af EU-foranstaltningerne slår igennem
- revision af støjdirektivet;

34. fremhæver betydningen af at genindføre de vejledende værdier, der allerede findes i grønbogen om den fremtidige politik for ekstern støj, som er udeladt i det nuværende direktiv og som er blevet bekræftet som beskyttelses mål gennem nyere

studier fra WHO. Man bør også tage i betragtning, at støj fra forskellige kilder akkumuleres, og at WHO målsætninger på langt sigt bør ligge til grund for planlægningen af nye projekter;

35. anbefaler en bedre synergi mellem politikkerne for henholdsvis ekstern støj og luftkvalitet (både EU-direktivet om luftkvalitet og direktivet om ekstern støj fastlægger forpligtelser mht. handlingsplaner) og således opnå en mere effektiv fælles politisk handling;

36. foreslår, at der efter en grundig analyse af indvirkningerne på lokale og regionale myndigheder fastsættes mål for nedbringelse af eksponering for støj på samme måde som for luft- og klimaforurening, med en målsætning indtil år 2013, der sigter på at nedbringe det antal mennesker, der om natten udsættes for 55 dB, med mindst 15 %;

37. mener, at det er værd at overveje en nedsættelse af L_{DEN} til 40 dB og af L_{NIGHT} til 35 dB i den fremtidige kortlægning af støj;

38. henstiller til, at der kastes lys over enkelte af direktivets begreber, navnlig »områder i bymæssig bebyggelse« og »stille områder«.

D. De lokale og regionale myndigheders rolle

REGIONSUDVALGET

39. pointerer betydningen af, at der ydes finansiel støtte og teknisk vejledning til de regionale og lokale myndigheder, samt at EU og medlemsstaterne træffer supplerende foranstaltninger for så vidt angår EU's politik for støjforurening;

40. påpeger, at det er vigtigt at etablere et net til udveksling af informationer, erfaringer og anvendelse af bedste praksis mellem regioner og kommuner indeholdende informationer, der er ajourført og tilgængelige på alle sprog;

41. anbefaler, at regioner og kommuner får adgang til bedre og flere informationer samt til instrumenter til støtte og vejledning for en fælles kortlægning af den kumulative støj fra forskellige kilder. Det må i henhold til nærhedsprincippet være op til den enkelte lokale myndighed at beslutte, hvordan man bedst gennemfører oplysningskampagner;

42. foreslår, at der foruden oplysnings- og informationskampagner om støj på regionalt og lokalt plan afholdes offentlige høringer, der sikrer et mere detaljeret kendskab til situationen samt bedre oplysning af befolkningerne;

43. foreslår flere partnerskaber mellem lokale og regionale myndigheder samt lokale ngo'er og borgersammenslutninger, navnlig gennem tildeling af priser og udmærkelser, der også kan bidrage til at fremhæve kreative eller økonomiske foranstaltninger på tværs af EU.

E. Afsluttende anbefalinger

REGIONSUDVALGET

44. Understreger, at der er behov for støjgrænseværdier, ikke blot for at sikre et højt beskyttelsesniveau, men også for at undgå konkurrenceforvridning på det indre marked under hensyntagen til regler om støj. Det er dog vigtigt at overholde nærhedsprincippet i forbindelse med fastlæggelsen af udløser- eller målværdier, gennemførelsen af direktivet og overvejelser

om at indføre ekstra foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse samt at tage højde for hvilke følger, disse foranstaltninger vil have for de lokale og regionale myndigheder samt for den kulturelle mangfoldighed i Europa;

45. pointerer, at de ekstraudgifter og administrative byrder, som virksomhederne og den offentlige forvaltning pålægges, skal stå i et rimeligt forhold til de miljømæssige fordele, de resulterer i.

Bruxelles, den 16. februar 2012.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Modernisering af videregående uddannelser«

(2012/C 113/09)

REGIONSUDVALGET

- er tilfreds med den mere aktive rolle, som Kommissionen vil spille i støtten til de højere uddannelsesinstitutioner og de forskellige nationale, regionale og lokale myndigheder ved gennemførelsen af moderniseringsdagsordenen for de videregående uddannelser;
- støtter Kommissionens synspunkt om, at de samlede investeringer i videregående uddannelser i Europa er for lave og erkender i den forbindelse, at ikke alene medlemsstaterne, men i mange tilfælde også de regionale myndigheder, må leve op til deres ansvar og øge investeringerne i de videregående uddannelser vha. offentlige midler;
- tilskynder i forbindelse med tilrettelæggelsen af konkrete programmer og aktiviteter Kommissionen til at fokusere endnu mere på én af de prioriteter, som den selv med rette har fastlagt for medlemsstater og højere uddannelsesinstitutioner, nemlig en forhøjelse af deltagelsesfrekvensen og den styrkelse af den "sociale dimension" i de videregående uddannelser, som vil være nødvendig i den forbindelse;
- har den holdning, at de videregående uddannelsers betydning også kan komme til udtryk i graden af hensyntagen fra de højere uddannelsesinstitutioners side til specifikke regionale eller lokale behov, hvorved de yder et reelt bidrag til den lokale eller regionale udvikling;
- bemærker ikke desto mindre, at der fortsat er brug for en stor indsats for at udvide mulighederne for læringsmobilitet og tværnationalt samarbejde og samtidig uddybe disse, således at merværdien heraf forøges væsentligt;
- anfører på ny, at vigtige beføjelser vedrørende de almene og faglige uddannelser ligger hos de regionale og lokale myndigheder, som det også er tilfældet på områderne ungdoms- og beskæftigelsespolitik. Udvalget fremhæver, at de regionale og lokale myndigheder derfor spiller en nøglerolle for virkeliggørelsen af moderniseringsdagsordenen i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Ordfører	Mia DE VITS (BE/PSE), Medlem af det flamske parlament
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Fremme af vækst og beskæftigelse – en dagsorden for moderniseringen af Europas videregående uddannelser COM(2011) 567 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. Generelle bemærkninger

1. er tilfreds med meddelelsen "Fremme af vækst og beskæftigelse – en dagsorden for moderniseringen af Europas videregående uddannelser", hvori Kommissionen kortlægger de vigtigste politiske målsætninger for reformerne af de videregående uddannelser. Udvalget værdsætter, at Kommissionen på den måde vil give ekstra impulser til de reformer, der blev påbegyndt med Bolognaprocessen, etableringen af det europæiske område for videregående uddannelse og det europæiske forskningsrum, men som langt fra er afsluttet endnu, og samtidig giver disse reformer en fremtrædende plads i den overordnede ramme for Europa 2020-strategien og de centrale initiativer under denne;

2. er enig i meddelelsens strategi, hvor Kommissionen på den ene side opsummerer de vigtigste politiske målsætninger, som såvel medlemsstaterne som de højere uddannelsesinstitutioner skal opfylde inden udgangen af dette årti, og på den anden side redegør for, hvordan den vil støtte medlemsstaterne og de højere uddannelsesinstitutioner ved gennemførelsen af denne moderniseringsdagsorden;

3. er enig i, at hovedansvaret for gennemførelsen af reformer inden for de videregående uddannelser, et politikområde hvor EU har koordinerings- og støttebeføjelser, først og fremmest ligger hos medlemsstaterne og uddannelsesinstitutionerne selv, selvom udfordringer og politiske svar går på tværs af grænser. I tillæg hertil anfører udvalget på ny, at vigtige beføjelser vedrørende de almene og faglige uddannelser ligger hos de regionale og lokale myndigheder, som det også er tilfældet på områderne ungdoms- og beskæftigelsespolitik. Udvalget fremhæver, at de regionale og lokale myndigheder derfor spiller en nøglerolle for virkeliggørelsen af moderniseringsdagsordenen i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet;

4. bemærker, at den foreslåede strategi for modernisering af de videregående uddannelser ikke synes at rejse spørgsmål vedrørende dens overholdelse af nærheds- og proportionalitetsprincipperne;

5. understreger, at uddannelse, herunder videregående uddannelse, først og fremmest skal give borgerne en bred og almen dannelse, som sikrer, at de kan udnytte deres evner fuldt ud og udvikle sig til åbne, stærke og mangesidede personligheder, der i fuldt omfang kan leve op til deres samfundsmæssige ansvar. Uddannelse har umiskendeligt også en økonomisk værdi, men det er ikke den eneste værdi. En uddannelsesstrategi alene baseret på et økonomisk perspektiv vil derfor altid være en

ufuldstændig strategi. Dette udelukker ikke, at en økonomisk baseret strategi kan være hensigtsmæssig og endda nødvendig under visse omstændigheder;

6. Regionsudvalget tilslutter sig, uanset ovennævnte, fuldt ud det synspunkt, at almen og faglig uddannelse skal spille en central rolle i realiseringen af en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i Europa, og understreger, at de europæiske højere uddannelsesinstitutioner endnu ikke har udtømt alle muligheder for at opfylde deres samfundsmæssige rolle.

2. Vigtige problemstillinger for medlemsstaterne og de højere uddannelsesinstitutioner

2.1 *Højere uddannelsesniveauer for at få de kandidater og forskere, som Europa har brug for*

REGIONSUDVALGET

7. er enig i den analyse, som konkluderer, at det gennemsnitlige uddannelsesniveau i Europa må leve op til målet om, at 40 % af alle unge senest i 2020 bør have afsluttet en videregående eller lignende uddannelse med henblik på at kunne matche den tilsigtede og nødvendige vækst i videnintensive job, give unge bedre chancer for at opnå beskæftigelse af høj kvalitet og herved også bekæmpe arbejdsløshed, særligt hos unge;

8. er overbevist om, at den udbredte brug af innovative ikt-løsninger, som er kendetegnende for udbydere af videregående uddannelser, kan bidrage til at gøre de videregående uddannelser mere tilgængelige og øge deltagelsesgraden, f.eks. for studerende, der bor i tyndt befolkede områder, på øer og i bjergområder samt i regioner i den yderste periferi;

9. er helt enig i det synspunkt, at de videregående uddannelser derfor må tiltrække et bredere tværsnit af samfundet, og beklager, at forskellige befolkningsgrupper stadig i betydelig grad er underrepræsenterede på de videregående uddannelser. Udvalget gør opmærksom på, at denne underrepræsentation, som i øvrigt på hårdnakket og urimelig vis gør sig endnu mere gældende i lærerstaben, ikke alene skaber sociale problemer, men set i et økonomisk perspektiv også indebærer et uhensigtsmæssigt spild af evner;

10. foreslår derfor, at det ikke alene bør overvåges, i hvor stort et omfang medlemsstaterne gør fremskridt med hensyn til en større deltagelse og, mindst lige så vigtigt, gode resultater på de videregående uddannelser, men også i hvilket omfang medlemsstaterne og de højere uddannelsesinstitutioner har held til at tiltrække studerende fra underrepræsenterede grupper og "ikke-traditionelle" studerende på en måde, som oven i købet bryder klassiske rollemønstre og dermed imødegår stereotype studievalg og den deraf følgende opdeling på arbejdsmarkedet. Set i lyset af den demografiske udvikling er udvalget

overbevist om, at den nødvendige substantielle forøgelse af deltagelsesfrekvensen ikke kan realiseres på bæredygtig vis, hvis ikke det lykkes for medlemsstaterne og de højere uddannelsesinstitutioner at lade denne "sociale dimension" indgå som et centralt element i politikken for de videregående uddannelser. Udvalget mener derfor, at det er tvingende nødvendigt også at opstille specifikke mål på dette område, der naturligvis må tilpasses de specifikke vilkår i hver enkelt medlemsstat og de forskellige regioner i medlemsstaten. Regionsudvalget fremhæver imidlertid, at øget deltagelse også kræver flere midler til Europas højere uddannelsesinstitutioner med henblik på at kunne garantere de højeste standarder i forskning og undervisning;

11. støtter Kommissionens opfordring til at give finansiell støtte til potentielle studerende fra mindrebemidlede grupper. Udvalget ser i den forbindelse med bekymring på forskellige medlemsstaters beslutninger eller overvejelser om at øge studiegebyrerne på trods af det faktum, at alle europæiske medlemsstater har ratificeret den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, hvori det i artikel 13 bl.a. fastslås at "*højere undervisning gøres tilgængelig for alle på grundlag af evner, ved alle dertil egnede midler og i særdeleshed ved gradvis indførelse af gratis undervisning*". Udvalget frygter, at en forhøjelse af studiegebyrerne også vil lægge større finansielle hindringer i vejen for deltagelsen på de videregående uddannelser på et tidspunkt, hvor mange studerende og deres familier konfronteres med følgerne af den finansielle og økonomiske krise;

12. gør opmærksom på, at andre faktorer end den finansielle formåen (såsom et velovervejede studievalg, en passende forberedende undervisning og afhjælpende tiltag, hvis en sådan ikke foreligger, studie- og karrierevejledning, hurtigt kursskifte i retning af en mere hensigtsmæssig karriere eller uddannelse med det formål at imødegå afbortning på de videregående uddannelser, en tilgang til de videregående uddannelser, der har større fokus på den studerende mm.) kan spille en afgørende rolle for adgangen til og resultaterne på de videregående uddannelser, og anmoder medlemsstaterne og de højere uddannelsesinstitutioner om også at tage højde for dette aspekt. Udvalget beklager, at oplysninger om disse politikker endnu ikke i tilstrækkelig grad indsamles på systematisk vis og udveksles mellem medlemsstaterne imellem på samme måde, som det er tilfældet med andre aspekter vedrørende de videregående uddannelser, og udvalget mener i den forbindelse, at observatoriet for den sociale dimension af højere uddannelse, der for øjeblikket udvikles inden for rammerne af Bolognaprocessen, har fortjent den nødvendige støtte;

13. er tilfreds med de foranstaltninger, som Kommissionen foreslår, såsom udvikling af nationale kvalifikationsrammer, der skaber klare og om nødvendigt supplerende overgangsmuligheder mellem de forskellige kvalifikationsniveauer, og fokusering på læringsresultater og reelle færdigheder og kvalifikationer (bl.a. gennem anerkendelse af kvalifikationer, der er erhvervet andetsteds, og kompetencer fra tidligere, også inden for området ikke-formel og uformel uddannelse) i stedet for mere traditionelle og formelle kriterier såsom studiets varighed og antallet af undervisningstimer på en uddannelse. Udvalget mener, at sådanne foranstaltninger kan være målrettede instrumenter til en bedre påskønnelse af kompetencer, der giver mulighed for at indplacere de berørte personer på det rigtige kvalifikationsniveau eller tilbyde dem en hensigtsmæssig og realistisk vej frem mod et højere kvalifikationsniveau;

14. opfordrer indtrængende Kommissionen til konsekvent at fastholde sin progressive strategi for fleksible læringsforløb og læring, også hvad angår justeringen af det nuværende og udarbejdelsen af det nye direktiv om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer.

2.2 Forbedring af de videregående uddannelsers kvalitet og relevans

REGIONSUDVALGET

15. er enig i, at de videregående uddannelser, i al fald i det omfang de har til formål at formidle den viden og de centrale overførbare kompetencer, som de studerende har brug for med henblik på at kunne klare sig i højt kvalificerede job, har stor gavn af en mere intensiv kontakt med erhvervslivet og arbejdsmarkedets institutioner. Samtidig mener udvalget også, at erhvervslivet kan påtage sig et større ansvar set i relation til de videregående uddannelser, bl.a. ved at tilbyde et tilstrækkeligt antal kvalitetspraktikophold til studerende og undervisere, ved at indgå i en dialog med de højere uddannelsesinstitutioner om fremtidens karriereforløb og de dertil hørende uddannelsesmæssige krav, ved at værdsætte alment overførbare kompetencer efter fortjeneste mm. Der bør også etableres flere forskningspartnerskaber mellem virksomheder og universiteter;

16. er overbevist om, at de lokale og regionale myndigheder, der i reglen har glimrende kontakter til såvel de højere uddannelsesinstitutioner som erhvervslivet, har de bedste forudsætninger for at stimulere og lede denne dialog;

17. har den holdning, at de videregående uddannelsers betydning også kan komme til udtryk i graden af hensyntagen fra de højere uddannelsesinstitutioners side til specifikke regionale eller lokale behov, hvorved de yder et reelt bidrag til den lokale eller regionale udvikling. Udvalget anser en sådan integration i regionen for at være én af de dimensioner, som de højere uddannelsesinstitutioner kan anvende til at afstemme deres mission og strategiske prioriteter i bestræbelserne på at opnå topkvalitet; understreger og støtter derfor mangfoldighed og individualitet blandt højere uddannelsesinstitutioner i EU;

18. opfordrer til en bred anvendelse af it-løsninger hos alle højere uddannelsesinstitutioner i Europa. Udviklingen af en fælles it-plattform ved de højere uddannelsesinstitutioner og de relevante nationale, regionale og lokale myndigheder kunne resultere i en bedre målprofil.

2.3 En styrkelse af kvaliteten gennem mobilitet og tværnationalt samarbejde

REGIONSUDVALGET

19. er enig i, at det er vigtigt med en velovervejede mobilitet og et tværnationalt samarbejde af hensyn til uddannelsernes kvalitet og de mange forskellige aspekter af den personlige udvikling hos de personer, som kan nyde godt af denne. Udvalget konstaterer, at medlemsstaterne og de højere uddannelsesinstitutioner takket være støtten fra Erasmus-programmet, og yderligere støtte gennem Bolognaprocessen, har gjort meget store fremskridt på dette område. Udvalget har den holdning, at det har uvurderlig betydning, at "Europa" takket være disse programmer og dette samarbejde har en konkret og positiv betydning for mange borgere;

20. bemærker ikke desto mindre, at der fortsat er brug for en stor indsats for at udvide mulighederne for læringsmobilitet og tværnationalt samarbejde og samtidig uddybe disse, således at merværdien heraf forøges væsentligt. Kommissionen opregner med rette et antal hindringer, der findes på forskellige forvaltningsniveauer, og som ofte er forårsaget af en specifik national kontekst. Udvalget mener ikke, at denne komplekse opdeling må lægge hindringer i vejen for, at medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og de højere uddannelsesinstitutioner, med udgangspunkt i deres beføjelser, hurtigst muligt tager fat på disse problemer;

21. opfordrer kraftigt til, at alle højere uddannelsesinstitutioner indfører tillæg til eksamensbeviser, idet de repræsenterer et yderst vigtigt fremskridt i retning af sammenlignelige eksamensbeviser og gør det langt lettere at anerkende disse;

22. henleder opmærksomheden på enkelte eksisterende initiativer til tværnational kvalitetssikring for de videregående uddannelser og ønsker, under henvisning til de strukturelle følgevirkninger for de berørte medlemsstater og regioners videregående uddannelser, at pege på disse som en model for det grænseoverskridende samarbejde;

23. opfordrer de relevante nationale myndigheder, som i mange tilfælde er regionale eller lokale myndigheder, til at gøre anerkendelsen af akademiske kvalifikationer enklere og hurtigere med det formål at lette en betydelig byrde for studerendes og akademikers mobilitet. Denne procedure bør ikke medføre urimelige udgifter for ansøgeren og vare under fire måneder.

2.4 Bedre anvendelse af videntrekanten

REGIONSUDVALGET

24. bakker fuldt ud op om, at det er nødvendigt med en bedre udvikling og brug af "videntrekanten" mellem uddannelse, forskning og erhvervsliv og er helt enig i Kommissionens analyse, der fastslår, at højere uddannelsesinstitutioner og forskningsinstitutioner kan stimulere den økonomiske udvikling i de regioner, hvor de er hjemmehørende, udnytte stærke sider i regionen globalt eller fungere som centre i et vidennetværk, der tjener den lokale økonomi og lokalsamfundet;

25. erkender, at ovenstående gælder så meget desto mere, efterhånden som lokale og regionale myndigheder anvender deres støtte strategisk og bevidst vælger et antal prioriterede områder med udgangspunkt i regionens specifikke styrker eller regionens specifikke behov. Oprettelsen af videns- og innovationsklynger, der involverer de lokale og regionale myndigheder, universiteter og lokale virksomheder, herunder nystartede virksomheder, bør i høj grad fremmes;

26. kommer med den randbemærkning, at Kommissionen i sin meddelelse fokuserer ret snævert på erhvervslivet, potentialet i salgbare produkter og tjenester samt markedsføringen af viden. Udvalget understreger, at uddannelsesinstitutioner og forskningsinstitutioner også har en samfundsmæssig forpligtelse over

for offentlige instanser og den almenyttige sektor som f.eks. de obligatoriske grunduddannelser, den medicinske og paramedicinske sektor, sociale og velfærdstjenester m.m.

2.5 En bedre styring og finansiering

REGIONSUDVALGET

27. støtter Kommissionens synspunkt om, at de samlede investeringer i videregående uddannelser i Europa er for lave og erkender i den forbindelse, at ikke alene medlemsstaterne, men i mange tilfælde også de regionale myndigheder, må leve op til deres ansvar og øge investeringerne i de videregående uddannelser vha. offentlige midler. På trods af presset på de offentlige budgetter opfordrer udvalget derfor medlemsstater og i relevante tilfælde også regionale myndigheder til ikke at bringe fremtiden i fare, men lade investeringer indgå i et langsigtet vækstperspektiv i stedet for at foretage besparelser i sektorer, som udgør grundlaget for morgendagens vækst. Udvalget mener, at Kommissionen konkret kan følge op på dette ved at anvende det europæiske halvår til at sikre, at besparelserne ikke rammer de sektorer, som har afgørende betydning for Europa 2020-strategiens gennemførelse;

28. er, med udgangspunkt i sin opfattelse af uddannelse som et offentligt gode, enig med Kommissionen i, at offentlige investeringer er det primære grundlag for bæredygtige videregående uddannelser og også ubetinget skal være det fremover;

29. accepterer bestræbelserne på at finde frem til forskellige former for finansiering, f.eks. gennem offentlig-private partnerskaber til finansiering af infrastruktur, men advarer imod, at anvendelsen af én mulig alternativ finansieringskilde, navnlig en forhøjelse af den private finansiering vha. en forhøjelse af studiegebyrerne, kan udsætte de enkelte husholdninger for et yderligere pres. Udvalget frygter, at dette pres på husholdningerne bl.a. kan resultere i en lavere deltagelsesfrekvens, uønskede forskydninger i den sociale sammensætning af de studerende og fremkomst eller intensivering af uligevægtige mobilitetsstrømme mellem medlemsstater eller regioner. For at fremme lige muligheder for alle og tilstræbe et højt kvalitetsniveau slår udvalget til lyd for indførelse af en bedre politik for stipendier og studiestøtte baseret på indkomstkriterier og studie-resultater;

30. kan tilslutte sig udviklingen af nye eller præciseringen af eksisterende finansieringsmekanismer, som er resultatorienterede, støtter forskellige strategiske valg og diversitet i en institutions profil og opmuntrer til topkvalitet i alle henseender. Udvalget ønsker samtidig at gøre opmærksom på, at erfaringerne viser, at etableringen af sådanne mekanismer må ske efter nøje overvejelser og med den nødvendige forsigtighed, bl.a. med henblik på at sikre, at de valgte modeller og indikatorer reelt fremmer de ønskede målsætninger og for fuldt ud at tage højde for den tilstræbte diversitet mellem og internt i institutionerne;

31. bemærker, at den øgede selvstændighed ikke fritager de højere uddannelsesinstitutioner fra ansvar, heller ikke ansvaret over for den region, hvor de er hjemmehørende. Ikke desto mindre erkender udvalget, at større autonomi til institutionerne ofte har en positiv indflydelse på muligheden for at tiltrække privatkapital, og dermed bidrager til de ønskede større investeringer i videregående uddannelser.

3. EU's bidrag: incitamenter til åbenhed, diversificering, mobilitet og samarbejde

REGIONSUDVALGET

32. er tilfreds med den mere aktive rolle, som Kommissionen vil spille i støtten til de højere uddannelsesinstitutioner og de forskellige nationale, regionale og lokale myndigheder ved gennemførelsen af moderniseringsdagsordenen for de videregående uddannelser. Udvalget anser denne støtte, i alle afskygninger, for at være afgørende for, at der i indsatsen fra de forskellige myndigheder og højere uddannelsesinstitutioners side kan skabes den nødvendige sammenhæng og den ønskede diversitet og profilering;

33. tilskynder i forbindelse med tilrettelæggelsen af konkrete programmer og aktiviteter Kommissionen til at fokusere endnu mere på én af de prioriteter, som den selv med rette har fastlagt for medlemsstater og højere uddannelsesinstitutioner, nemlig en forhøjelse af deltagelsesfrekvensen og den styrkelse af den "sociale dimension" i de videregående uddannelser, som vil være nødvendig i den forbindelse.

3.1 Støtte til reformer gennem politikdokumentation, analyse og åbenhed

REGIONSUDVALGET

34. konstaterer, at bl.a. opfølgningen på Bologna-processen har vist, at anvendelsen af relativt enkle sammenlignelige resultattavler ved evalueringen af en reformdagsorden kan have en meget informativ og stærkt mobiliserende indflydelse, og foreslår, at et sådant instrument anvendes oftere. Imidlertid bemærker udvalget i den forbindelse, at en resultattavle på medlemsstatsniveau ofte ikke kan afspejle de forskellige udviklingstendenser i de enkelte regioner og derfor ikke altid er udtryk for en korrekt gengivelse af den politik, som regionale og lokale myndigheder fører, særligt ikke når der er tale om områder, hvor disse myndigheder har stor eller sågar enekompetence;

35. støtter Kommissionens plan om at skabe bedre indsigt i de højere uddannelsesinstitutioners profiler vha. det såkaldte "U-Map" og lancere "U-Multirank": et nyt resultatbaseret og flerdimensionelt rangordnings- og informationsredskab. Her bør man sikre, at der ikke opstår unødige ekstra administrative byrder for de højere uddannelsesinstitutioner. Udvalget anser det for selvindlysende, at regional indlejring og relationer til lokalområdet må være én af de faktorer, der indgår i klassificeringen og rangordningen af de højere uddannelsesinstitutioner;

36. bifalder Kommissionens plan om at samarbejde med Eurostat om at forbedre datamaterialet om læringsmobilitet og beskæftigelsesresultater for de videregående uddannelser. Udvalget henviser til, at sådanne oplysninger ikke alene er eftertragede hos studerende og kandidater på de videregående uddannelser, men også kan være en hjælp i forbindelse med valget af uddannelse;

37. anmoder Kommissionen om nøje at overveje, hvilke mål der præcist tilstræbes med etableringen af et europæisk register

for videregående uddannelser, og hvor vidt disse målsætninger ikke allerede opfyldes gennem andre initiativer, inden man påbegynder udviklingen af et sådant instrument.

3.2 Fremme af mobilitet

REGIONSUDVALGET

38. er helt enig i, at det er vigtigt at fremme mobiliteten og henleder i den forbindelse Kommissionens opmærksomhed på de stadig fuldt ud gyldige bemærkninger i punktet "Om de mobilitetsrelaterede initiativer" i udvalgets udtalelse af 27. og 28. januar 2011 om det centrale initiativ "Unge på vej" ⁽¹⁾;

39. er derudover overbevist om, at indsatsen for bedre sprogkundskaber ikke alene vil øge potentialet for udveksling, men også kvaliteten heraf; mener, at Kommissionen kan spille en støttende rolle på dette område og minder om målet med EU's politik for flersprogethed, nemlig at den enkelte europæer bør beherske to sprog ud over sit modersmål;

40. støtter Kommissionens ønske om at give alle studerende, uanset social baggrund, bedre muligheder for at tage en masteruddannelse i en anden medlemsstat og bekræfter, at der er et behov for større finansiel støtte til denne kategori af studerende. Udvalget tager til efterretning, at Kommissionen vil foreslå, at der i et samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank oprettes en garantiordning for lån til studerende på europæisk niveau. Udvalget understreger, at sådanne tiltag ikke må resultere i, at adgangen til mobilitet bliver en handelsvare. Etableringen af en sådan garantiordning bør være et supplement til eksisterende stipendieprogrammer som Erasmus, der for længst har bevist deres værd ⁽²⁾;

41. beklager, at den manglende mobilitet i nationale lån udgør en barriere for de studerendes mobilitet. Regionsudvalget insisterer på overholdelse af forpligtelsen til at tildele lån og stipendier uden nogen form for diskrimination på baggrund af nationalitet;

42. erkender, at visse mobilitetsstrømme kan udgøre en udfordring for bestemte lande, og i visse tilfælde i forstærket grad for bestemte regioner. Hvad angår uddannelser, der vedrører bestemte tjenesteydelser, som f.eks. lægeuddannelsen, er udvalget fortalende for, at det skal være muligt at opstille adgangsbetingelser, under hensyntagen til det regionale niveau, med det formål at sikre den regionale levering af sundhedstjenesteydelser. Udvalget er derudover parat til at samarbejde om udarbejdelsen af en detaljeret analyse af denne problemstilling og bidrage til udformningen af varige løsninger, der tilfredsstiller alle involverede aktører, og som tager højde for de europæiske landvindinger;

43. er overbevist om, at der må træffes specifikke foranstaltninger med henblik på at sikre, at alle studerende får lige adgang til uddannelsesmæssig mobilitet uanset deres socioøkonomiske situation eller den geografiske placering af den region, de kommer fra;

⁽¹⁾ CdR 292/2010 fin.

⁽²⁾ Jf. pkt. 20 i Regionsudvalgets udtalelse om flagskibsinitiativet "Unge på vej" (CdR 292/2010 fin), vedtaget på Regionsudvalgets 88. plenarforsamling den 27.-28. januar 2011.

44. erkender også, at der er bekymringer vedrørende bestemte former for tværnational uddannelse, i form af franchisetaftaler og opfordrer alle medlemsstater til at træffe de nødvendige foranstaltninger, f.eks. med hensyn til kvalitetssikring af uddannelser, som udbydes af deres egne højere uddannelsesinstitutioner uden for landets grænser, således at medlemsstaterne indbyrdes fortsat kan have fuld tillid til hinandens institutioner;

45. er enig i, at der fortsat findes for mange hindringer for den tværnationale forskermobilitet og opfordrer medlemsstaterne til at arbejde aktivt for en bedre regulering af sekundære ansættelsesbetingelser og sociale rettigheder, således at forskere får større sikkerhed for disse aspekter ved et udlandshold, og dermed vil være mere tilbøjelige til at deltage i tværnational mobilitet.

3.3 Videregående uddannelse som centralt element ved innovation, jobskabelse og beskæftigelsesevne

REGIONSUDVALGET

46. ser frem til vedtagelsen af "den strategiske dagsorden for innovation" og håber, at der hurtigt kan opstilles prioriteter for udviklingen af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) og etableringen af nye viden- og innovationsfællesskaber;

47. følger med interesse udviklingen af "videnalliancer" mellem højere uddannelsesinstitutioner og erhvervslivet, men stiller samtidig spørgsmålet om lignende alliancer mellem højere uddannelsesinstitutioner og nonprofitinstanser og -organisationer ikke også kan være hensigtsmæssige eller sågar nødvendige. Udvalget tænker i den forbindelse blandt andet på de udfordringer, som Europa står overfor: befolkningsaldring og et faldende antal unge, det multikulturelle samfund, klimaændringer mm.;

48. påskønner Kommissionens plan om at udvikle en kvalitetsramme for praktik og er overbevist om at Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder på nationalt, regionalt eller lokalt niveau herefter må fokusere på et aktivt tilsyn med gennemførelsen af denne kvalitetsramme. Forslaget om oprettelse af én centraliseret platform for udbud af praktikophold i Europa kan være en glimrende metode til at lette adgangen til tilbud om praktikophold og opmuntre unge til at ansøge om et praktikophold i andre medlemsstater.

3.4 Støtte til en internationalisering af de videregående uddannelser i Europa

REGIONSUDVALGET

49. er enig med Kommissionen i, at internationalisering og tværnationalt samarbejde ikke kan begrænses til EU, idet der er store fordele ved en global tilgang. Udvalget fremhæver i særlig grad, at der er et enormt potentiale i et samarbejde mellem tilgrænsende regioner, som befinder sig henholdsvis i og uden for EU. EU bør derfor fremme de europæiske universiteters samarbejde med videregående uddannelsesinstitutioner i tredjelande med henblik på bl.a. at styrke deres ledelse og uddannelsesprogrammer ved at gøre brug af den erfaring, der er høstet på vore uddannelsessteder. Der er derfor brug for tiltag til at fremme mobilitets- og udvekslingsprogrammer for studerende og undervisere på universiteterne i grænseregionerne og i nabo-tredjelændene som støtte til eksport af god praksis;

50. ser frem til mere konkrete forslag til, hvordan Kommissionen vil støtte udformning og udvikling af internationaliseringsstrategier hos de europæiske højere uddannelsesinstitutioner og har tillid til, at Kommissionen vil føre en dialog med alle berørte aktører om dette spørgsmål. Udvalget gør opmærksom på, at de regionale og lokale myndigheder må inddrages i en sådan dialog set i lyset af, at højere uddannelsesinstitutioners internationaliseringsstrategier ofte er tæt forbundne med de udviklingsstrategier, der findes i den region, hvor de er hjemmehørende.

3.5 Styrkelse af EU-finansieringens langsigtede virkninger og komplementaritet

REGIONSUDVALGET

51. bifalder forslaget om at videreføre de nuværende programmer for uddannelse og unge med større finansiel støtte og enklere forvaltning inden for rammerne af "Erasmus for Alle"-programmet fra 2014. Udvalget håber, at dette nye program ikke alene vil resultere i en udvidelse, men også i en kvalitativ opgradering af de forskellige former for udveksling og samarbejde;

52. er på samme måde begejstret for Kommissionens forslag om at samle de nuværende EU-programmer for forskning og innovation i det nye program "Horisont 2020";

53. tilbyder, set i lyset af deres tætte forhold til de højere uddannelsesinstitutioner, Kommissionen de regionale og lokale myndigheders støtte i indsatsen for at motivere de højere uddannelsesinstitutioner til at udnytte mulighederne i "Erasmus for Alle" og "Horisont 2020" fuldt ud;

54. henviser som i tidligere udtalelser til, at indarbejdelsen af de eksisterende programmer i de nye programmer må ske med den nødvendige forsigtighed, således at værdifulde elementer i de eksisterende programmer ikke går tabt under denne omplacering;

55. støtter den kobling, som Kommissionen foretager mellem de (videregående) uddannelser på den ene side og EU's samhørighedspolitik, Den Europæiske Regionale Udviklingsfond og Den Europæiske Socialfond på den anden side. Idet disse midler skal anvendes så effektivt som muligt af modtagerne, anmoder udvalget Kommissionen om at kortlægge og så vidt muligt formidle bedste praksis fra de enkelte medlemsstater og regioner.

3.6 De kommende tiltag i retning af en intelligent, bæredygtig og inklusiv videregående uddannelse i Europa

REGIONSUDVALGET

56. har tillid til, at Kommissionen ved udformningen af konkrete programmer og aktionslinjer konsekvent vil videreføre den yderst værdsatte dialog med alle berørte aktører, herunder de regionale og lokale myndigheder;

57. tager forslaget om at oprette en gruppe på højt niveau med et mandat til analyse af vigtige emner vedrørende moderniseringen af de videregående uddannelser til efterretning og forventer, at Kommissionen ved sammensætningen af denne gruppe i tilstrækkeligt omfang tager højde for de specifikke udfordringer, som den skitserer i meddelelsen; anmoder om, at Regionsudvalget bliver repræsenteret i denne gruppe på højt niveau;

58. opfordrer kraftigt til, at Kommissionen ved udformningen af moderniseringsdagsordenen sørger for at skabe den nødvendige synergi mellem alle nøgleinitiativer, der er relevante for denne dagsorden, og i den forbindelse bl.a. tager højde for de henstillinger, som udvalget har udarbejdet vedrørende disse centrale initiativer.

Bruxelles, den 16. februar 2012.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: en dagsorden for forandring«

(2012/C 113/10)

REGIONSUDVALGET

- støtter Kommissionens politiske vilje til at bevare den ledende rolle i kampen mod fattigdom i verden, især ved at bidrage til at opfylde årtusindudviklingsmålene trods den økonomiske, sociale og finansielle krise;
- er enig med Kommissionen i, at skønt EU har ydet et stort bidrag til opfyldelsen af årtusindudviklingsmålene, er der endnu meget lang vej tilbage. Derfor er det tvingende nødvendigt at nytænke EU's fremtidige udviklingspolitik;
- gentager sit ønske om, at revisionen af den europæiske udviklingspolitik og den europæiske konsensus om udvikling lægger vægt på de regionale og lokale myndigheders position, rolle og særligt værdifulde indsats inden for disse områder og politikker; Regionsudvalget vil videreføre sit tætte samarbejde med Kommissionen ved at intensivere anvendelsen af instrumenter såsom "Atlas over det decentrale samarbejde" og Internetportalen og ved at medvirke til organiseringen af konferencen om det decentrale samarbejde;
- insisterer på, at de regionale og lokale myndigheder tillægges en mere central og særskilt rolle i EU's udviklingspolitik dels på grund af deres politiske erfaring på områder såsom decentralisering af kompetenceområder, styrkelse af institutionerne og lokalstyret, dels på grund af den store merværdi, som de kan tilføre tredjelandene på disse områder eller inden for strategiske sektorer såsom landbrug, fiskeri og akvakultur, som er vigtige i forbindelse med de initiativer vedrørende fødevarerikkerhed, som EU ønsker at støtte;
- er enig med Kommissionen i, at EU fortsat bør erkende, at det er særligt vigtigt at støtte udviklingen i dets nabolande og Afrika syd for Sahara, og opfordrer derfor til at være særligt opmærksom på det potentiale, der ligger i Den Regionale og Lokale Euro Middelhavsforbunds (ARLEM) og Østpartner-skabets årlige konference for lokale og regionale myndigheder (CORLEAP).

Ordfører	Jesús Gamallo ALLER (ES/PPE), Generaldirektør for eksterne forbindelser og forbindelser med EU, den selvstyrende region Galicien
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring"
	COM(2011) 637 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. værdsætter den nylige meddelelse fra Kommissionen med titlen "*Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring*". Den indeholder forskellige forslag til forbedring af virkningen af EU's politikker for udviklingssamarbejde i det næste tiår som hidtil med det mål at afskaffe fattigdom gennem bæredygtig udvikling og opfyldelse af årtusindudviklingsmålene;

2. støtter Kommissionens politiske vilje til at bevare den ledende rolle i kampen mod fattigdom i verden, især ved at bidrage til at opfylde årtusindudviklingsmålene trods den økonomiske, sociale og finansielle krise;

3. er enig med Kommissionen i, at skønt EU har ydet et stort bidrag til opfyldelsen af årtusindudviklingsmålene, er der endnu meget lang vej tilbage. Derfor er det tvingende nødvendigt at nytænke EU's fremtidige udviklingspolitik for effektivt at bekæmpe fattigdommen ved at rette EU's tilbud mod de partnerlande, hvor virkningen er størst, og koncentrere udviklingssamarbejdet om fremme af menneskerettigheder, demokrati og andre vigtige aspekter af god regeringsførelse inden for rammerne af en inklusiv og bæredygtig vækst;

4. gentager sit ønske om, at revisionen af den europæiske udviklingspolitik og den europæiske konsensus om udvikling lægger vægt på de regionale og lokale myndigheders position, rolle og særligt værdifulde indsats inden for disse områder og politikker, som anført i udtalelserne CdR 312/2008⁽¹⁾, CdR 116/2010⁽²⁾ og CdR 408/2010⁽³⁾; i forlængelse heraf og for at fremme udveksling og tilbyde de regionale og lokale myndigheder et forum, hvor de kan komme til orde politisk på området udviklingssamarbejde, lover Regionsudvalget at videreføre sit tætte samarbejde med Kommissionen ved at intensivere anvendelsen af instrumenter såsom "Atlas over det decentrale samarbejde" og Internetportalen og ved at medvirke til organiseringen af konferencen om det decentrale samarbejde;

5. bifalder, at Kommissionen betoner den aktørbaserede indsats, men beklager, at der ikke henvises til Europas regionale og lokale myndigheder som fremtrædende udviklingsaktører, og at de kun nævnes blandt andre instanser;

(1) CDR 312/2008 fin "Lokale myndigheder: igangsættere af udvikling".
 (2) CdR 116/2010 fin "Forårspakken: EU's handlingsplan til realisering af millenniumudviklingsmålene".
 (3) CdR 408/2010 fin "EU's udviklingspolitik til støtte for inklusiv vækst og bæredygtig udvikling – Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik".

6. insisterer på, at de regionale og lokale myndigheder tillægges en mere central og særskilt rolle i EU's udviklingspolitik dels på grund af deres politiske erfaring på områder såsom decentralisering af kompetenceområder, styrkelse af institutionerne og lokalstyret, dels på grund af den store merværdi, som de kan tilføre tredjelændene på disse områder eller inden for strategiske sektorer såsom landbrug, fiskeri og akvakultur, som er vigtige i forbindelse med de initiativer vedrørende fødevarerikkerhed, som EU ønsker at støtte. Især bør man være opmærksom på regionerne i den yderste periferi, der spiller en særlig rolle som aktive grænseområder og platforme for EU i verden, og som kan bidrage til en mere effektiv europæisk udviklingspolitik som nævnt i udtalelsen CdR 408/2010;

7. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at vælge den rette kombination af politikker, værktøjer og ressourcer for effektivt at kunne bekæmpe fattigdom. Der bør tilskyndes til fælles kriterier og retningslinjer, som kan gøre det muligt at fastlægge, hvorledes man måler udviklingspolitikernes virkning og betydning, og EU bør bidrage til arbejdet i f.eks. OECD's Komité for Udviklingsbistand og blandt andre globale aktører.

Menneskerettigheder, demokrati og andre vigtige aspekter af god regeringsførelse

REGIONSUDVALGET

8. er enig med Kommissionen i, at god regeringsførelse på alle områder har afgørende betydning for en inklusiv og bæredygtig udvikling, og at styrkelse af partnerlandenes institutioner og forbedring af deres effektivitet, demokrati, respekt for menneskerettigheder og retsstatsprincippet derfor udgør en af de vigtigste opgaver i forbindelse med enhver udviklingsstrategi;

9. understreger, at i bestræbelserne for at opnå mere demokratiske institutioner med respekt for retsstatsprincippet og menneskerettighederne og med en bedre styring og lydhørhed over for befolkningens behov og interesser spiller decentraliseringsprocesserne – hvori de regionale og lokale myndigheder burde stå centralt placeret – erfaringsmæssigt en afgørende rolle;

10. er enig med Kommissionen i, at det er muligt for EU at arbejde tættere sammen med såvel civilsamfundet som de lokale og regionale myndigheder, men insisterer på, at EU bør styrke sine forbindelser med civilsamfundsorganisationerne og de regionale og lokale myndigheder via en regelmæssig og struktureret dialog. Beklager i denne forbindelse, at man ikke fremhæver den centrale rolle, som de regionale og lokale myndigheder burde spille i deres egenskab af demokratiske og

repræsentative aktører. De kunne f.eks. etablere privilegerede kontakter med de lokale og regionale myndigheder i udviklingslandene, og Regionsudvalget opfordrer i dette øjemed Kommissionen til at oprette et specifikt finansielt instrument til støtte for skabelsen af sådanne kontakter. Udvalget tilskynder også Kommissionen til at opstille målsætninger for støtten til det lokale niveau i de specifikke programmer, således at de nationale strategier kan resultere i en bredere vifte af decentraliseringsinitiativer. Med henvisning hertil bifalder udvalget forslaget om at øge andelen for decentralisering på linje med de midler og mål, som afses til social samhørighed og menneskerettigheder.

Inklusiv og bæredygtig vækst til støtte for menneskelig udvikling

REGIONSUDVALGET

11. støtter Kommissionens forsæt om at fremme en inklusiv og bæredygtig vækst med fokus på sektorer såsom social beskyttelse, sundhed og uddannelse, der kan sikre, at væksten er inklusiv, samt på landbrug og energi, som kan sikre bæredygtighed, men beklager dog, at der i dette punkt ikke henvises til behovet for at skabe en bedre fordeling af fremskridtets frugter, så der garanteres en retfærdig indkomstfordeling;

12. insisterer på, at de lokale og regionale myndigheder er grundlæggende aktører i udformningen af en inklusiv og bæredygtig vækst, hvorfor deres medvirken er afgørende for, at denne udvikling kan realiseres med vægt på de vigtige relationer, der er etableret mellem de lokale myndigheder i Europa og deres modparter i modtagerlandene med henblik på gennemførelsen af ejerskabsprincippet, der er nedfældet i Pariserklæringen;

13. er med på, at der tilbydes støtte til håndtering af konkurrenceunderskud som led i EU's økonomiske partnerskabsaftaler eller andre frihandelsaftaler, men betoner nødvendigheden af at overholde de grundlæggende regler i EU's handelsaftaler for så vidt angår oprindelsesreglerne for produkter fra partnerlandene, eftersom visse regelundtagelser kan være til skade for det indre marked;

14. påpeger, at Kommissionen bør forklare præcist, hvori de "nye former for samarbejde med den private sektor" består, da man i det europæiske samarbejde kun har ringe erfaring hermed i modsætning til store multilaterale donorer såsom Verdensbanken; desuden har de hidtidige evalueringer af den private medfinansiering af projekter vist, at det er vanskeligt at opstille klare benchmark for udvikling i forbindelse med en stor del af de finansierede foranstaltninger;

15. er enig med Kommissionen i nødvendigheden af at støtte landbrugssektoren for at skabe grundlaget for en bæredygtig vækst og tilføjer, at landbrugets udvikling og fødevarer-sikkerhed er grundlæggende aspekter i udviklingsprocessen som nævnt i punkt 39 i udtalelse CdR 408/2010;

16. er enig med Kommissionen i, at EU bør støtte bæredygtig praksis ved at lægge vægt på lokalt udviklede metoder og sætte fokus på landbrug med små bedrifter, indtjeningsmulighederne i landdistrikterne, oprettelse af producentsammenslutninger samt forsynings- og markedsføringskæden og fortsat tilstræbe at øge den ernæringsmæssige standard, forbedre forvaltningen af fødevarer-sikkerheden og begrænse udsving i

fødevarerpriserne på internationalt niveau. Regionsudvalget efterlyser dog, at der også her tages hensyn til de europæiske regioners kapacitet til og erfaring med opbygning af grundlæggende infrastrukturer til fødevareredistribution, undersøgelser af jordbundens frugtbarhed, forvaltning af afgrøder i harmoni med de lokale forhold, pleje af sårbare lokale økosystemer og udformning af planer til sikring af befolkningens fødevarerforsyning;

17. er enig i, at EU bør tilbyde teknologi og ekspertise samt udviklingsfinansiering på energiområdet navnlig ved at tilskynde til øget anvendelse af fornybar energi og kombinere den europæiske erfaring med de særlige forudsætninger, som nogle partnerlande har for at anvende denne type energi;

18. gentager opfordringen til underskrivelse af en international aftale mellem lokale og regionale ledere med henblik på at forsyne alle borgere med energi inden for rammerne af de fælles programmer og ved hjælp af et passende og målrettet finansielt instrument som anført i punkt 37 i udtalelse CdR 408/2010.

Differentierede udviklingspartnerskaber

REGIONSUDVALGET

19. er enig med Kommissionen i, at EU fortsat bør erkende, at det er særligt vigtigt at støtte udviklingen i dets nabolande og Afrika syd for Sahara, og opfordrer derfor til at være særligt opmærksom på det potentiale, der ligger i Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM) og Østpartnerskabets årlige konference for lokale og regionale myndigheder (CORLEAP) som fora for dialog og kontakt mellem de lokale og regionale myndigheder i henholdsvis medlemsstaterne og partnerlandene;

20. er enig med Kommissionen i kriterierne for tildeling af EU's udviklingsbistand, men kræver, at der desuden tages hensyn til historiske og kulturelle bånd samt tilfælde, hvor der traditionelt har været et samarbejde;

21. minder imidlertid om, at 70 % af den del af verdens befolkning, som befinder sig under fattigdomsgrænsen, bor i mellemindkomstlande, og betoner derfor, at den nye politik med koncentration af bistandsindsatsen nødvendigvis må gennemføres varsomt og gradvist med opstilling af gennemsigte og objektive kriterier for beslutningstagning.

Koordinerede EU-aktioner

REGIONSUDVALGET

22. er enig med Kommissionen i, at fælles programmering af EU's og medlemsstaternes bistand vil begrænse denne spredning og forbedre effektiviteten, men insisterer på, at koordinationen bør udbygges og ikke kun dreje sig om fælles planlægning, eftersom bistandskoordinering er et af principperne i Pariserklæringen, indgår i den europæiske konsensus om udvikling og er et af de grundlæggende principper i EU's primære ret (artikel 210 i TEUF);

23. glæder sig over, at Kommissionen kommer ind på nødvendigheden af at øge arbejdsdelingen mellem de europæiske donorer med henblik på større koordination og kompleksitet. Det gentager dog som anført i udtalelse CdR

408/2010, at det ikke kun er arbejdsfordelingen mellem de nationale bidragydere, der bør undersøges, men også fordelingen mellem disse og de respektive subnationale bidragydere (regionale og lokale) under hensyntagen til den relevante rolle, som disse spiller i EU's forskellige samarbejdssystemer. Derfor opfordres Kommissionen til at oprette referencepunkter for de regionale og lokale myndigheder i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og i GD for Udvikling og Samarbejde (DEVCO) både i EU og i partnerlandene. Desuden finder udvalget det afgørende vigtigt, at der oprettes en særlig budgetpost, som står til rådighed for EU's lokale og regionale myndigheder;

24. anser det for nødvendigt at tilstræbe komplementaritet og undgå overlappning mellem foranstaltningerne for at medvirke til at berige politikken for udviklingssamarbejde og gøre den mere effektiv; for at nå dette er det nødvendigt at fordele ansvaret bedre mellem aktørerne ud fra deres specialisering og erfaring og anerkende det store arbejde, som de regionale og lokale myndigheder udfører;

25. glæder sig over, at Kommissionen anerkender og bakker op om budgetstøtteinstrumentet, som bidrager til synkroniseringen med partnerlandene som anført i Pariserklæringen. Imidlertid opfordrer Regionsudvalget til, at dialogen også kommer til at omfatte en grundig vurdering af forudsætningerne for budgetstøtte, herunder mulighederne for at decentralisere dele af støtten. Der skal her mindes om, at en af de henstillinger, der er

kommet ud af den strukturerede dialog, som Kommissionen har taget initiativ til, går ud på at medtage indikatorer vedrørende lokal styring blandt de samlede betingelser for de partnerskaber, som donorerne indgår med de nationale regeringer.

Forbedret sammenhæng mellem EU's politikker

REGIONSUDVALGET

26. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at bevare politikksammenhængen til befordring af udvikling og fortsat at evaluere virkningen af EU-politikkerne på udviklingsmålene;

27. mener ligesom Kommissionen, at der må sikres en glidende overgang fra humanitær bistand og kriseberedskab til langsigtet udviklingssamarbejde.

Støtte til dagsordenen for forandring

REGIONSUDVALGET

28. støtter Kommissionens opfordring til Rådet om at godkende en *dagsorden for forandring*, som kan udstyre EU med en udviklingspolitik, der er mere effektiv og har større virkning, og om at støtte de forandringer, der er nødvendige i partnerlandene, for hurtigere at kunne gøre fremskridt i bekæmpelsen af fattigdom og opfyldelsen af årtusindudviklingsmålene, og her bør de regionale og lokale myndigheder inddrages.

Bruxelles, den 16. februar 2012.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Lovgivningspakke for ofre«

(2012/C 113/11)

REGIONSUDVALGET

- støtter tanken om at forbedre situationen og retsstillingen for ofre for forbrydelser. Dette er et vigtigt led i gennemførelsen af Stockholmprogrammet og -handlingsplanen, hvis formål er at opbygge et ægte område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU, der igen er et centralt led i integrationen i EU og én af Unionens målsætninger;
- hilser det velkomment, at de lokale myndigheder og regionerne inddrages i dette arbejde. De spiller en central rolle mht. at stille en lang række ydelser og strukturer til rådighed til støtte for ofre for kriminalitet, og de foreslåede minimumsstandarder vil fortsat uundgåeligt få lokale og regionale konsekvenser efter vedtagelsen af Kommissionens offerpakke;
- understreger, at Kommissionens forslag til offerpakke vil få betydelige konsekvenser på lokalt og regionalt niveau, navnlig af økonomisk art;
- mener, at det er vigtigt at finde løsninger, der sikrer, at ofrenes rettigheder tilgodeses, samtidig med at der værnes om uskyldsformodningen i straffesager samt tiltaltes og dømtes individuelle rettigheder;
- foreslår, at EU påtager sig en mere aktiv rolle i forbindelse med koordineringen af opgaver mellem medlemsstaterne.

Ordfører	Per Bødker ANDERSEN (DK/PSE), viceborgmester i Kolding og medlem af Kolding Byråd
Basisdokumenter	Meddelelse fra Kommissionen om styrkelse af ofrenes rettigheder i EU COM(2011) 274 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse COM(2011) 275 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål COM(2011) 276 final

I. OVERORDNEDE POLITISKE BETRAGTNINGER

REGIONSUDVALGET

1. støtter tanken om at forbedre situationen og retsstillingen for ofre for forbrydelser. Dette er et vigtigt led i gennemførelsen af Stockholmprogrammet og -handlingsplanen, hvis formål er at opbygge et ægte område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU, der igen er et centralt led i integrationen i EU og én af Unionens målsætninger, jf. EU-traktatens artikel 3, stk. 2. Forslagene om øget beskyttelse gælder navnlig for særligt udsatte ofre for forbrydelser, især børn;

2. bemærker i denne forbindelse, at fastsættelse af fælles minimumsstandarder inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed bidrager til opbygningen af et mere samhörigt EU, og opfordrer derfor indtrængende samtlige medlemsstater til at deltage i disse politikker til gavn for alle borgere;

3. hilser det velkomment, at de lokale myndigheder og regionerne inddrages i dette arbejde. De spiller en central rolle mht. at stille en lang række ydelser og strukturer til rådighed til støtte for ofre for kriminalitet, og de foreslåede minimumsstandarder vil fortsat uundgåeligt få lokale og regionale konsekvenser efter vedtagelsen af Kommissionens offerpakke;

4. er overbevist om, at et højt beskyttelsesniveau for ofre er vigtigt for at minimere de samlede virkninger af kriminalitet, fordi det bidrager til, at ofrene kan overvinde kriminalitetens fysiske og/eller psykiske følger; virkninger;

5. påpeger, at regulering af ofres rettigheder har en række konsekvenser af social og kriminologisk, men også økonomisk art, som gør det nødvendigt at søge afbalancerede løsninger. Forbedring af ofres forhold skal, sammen med retssikkerhedsmæssige aspekter, tage hensyn til en række aspekter af økonomisk art, navnlig på lokalt og regionalt niveau;

6. minder om, at reguleringen af ofres rettigheder kan påvirke mistænkte og tiltalte retsstilling. Efter Regionsudvalgets opfattelse bør der søges løsninger, som varetager ofrenes interesser uden at bringe mistænkte og tiltalte retssikkerhed i fare. En værdig behandling af mistænkte og tiltalte – også i forbindelse med endog meget grov kriminalitet – er et helt centralt led i retsstatsprincippet, der er ét af fundamentene under integrationen i EU og en forudsætning for varige og holdbare løsninger, også for ofrene. Dette indebærer en formodning om tiltalte uskyld, medmindre eller indtil det modsatte er bevist, samt retten til en retfærdig rettergang. Uden varetagelse af tiltalte og mistænkte rettigheder kan der ikke skabes et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU. Udvalget minder i den forbindelse om, at der også på regionalt og lokalt niveau findes folkevalgte politikere, som er forpligtede til at sikre denne balance;

7. hilser det velkomment, at Kommissionens offerpakke i det væsentligste består i minimumsregulering, som giver et fælles minimumsniveau af rettigheder, men som giver hver medlemsstat mulighed for at gå videre, end hvad der følger heraf. Regionsudvalget skal minde om, at minimumsreglerne i EU under ingen omstændigheder må føre til en svækkelse af ofres rettigheder i nogen medlemsstat. Der må i hvert enkelt tilfælde søges afbalancerede løsninger, som tager hensyn til nationale og regionale forskelle, og som er tilpasset de forskellige medlemsstaters særlige forhold, kultur og traditioner. Dette følger af EUF-traktatens artikel 82, stk. 2, der fastsætter, at der skal tages hensyn til forskellene mellem medlemsstaternes retstraditioner og retssystemer, og af nærheds- og proportionalitetsprincippet i EU-traktatens artikel 5, stk. 3;

8. minder om, at behovet for afbalancerede løsninger indebærer et krav om at differentiere støtten til ofrene og de procesuelle rettigheder i forhold til relevansen og intensiteten af de problemer, som skal løses. Beskyttelsen af ofrenes retsstilling er et meget bredt emne, der omfatter forskellige former for kriminalitet og en række forskellige foranstaltninger af juridisk, social, økonomisk, medicinsk og psykologisk karakter. Regionsudvalget skal opfordre til, at der søges differentierede løsninger, hvor proportionalitetsprincippet hele tiden iagttages, så der skabes et rimeligt forhold mellem problem og løsning.

II. OFFERPAKKENS RELEVANS LOKALT OG REGIONALT

REGIONSUDVALGET

9. understreger, at Kommissionens forslag til offerpakke vil få betydelige konsekvenser på lokalt og regionalt niveau, navnlig af økonomisk art. Det gælder ikke alene regionerne i de EU-medlemsstater, der er organiseret som føderationer, men også på lokalt plan, fordi kommunalt politi og andre kommunale myndigheder i mange tilfælde vil være de første, som kommer i kontakt med kriminalitetsofre. Det vil også ofte være lokale myndigheder, som skal tage sig af de særligt udsatte ofre som børn, mindreårige og personer med handicap. Regionsudvalget gør derfor opmærksom på, at der skal findes passende økonomiske løsninger, der er tilpasset situationerne i de enkelte medlemsstater, for at sikre, at beskyttelsen af ofre forbedres i overensstemmelse med forslagene, og at de lokale og regionale myndigheder sættes i stand til at opfylde deres forpligtelser;

10. understreger den store betydning af indsatsen for at styrke samarbejdet mellem forskellige myndigheder på tværs af grænserne med det formål at forbedre beskyttelsen af ofre. Sådanne samarbejdsordninger, i hvilke lokale og regionale myndigheder naturligt spiller en central rolle, bør styrkes både vertikalt (forholdet mellem lokale/regionale og nationale myndigheder) og horisontalt (forholdet mellem forskellige regionale og/eller kommunale myndigheder). Det gælder især i tilfælde, hvor en straffesag har tværnationale aspekter, og hvor offeret er bosat i en anden EU-medlemsstat.

I den forbindelse beklager Regionsudvalget, at bestemmelserne om koordinering af samarbejdsindsatsen i direktivforlagets artikel 25 ikke er blevet ændret siden 2001, og at bestemmelserne udelukkende retter sig mod medlemsstaterne;

11. finder, at der allerede i dag findes omfattende erfaring og ekspertise hos regionale og kommunale myndigheder vedrørende arbejdet med at støtte og hjælpe ofre for kriminalitet. Brug og udveksling af denne ekspertise – også i det lovgivende arbejde – vil kunne bidrage til at realisere de af Kommissionen opstillede mål og bør derfor støttes.

III. KONKRETE FORSLAG

REGIONSUDVALGET

12. foreslår, at der tages mere direkte stilling til regionernes og kommunernes rolle i forbindelse med offerpakken. Hvis EU-lovgiveren er af den opfattelse, at også regionerne og kommunerne har en vigtig rolle at spille, bør dette fremgå mere direkte af direktivforlaget, f.eks. af præambelen (jf. ændringsforslag nr. 2);

13. opfordrer til, at det overvejes at inddrage ekspertise fra regionale og lokale myndigheder i arbejdet med at forbedre

støtte og hjælp til ofre. Indsatsen herfor bør under alle omstændigheder kombineres med øget fokus på uddannelse af politi, socialarbejdere og andre erhvervsgrupper på lokalt niveau, som ofte er de første, der kommer i kontakt med ofre;

14. mener, at det er vigtigt at finde løsninger, der sikrer, at ofrenes rettigheder tilgodeses, samtidig med at der værnes om uskyldsformodningen i straffesager samt tiltaltes og dømtes individuelle rettigheder. Udvalget foreslår derfor, at dette udtrykkeligt nævnes i betragtning 7 i direktivforlaget (jf. ændringsforslag nr. 1);

15. finder, at regionerne og kommunerne bør inddrages i arbejdet med at finde ud af, hvordan det tværnationale samarbejde mellem kommunale og regionale myndigheder i forskellige medlemsstater kan styrkes. Det er i denne sammenhæng afgørende, at der udpeges samtalepartnere for regioner og/eller kommuner, som skal fungere som referencepunkt for information om de forskellige instansers respektive aktiviteter;

16. foreslår, at EU påtager sig en mere aktiv rolle i forbindelse med koordineringen af opgaver mellem medlemsstaterne – også på kommunalt og regionalt niveau. Det kan f.eks. ske ved oprettelse af en koordineringsmekanisme på EU-niveau med den opgave at fremme koordinationen mellem medlemsstaternes lokale myndigheder både gennem generelle undersøgelser og gennem koordinering i konkrete sager, f.eks. ved formidling af kontakt til de rette lokale og regionale myndigheder i andre medlemsstater. Denne struktur kunne også etablere og forvalte en database med bedste praksis som foreslået af Regionsudvalget i dets udtalelse om handlingsplanen vedrørende Stockholmprogrammet ⁽¹⁾;

17. mener, at det samtidig kan overvejes, om der på en hensigtsmæssig måde kan gives ofre mulighed for selv at få adgang til praktiske oplysninger og støtte på EU-niveau. En telefonisk EU-hjælpetjeneste for ofre vil formentlig kunne forbedre situationen for ofre, som har været udsat for kriminalitet i andre lande. Det gælder ikke bare i den fase, hvor de står i et andet land og har brug for hjælp af forskellig art, men også i den fase, hvor de kommer hjem og har brug for at kontakte myndigheder i det land, hvor kriminaliteten blev begået;

18. henleder opmærksomheden på, at der findes megen erfaring og relevant ekspertise hos private og andre aktører på området. Udvalget opfordrer derfor til, at forskellige private og ngo-offerhjælpsorganisationer samt juridisk uddannet personale på både nationalt og regionalt/kommunalt plan inddrages i arbejdet med at forbedre ofrenes situation. Det kan evt. ske via en koordineringsindsats på EU-niveau af erfa-grupper med deltagelse af forskellige private og andre organisationer, der kan bidrage til en forbedring af samarbejdet;

⁽¹⁾ Regionsudvalgets udtalelse "Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere – handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet", vedtaget på Regionsudvalgets 87. plenarforsamling den 1. og 2. december 2010, ordfører: Holger Poppenhäger (DE/PSE), justitsminister i delstaten Thüringen (Tyskland).

19. anser det for særlig vigtigt, at især børns og mindreåriges behov for støtte og hjælp i forbindelse med kriminalitet sikres. Efter Regionsudvalgets opfattelse bør minimumsregler for hjælp til børn og mindreårige, som er ofre for kriminalitet, specificeres mest muligt i EU-lovgivningen og ikke blot indskrænke sig til bredt formulerede hensigtserklæringer;

20. understreger, at den kriminologiske og viktimologiske viden om børn og mindreårige som ofre for kriminalitet er voksende, og at der i forbindelse med udarbejdelse og ajourføring af EU-lovgivning bør tages hensyn hertil. Navnlig peger forskningsresultaterne på, at det kan tilrådes at følge en tilgang, som i højere grad end den, Kommissionen har valgt, er differentieret efter barnets udviklingsstade og tilsvarende behov ⁽²⁾.

En mere differentieret løsning på baggrund af både alder og kriminalitetsform kunne bane vejen for skærpede og mere målrettede minimumsregler for særlige ofre, f.eks. særlig hjælp til små børn eller til børn eller mindreårige, som har været udsat for særligt grove forbrydelser;

21. gør opmærksom på, at definitionen af ofre i direktivforslagets artikel 2 er meget bred. *Enhver* fysisk person, der udsættes for *enhver* form for kriminalitet – selv mindre forseelser – betragtes som offer i direktivets forstand. Denne bredt formulerede definition giver selv ofre for mindre forseelser adgang til en række af de processuelle rettigheder, der følger af direktivet. Dette vil kunne vise sig at være temmelig omkostningstungt, og det er tvivlsomt, om en så bred bestemmelse udgør en afbalanceret og passende løsning på ofrenes situation;

22. minder i denne forbindelse om, at det også inden for andre dele af EU-lovgivningen i retlige og indre anliggender har vist sig, at den praktiske anvendelse af instrumenter, der er led i et vidtgående samarbejde, har været langt mere omkostningstung end først forudset pga. manglende fornuftige differentieringskriterier: Eksempelvis har Kommissionen i de seneste evalueringer af den europæiske arrestordre advaret mod, at arrestordren bruges i tilfælde af småkriminalitet, idet visse medlemsstater har gjort overdreven brug af instrumentet;

23. opfordrer derfor Kommissionen til at overveje en mere nuanceret tilgang, der er differentieret efter problemernes art, og en tilsvarende begrænsning af ofres rettigheder, så der sikres proportionalitet mellem ofres rettigheder og forbrydelsens grovhed. Regionsudvalget foreslår derfor at indsætte et generelt proportionalitetsprincip i direktivet, hvorefter ofre for småforseelser ikke falder ind under dele af direktivet.

IV. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Betragtning 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
— Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.	— Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder – <u>herunder mistænkt og tiltalt</u> rettigheder i straffesager – og overholder de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Baggrund

Uskyldspresumtionen og overholdelsen af de grundlæggende rettigheder er landvindinger i den europæiske opfattelse af retsstatsprincippet og bør derfor nævnes udtrykkeligt i forbindelse med beskyttelsen af ofrenes rettigheder.

⁽²⁾ Jf. "Protecting children and preventing their victimization From policy to action, From drafting legislation to Practical Implementation" af Dr. Ezzat A. Fattah, professor emeritus, School of Criminology, Simon Fraser University Burnaby, Canada. "Key-note Speech" afholdt i forbindelse med "Children in the Union – Rights and Empowerment", (CURE Hotel Sheraton, Stockholm, Sverige), 3.-4. december 2009 – konference om børneofre i strafferetsplejen afholdt af det svenske EU-formandskab.

Ændringsforslag 2

Ny betragtning 24a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	— <u>De lokale og regionale myndigheder og deres tjenester er i mange tilfælde i hvert fald delvist ansvarlige for støtten til og de første, der kommer i kontakt med ofrene. De lokale og regionale myndigheder er derfor centrale partnere i gennemførelsen af lovgivningen til forbedring af beskyttelsen af ofre, og brug og udveksling af deres erfaringer på dette område er et vigtigt led i informationsformidlingen over for borgerne og interesseparterne.</u>

Baggrund

De lokale og regionale myndigheders centrale rolle både som tjenesteydere og informationsformidlere bør anerkendes udtrykkeligt i direktivudkastets betragtninger.

Ændringsforslag 3

Ny betragtning 25a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	— <u>Ofres processuelle rettigheder i henhold til dette direktiv skal være passende og nødvendige for at opnå den tilstræbte målsætning, og der skal være en rimelig balance mellem ofrets rettigheder og den begærede forbrydelses grovhed.</u>

Baggrund

Inden for dele af EU-lovgivningen i retlige og indre anliggender har det vist sig, at den praktiske anvendelse af instrumenter, der er led i et vidtgående samarbejde, har været langt mere omkostningstung end først forudset. Den bredt formulerede definition af ofre i direktivforslaget giver selv ofre for mindre forseelser adgang til en række af de processuelle rettigheder, der følger af direktivet. Det er tvivlsomt, om en så bred bestemmelse udgør en afbalanceret og passende løsning på ofrenes situation.

Ændringsforslag 4

Artikel 25

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Samarbejde og koordinering	Samarbejde og koordinering
1. Medlemsstaterne samarbejder om at fremme en mere effektiv beskyttelse af ofres rettigheder og interesser under straffesager enten i form af netværk, der direkte er knyttet til retssystemet, eller ved hjælp af forbindelser mellem organisationer, der yder hjælp til ofre, herunder gennem støtte fra europæiske netværk, der er beskæftiget med ofres anliggender.	1. Medlemsstaterne <u>og i givet fald de lokale og regionale myndigheder</u> samarbejder om at fremme en mere effektiv beskyttelse af ofres rettigheder og interesser under straffesager enten i form af netværk, der direkte er knyttet til retssystemet, eller ved hjælp af forbindelser mellem organisationer, der yder hjælp til ofre, herunder gennem støtte fra europæiske netværk, der er beskæftiget med ofres anliggender.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der arbejder med eller yder hjælp til ofre, samarbejder for at sikre en koordineret indsats over for ofre og for mest muligt at reducere de negative konsekvenser af forbrydelsen, risikoen for sekundær og gentagen viktimering og den byrde for offeret, der følger af kontakten mellem offeret og de strafferetlige myndigheder.	2. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der arbejder med eller yder hjælp til ofre <u>(herunder lokale og regionale myndigheder)</u> , samarbejder for at sikre en koordineret indsats over for ofre og for mest muligt at reducere de negative konsekvenser af forbrydelsen, risikoen for sekundær og gentagen viktimering og den byrde for offeret, der følger af kontakten mellem offeret og de strafferetlige myndigheder.

Baggrund

De regionale og lokale myndigheder spiller en vigtig rolle for forbedringen af ofres rettigheder. Derfor bør samarbejdet mellem de forskellige myndigheder styrkes både vertikalt (forholdet mellem lokale/regionale og nationale myndigheder) og horisontalt (forholdet mellem forskellige regionale og/eller kommunale myndigheder). Det gælder især i tilfælde, hvor en straffesag har tværnationale aspekter, og hvor offeret er bosat i en anden EU-medlemsstat.

Bruxelles, den 16. februar 2012.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Udvikling af en europæisk kultur for forvaltning på flere myndighedsniveauer: opfølgning af Regionsudvalgets hvidbog«

(2012/C 113/12)

REGIONSUDVALGET

- minder om, at der er behov for at forny EU-metoden og indføre en mere inklusiv beslutningsproces samt iværksætte en forvaltning på flere myndighedsniveauer;
- glæder sig over den enstemmige politiske opbakning til udvalgets syn på EU's forvaltning og over EU-institutionernes støtte til udvalgets tiltag;
- har taget initiativ til at indføre en resultattavle om forvaltning på flere myndighedsniveauer inden for EU, der kan bidrage til en årlig vurdering af, i hvilket omfang de vigtigste mekanismer og redskaber for forvaltning på flere myndighedsniveauer tages i betragtning i Den Europæiske Unions politiske cyklus med særlig fokus på den territoriale dimension af de analyserede politikker og strategier;
- mener, at man med henblik på at konsolidere Regionsudvalgets overvågning på den næste konference om nærhedsprincippet kunne sætte særligt fokus på praksis med forvaltning på flere myndighedsniveauer;
- vil i de kommende måneder konkretisere sin ambition om et EU-charter for forvaltning på flere myndighedsniveauer, der skal føre til større inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske demokrati; den åbne og deltagelsesorienterede måde, chartret vil blive udarbejdet på, vil fremme de lokale og regionale folkevalgte repræsentanternes medansvar over for det.

Ordfører Luc VAN DEN BRANDE (BE/PPE), formand for Kontaktkontoret Flandern-EU

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. bekræfter det politiske engagement, som det påtog sig med vedtagelsen af hvidbogen om forvaltning på flere myndighedsniveauer den 17. juni 2009 ⁽¹⁾; har stillet et politisk forslag om "**Opbygning af Europa i partnerskab**" og vil fremover sikre gennemførelsen af denne målsætning ved at bekæmpe enhver form for modsatrettet udvikling, idet det vil fremme den europæiske integrationsproces ⁽²⁾.

A. Generelle principper for forvaltning på flere myndighedsniveauer

REGIONSUDVALGET

2. forstår ved forvaltning på flere niveauer et princip om en samordnet indsats af Unionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder, baseret på principperne om nærhed og proportionalitet samt partnerskab, som konkretiseres i et funktionelt og institutionaliseret samarbejde, der tager sigte på at udarbejde og iværksætte Den Europæiske Unions politikker;

3. minder derfor om, at der er behov for at **forny EU-metoden** og indføre en mere inklusiv beslutningsproces samt iværksætte en forvaltning på flere myndighedsniveauer, som ville gøre EU's indsats mere effektiv ved at skabe en ny interinstitutionel og politisk samarbejdskultur, som fremmer inddragelsen af de folkevalgte fra alle myndighedsniveauer i EU's beslutningsproces og under alle omstændigheder de folkevalgte i regioner med lovgivningsbeføjelser;

4. glæder sig over den enstemmige politiske opbakning til udvalgets syn på EU's forvaltning og over EU-institutionernes støtte til udvalgets tiltag; er overbevist om, at den praktiske indførelse af **en kultur med forvaltning på flere myndighedsniveauer i Europa** forudsætter, at følgende tre betingelser er opfyldt:

— konsolidering af de grundtanker og principper, der ligger bag denne forvaltningsform, i EU's og medlemsstaternes institutionelle og politiske rammer,

— gennemførelse af forvaltning på flere myndighedsniveauer ved hjælp af relevante mekanismer og instrumenter,

⁽¹⁾ Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer, CdR 89/2009 fin.

⁽²⁾ I resolutionen om Regionsudvalgets prioriteringer for 2011 (CdR 361/2010 fin) gør udvalget opmærksom på, at det "har til hensigt at fortsætte udviklingen af en europæisk kultur for flerniveaustyring og vil med udgangspunkt i hvidbogen om forvaltning på flere myndighedsniveauer evaluere denne politik gennemførelse samt overvåge status for flerniveaustyring i EU". Denne proces understøttes af en dialog med de europæiske lokale og regionale sammenlutninger og de største tænketanke i Europa.

— sikring af betingelserne for de enkelte myndighedsniveaues – især de lokale og regionale myndigheders – finansielle autonomi og effektive pooling af ressourcer i kraft af en bedre krydssubsidiering i de offentlige finanser;

5. minder om, at Lissabontraktaten klart har forankret forvaltning på flere myndighedsniveauer i EU's funktionsmåde, bl.a. ved at styrke dens status i den institutionelle struktur og ved at knæsette målsætningen om territorial samhörighed og den subnationale dimension af nærhedsprincippet;

6. mener, at EU's, medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders almene interesse derfor bedst og utvetydigt kan sikres ved at betragte **nærhedsprincippet som en naturlig følge af EU's merværdi** og forvaltning på flere myndighedsniveauer som en fleksibel og partcipatorisk forvaltningsform, der styrker EU's værdier, ansvarlighed og solidaritet i mødet med en globaliseret verden, hvis dele bliver mere og mere afhængige af hinanden og indgår i en indbyrdes konkurrence;

7. mener, at enhver overvejelse over europæiske styreformer giver anledning til at rejse det meget vigtige spørgsmål om respekt for nærhedsprincippet i forbindelse med en dynamisk politisk og lovgivningsmæssig proces, og insisterer på, at nærhedsprincippet og princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer er uadskillelige størrelser: Det ene drejer sig om de forskellige myndighedsniveaues kompetence, mens det andet lægger vægt på interaktionen mellem disse;

8. at placering af **subsidiaritet og proportionalitet** i en kontekst med forvaltning på flere myndighedsniveauer fører til den erkendelse, at der er behov for at gøre EU's politiske indsats mere tværgående og vekselvirkende. Om de globale strategier, som i dag er centralt placeret på EU's dagsorden, krones med held, afhænger i stadig højere grad af kvaliteten af delt forvaltning i EU og af overholdelsen af nærhedsprincippet, der forhindrer, at beslutningerne koncentrerer på et enkelt myndighedsniveau, og sikrer, at politikker udformes og gennemføres på det bedst egnede niveau;

9. fremsætter sine forslag i tilknytning til den igangværende europæiske integrationsproces, der lægger op til øget ansvar og solidaritet hos de ansvarlige politikere i EU, medlemsstaterne og på regionalt og lokalt hold i overensstemmelse med **gensidighedsprincippet** ⁽³⁾.

⁽³⁾ Ifølge dette princip påhviler det det enkelte forvaltningsniveau, der deltager i den fælles beslutningstagning, at fremme de andres legitimitet og kapacitet (Landy and Teles, "beyond devolution: from subsidiarity to mutuality" ("hinsides decentralisering: fra nærhed til gensidighed")). Med andre ord skal forvaltning på forskellige niveauer ikke ses som konkurrerende aktiviteter. Derimod bør de forskellige niveauer arbejde i retning af gensidig styrkelse.

B. Konsolidering af værdier og principper for forvaltning på flere myndighedsniveauer

Mod en ny forståelse af princippet om institutionel ligevægt

REGIONSUDVALGET

10. understreger, at **princippet om institutionel ligevægt** ⁽⁴⁾, som er kernen i Den Europæiske Unions struktur, er en grundlæggende garanti for europæisk demokrati, og mener, at ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten, som giver Regionsudvalget en styrket institutionel og juridisk status med hensyn til at kunne forsvare sine beføjelser ved EU-Domstolen, kræver fuld overholdelse af dette princip i forhold til Regionsudvalget;

11. mener at udarbejdelsen af et **EU-charter for forvaltning på flere myndighedsniveauer**, som vil bidrage til at indskrive en fælles opfattelse af europæiske styreformers i EU's værdigrundlag, vil være et afgørende skridt i gennemførelsen af EU's politiske dagsorden;

12. konstaterer, at der ikke findes nogen sammenhængende europæisk administrativ lovgivning, som sikrer minimumsstandarder for anvendelse af procedurer for høring, koordinering og deltagelse af regioner og byer, og opfordrer derfor Kommissionen til på længere sigt at overveje at udarbejde en akt om EU's administrative procedurer, som kunne udmønte det kommende charters centrale værdier og principper i nogle mere partcipatoriske procedurer;

13. mener, at revisionen af samarbejdsaftalen mellem Kommissionen og Regionsudvalget, som i øjeblikket er til forhandling, i højere grad bør fremhæve de lokale og regionale myndigheders legitimitet og ansvar i Den Europæiske Unions virke og – til gavn for den samlede beslutningsproces i EU – sikre respekten for de to ledende principper for EU's indsats: nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, samt fastslå princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer som et grundlæggende princip;

14. mener, at denne revision skal ledsages af en dynamisk proces, som fører til, at udvalget sammen med Kommissionen vedtager en rullende handlingsplan, som indkredser de initiativer, der vil kunne have en effekt på lokalt og regionalt niveau, og den forudgående og efterfølgende analyse, som udvalget kunne bidrage med ved at mobilisere medlemmernes ekspertise og de platforme af lokale og regionale myndigheder, som det råder over (Europa 2020-plattformen, nærhedsovervågningsplatformen, EGTS-plattformen) ⁽⁵⁾;

⁽⁴⁾ Dette princip består af en ordning for magtfordeling mellem de enkelte EU-institutioner, hvor den enkelte institution tildeles en præcis rolle i EU's institutionelle struktur og i udførelsen af de opgaver, der påhviler EU. Domstolen sikrer overholdelse af retsstatsprincippet ved at føre tilsyn med overholdelsen af den institutionelle ligevægt, dvs. at hver af institutionerne skal udøve sine beføjelser under hensyntagen til de øvrige institutioners beføjelser (jf. dom af 13. juni 1958 i sag 9/56, Meroni mod Den Høje Myndighed, (Sml. 1954-1964, s. 55) og dom af 22. maj 1990 i sag C-70/88, Parlamentet mod Rådet (Sml. I, s. 2041, præmis 21 og 22).

⁽⁵⁾ Fælles pressemeddelelse af 29. juni 2010 fra José Manuel Barroso og Mercedes Bresso (jf. MEMO/10/287 på [://europa.eu/rapid/](http://europa.eu/rapid/)).

15. opfordrer Europa-Parlamentet til at styrke sin institutionelle mobilisering for at gennemføre principperne for og mekanismerne i forvaltning på flere myndighedsniveauer og intergrerer tilgang og støtter forslaget om et europæisk mærke for forvaltning på flere myndighedsniveauer ⁽⁶⁾;

16. hilser det velkomment, at Rådet for Den Europæiske Union i marts 2010 ⁽⁷⁾ tog initiativ til at holde det første uformelle ministermøde om forvaltning på flere myndighedsniveauer. I konklusionerne herfra opfordres Regionsudvalget udtrykkeligt til "*løbende at fremme en politisk evaluering af fremskridt for forvaltning på flere myndighedsniveauer i Den Europæiske Union*"; beder de kommende formandskaber videreføre dette arbejde; konstaterer desuden, at en mere systematisk deltagelse fra Regionsudvalgets side i rådsmøder og tværstatslige regeringsmøder medfører, at der i højere grad tages højde for denne forvaltningsform;

17. er tilfreds med udsigten til et tættere forhold til formandskabet for Det Europæiske Råd og med formandskabets lydhørhed over for virkningerne for de lokale og regionale myndigheder af de politiske beslutninger, der træffes af stats- og regeringscheferne, og finder det i den sammenhæng passende, at der hvert år afholdes et møde forud for Det Europæiske Råds forårstopmøde;

18. har til hensigt at indgå i en mere systematisk dialog med Domstolen om overholdelse af nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og princippet om territorial samhørighed, for så vidt angår korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen og indvirkningen på de lokale og regionale myndigheder, samt om overholdelse af de fire friheder, og med Revisionsretten om god forvaltning af EU's finanser og indvirkningen af forvaltningen heraf på den territoriale samhørighed og byernes og regionernes konkurrenceevne.

En partnerskabstilgang til intelligent regulering

REGIONSUDVALGET

19. tilslutter sig den nye tilgang, som indvarsles med konceptet intelligent regulering baseret på en EU-lovgivningsproces, hvor lovgivningen løbende tilpasses til nye udfordringer og omstændigheder, og dens gennemførelse underkastes en omhyggelig evaluering; mener imidlertid, at den bør ledsages af en større hensyntagen til virkningerne for regioner og kommuner ⁽⁸⁾;

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 (Manescu) om god forvaltningspraksis i EU's regionalpolitik: støtteforanstaltninger og Europa-Kommissionens kontrol (2009/2231(NI)) (P7_TA(2010) 0468).

⁽⁷⁾ Uformelt ministermøde om territorial politik den 17. marts 2010 i Malaga på foranledning af det spanske formandskab i forbindelse med videreførelsen af den territoriale dialog afholdt i Palma den 18. januar 2010.

⁽⁸⁾ Regionsudvalgets udtalelse "Smart regulering", Cdr 353/2010.

20. gentager sit krav om i forbindelse med den kommende revision af den interinstitutionelle aftale "Bedre lovgivning" at få tilføjet en særlig protokol, der dækker visse bestemmelser, hvor udvalget skal inddrages fuldt ud, dvs. særligt dem, der vedrører konsekvensanalyser og efterfølgende evaluering af lovgivningen;

21. agter at styrke sin deltagelse i opfølgningen af handlingsplanen "Bedre lovgivning", navnlig ved at få sin årlige rapport om opfølgningen af nærhedsprincippet medtaget som et anerkendt bidrag til Kommissionens årlige rapport "Bedre lovgivning";

22. opfordrer til en revision af de retningslinjer for konsekvensanalyser, som Kommissionen har foreslået, da det ville være befordrende for en systematisk gennemførelse af forudgående og efterfølgende territoriale konsekvensanalyser og udvikling af territoriale indikatorer og inklusiv forvaltning; vil fremlægge konkrete forslag herom baseret på erfaringerne fra det samarbejde, der allerede er indledt med Kommissionen;

23. støtter fuldt ud det overordnede mål for arbejdet i gruppen på højt niveau om at mindske de administrative byrder (Stoiber-gruppen) og understreger sit engagement i denne gruppe med det sigte at lette den byrde, der tynger de lokale og regionale myndigheder;

24. beklager den manglende inddragelse af de regionale og lokale myndigheder i udvalgsproceduren og opfordrer Kommissionen til at afhjælpe denne mangel, som hæmmer en korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen på lokalt og regionalt plan.

En løsning for at styrke borgernes tilslutning til den europæiske integrationsproces

REGIONSUDVALGET

25. ser positivt på anbefalingerne fra den refleksionsgruppe, som Det Europæiske Råd har pålagt at hjælpe EU med at påpege de udfordringer, som EU sandsynligvis vil blive stillet over for på længere sigt (2020-2030), og undersøge, hvordan de kan tackles. Gruppen foreslår **en ny pagt** og erkender dermed berettigelsen af et system med "flerniveaustyring, hvor kompetencerne deles – i stedet for at de opsplittes – mellem forskellige myndighedsniveauer", som "kan og skal præge den politiske beslutningstagning i EU og relationerne på alle niveauer, mellem enkeltpersoner og generationer og mellem lokalsamfundene, regionerne og medlemsstaterne"; glæder sig over vismandsgruppens anbefaling om, "at Regionsudvalget skal høres og inddrages for at styrke det politiske medborgerskab i Europa og således sikre, at borgerne tager det europæiske projekt til sig" ⁽⁹⁾;

⁽⁹⁾ Jf. rapport fra Det Europæiske Råds refleksionsgruppe "Projekt Europa 2030 – Udfordringer og muligheder", marts 2010. Rapporten blev fremlagt den 8. maj 2010 for formanden for Det Europæiske Råd, Herman Van Rompuy.

26. finder det relevant at foretage en evaluering på årsbasis af, **hvor langt man er kommet med regionaliseringen og decentraliseringen i EU**, for at få et barometer for udviklingen af de lokale og regionale myndigheders politiske, juridiske og skattemæssige selvstændighed; mener, at en sådan evaluering er et godt supplement til Regionsudvalgets forpligtelse til at overvåge nærhedsprincippet og bør indgå i et udvidet samarbejde med Europarådets Kongres af Lokale og Regionale Myndigheder;

27. støtter iværksættelsen af et Erasmus-program for lokale og regionale folkevalgte politikere, som bør planlægges i et institutionelt samarbejde med Europa-Parlamentet og Kommissionen, og bifalder, at der afsættes midler til et pilotprojekt som foreslået af Europa-Parlamentet;

28. fremhæver, at det agter at bidrage til gennemførelsen af det nye instrument for direkte demokrati, det europæiske borgerinitiativ, navnlig kan det udnytte sine egne og sine medlemmers informationskanaler og netværk til at skabe større bevidsthed om borgerinitiativet og til at støtte Kommissionen på en måde, der vil kunne være en hjælp for eksempel i forbindelse med den forudgående kontrol af, om foreslåede initiativer er antagelige for så vidt angår deres indvirkning på nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Derudover kan udvalget være behjælpelig med at indsamle og formidle information om planlagte og igangsatte europæiske borgerinitiativer og med at iværksætte debatter med bred deltagelse i Bruxelles og andre steder ⁽¹⁰⁾. Endelig ønsker udvalget at blive fuldt inddraget i og tilbyder at bistå ved de høringer, der vil blive tilrettelagt af Europa-Parlamentet som reaktion på succesrige europæiske borgerinitiativer;

29. opfordrer til, at der etableres et samarbejde med Kommissionen og de andre institutioner om at fremme denne proces; dette instrument bør nemlig fremmes via partnerskaber, og samtidig bør man fremme diskussioner blandt de lokale og regionale myndigheder og de regionale parlamenter og mobilisere de lokale og regionale medier;

30. mener, at integrationen af EU's charter om grundlæggende rettigheder i EU's primære ret og udsigten til EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention vil være befordrende for **en beskyttelse på flere myndighedsniveauer af disse rettigheder**; anmoder derfor om at blive inddraget i den interinstitutionelle dialog om Kommissionens årsberetning om anvendelsen af chartret, som efterlyses af Rådet, der mener, "at en effektiv anvendelse af chartret bør understøttes af foranstaltninger i alle EU's institutioner og organer, kontorer og agenturer" ⁽¹¹⁾;

⁽¹⁰⁾ Regionsudvalgets udtalelse "Borgerinitiativer", CdR 167/2010 fin. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om borgerinitiativer, COM(2010) 119 final.

⁽¹¹⁾ Rådets konklusioner om Rådets foranstaltninger og initiativer til gennemførelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, 3092. møde i Rådet (almindelige anliggender) i Bruxelles den 23. maj 2011.

31. agter at styrke sit samarbejde med Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, især inden for rammerne af en årlig dialog om beskyttelse og fremme på flere myndighedsniveauer af grundlæggende rettigheder, og vil tage nye initiativer med henblik på det europæiske år for aktivt medborgerskab i 2013;

32. opfordrer til decentrale kommunikationstiltag i EU's kommuner og regioner om EU's resultater og deres indvirkning på borgerne og understreger, at der er et presserende behov for at give tilstrækkelige midler til at støtte samarbejdet med de regionale og lokale medier, som har et stort publikum blandt borgerne.

C. Gennemførelse af forvaltning på flere myndighedsniveauer I eu's strategier og politikker

Princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer som grundlæggende princip for alle EU's politikker og strategier med stærk territorial effekt

REGIONSUDVALGET

33. mener, at den foreslåede forvaltningsstruktur for Europa 2020-strategien ligesom den, der bør gælde for reformen af samhörighedsreformen, skal sikre et dobbelt paradigmeskift:

- Forvaltning på flere myndighedsniveauer skal integreres fuldt ud i lovmæssige og administrative bestemmelser for politikker, der har omfattende regionale og lokale konsekvenser, og først og fremmest den fremtidige samhörighedspolitik.
- Princippet om samarbejde mellem mange forskellige niveauer og aktører skal styrkes i forbindelse med gennemførelsen.

En ny forvaltningsramme for europæisk vækst

REGIONSUDVALGET

34. konstaterer, at i lyset af den budgetkrise, som Europa i øjeblikket er ramt af, og hvis økonomiske og sociale konsekvenser er borgernes største bekymring, er spørgsmålet om EU's merværdi og de midler, EU råder over til dette formål, af afgørende betydning;

35. støtter "konventstilgangen", som Europa-Parlamentet har foreslået og det polske formandskab har iværksat – og som Regionsudvalget bør inddrages i – så man i partnerskab kan fastlægge de politiske prioriteter for EU's udgifter og finansieringen heraf i perioden 2014-2020;

36. ønsker at blive inddraget i denne tilgang i betragtning af, at den økonomiske genopretning i EU er afhængig af bidraget fra de regionale og lokale myndigheder, som tegner sig for 16 % af EU's BNP og 58 % af de offentlige investeringer i Europa (¹²);

37. gør i den forbindelse opmærksom på den bekymrende situation omkring de lokale og regionale myndigheders offentlige finanser, som har negativ indflydelse på genopretningen af den europæiske økonomi og dermed er til hinder for en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien; mener

derfor, at det bør overvejes at gøre status over de lokale og regionale offentlige finanser i forbindelse med den kommende flerårige finansielle ramme.

Gennemførelse af Europa 2020-strategien og de syv flagskibsinitiativer i partnerskab takket være indgåelse af territoriale pagter

REGIONSUDVALGET

38. bemærker, at samtlige EU-institutioner klart erkender, at der er behov for at indføre forvaltning på flere myndighedsniveauer for at opnå de centrale mål i Europa 2020-strategien og de syv flagskibsinitiativer;

39. støtter i denne henseende navnlig henstillingen fra Det Europæiske Råd, der i sine konklusioner fra samlingen den 25. marts 2011 (¹³) anerkender, at opfyldelsen af målsætningerne for Europa 2020-strategien i forbindelse med gennemførelsen af det europæiske halvår kræver en tæt inddragelse af Regionsudvalget og regionerne sammen med andre politiske og økonomiske hovedaktører;

40. glæder sig over, at de nationale reformprogrammer i en række medlemsstater tager bedre højde for potentialet i et partnerskab mellem de forskellige forvaltningsniveauer; beklager dog den klare mangel på troværdige mekanismer og procedurer, som kunne virkeliggøre princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer og sikre en reel samordning af de forskellige forvaltningsniveaues politikker og afstemning af deres dagsordener og budgetter i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

41. opfordrer derfor medlemsstaterne til fuldt ud at inddrage de regionale og lokale myndigheder i processen med udvikling og gennemførelse af de nationale reformprogrammer og i stabilitets- og konvergensprogrammerne, for der kan kun slås bro over kløften mellem de overordnede mål for Europa 2020-strategien og de bebudede bidrag i de nationale reformprogrammer ved hjælp af et partnerskab mellem de forskellige forvaltningsniveauer (¹⁴);

(¹³) Under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2011 – EUCO 10/1/11 rev. 1 – har Regionsudvalget i forbindelse med sit arbejde i Europa 2020-plattformen og på baggrund af oplysningerne i de nationale reformprogrammer konstateret, at

i to tredjedele af medlemsstaterne (19 ud af 27) har de lokale og regionale myndigheder spillet en rolle i udarbejdelsen af det nationale reformprogram

i de fleste medlemsstater er de lokale og regionale myndigheder blevet hørt, og i otte af dem har de deltaget direkte i formuleringen af det nationale reformprogram

i tretten medlemsstater (inklusive de fem mest folkerige) nævnes initiativer, som er baseret på forvaltning på flere myndighedsniveauer

to medlemsstater (BE og PT) har vedtaget regionalt differentierede målsætninger

en medlemsstat (RO) har erklæret, at den vil følge Regionsudvalgets forslag med territoriale pagter, og nævner forslaget specifikt nogle medlemsstater har opstillet det mål at iværksætte en integreret strategi og styrke synergien mellem de forskellige forvaltningsniveauer ved hjælp af nogle mere effektive koordinations- og dialogstrukturer.

(¹⁴) Regionsudvalgets udtalelse "De lokale og regionale myndigheders rolle i opfyldelsen af Europa 2020-strategiens målsætninger", CdR 72/2011 rev. 1, og Regionsudvalgets resolution om "Større inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i Europa 2020-strategien", CdR 199/2010 fin.

(¹²) Regionsudvalget udtalelse "Private og offentlige investeringer til fordel for genopretningen og langsigtede strukturændringer: udvikling af offentlig-private partnerskaber", CdR 21/2010 fin.

42. beder desuden Kommissionen om at styrke overvågningen af den forvaltningsmæssige side af de nationale reformprogrammer og medlemsstaternes årlige statusrapporter, således at Rådet for Den Europæiske Union er i stand til at vedtage eksplicitte anbefalinger, som kan tilskynde medlemsstaterne til at udvide og styrke partnerskaber mellem de forskellige forvaltningsniveauer i gennemførelsen af de nationale reformprogrammer;

43. bekræfter på ny **målet om kontraktindgåelse på flere myndighedsniveauer** som metode til gennemførelse af de syv flagskibsinitiativer og iværksættelse af innovative mekanismer⁽¹⁵⁾ i overensstemmelse med de lokale digitale dagsordener og de "interessentarrangementer", der er foreslået inden for rammerne af "Den digitale dagsorden for Europa"⁽¹⁶⁾, "Platformen for intelligent specialisering", som Kommissionen har lanceret, og gennemførelsen af målsætningerne for flagskibsinitiativerne "Unge på vej" og "Innovation i EU", og samtidig styrke samhørigheden mellem alle aktører og strategier på samtlige niveauer⁽¹⁷⁾;

44. beklager manglen på direkte inddragelse af de regionale og lokale myndigheder i alle faser af den åbne koordinationsmetode med henblik på at gennemføre Europa 2020-strategien og insisterer på det kraftigste på, at de inddrages i processen;

45. minder om merværdien af **en integreret tilgang**, især når det gælder om, i overensstemmelse med nærhedsprincippet, at styrke synergien mellem EU's strategi for bæredygtig udvikling og Europa 2020-strategien og anvendelsen af strukturfondsmidler til energiinvesteringer samt indarbejdelsen af målet om afbødning af og tilpasning til klimaændringerne i alle EU's eksisterende strategiske rammer, navnlig landbrugspolitikken og politikken for udvikling af landdistrikterne.

Et nyt mønster for fremtidens samhørighedspolitik

REGIONSUDVALGET

46. påpeger, at resultaterne af høringen om Kommissionens femte samhørighedsrapport bekræfter opfordringen fra udvalget og de samlede regionale og lokale myndigheder til at styrke partnerskabsprincippet, en fremgangsmåde, som bifaldes af Rådet, der erkender betydningen af forvaltning på flere niveauer for gennemførelsen af Europa 2020-strategien gennem den nye samhørighedspolitik⁽¹⁸⁾;

47. konstaterer med tilfredshed, at "EU's territoriale dagsorden 2020", som Rådet vedtog i maj 2011, slår til lyd for at anvende forvaltning på flere myndighedsniveauer til at gennemføre territorial samhørighed og opfordrer Kommissionen

⁽¹⁵⁾ Regionsudvalgets resolution "Bedre redskaber til gennemførelse af Europa 2020-strategien: integrerede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politik og beskæftigelsespolitik", CdR 175/2010 fin.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens arbejdsrapport, SEK(2011) 708 (://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/scoreboard/docs/scoreboard.pdf). Regionsudvalget anmoder i den forbindelse i sin udtalelse CdR 104/2010 fin om, at udvalget tildeles en proaktiv rolle sammen med de lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger i styringsstrukturen for den europæiske digitale dagsorden.

⁽¹⁷⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽¹⁸⁾ Rådets konklusioner af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed – 3068. møde i Rådet for Almindelige Anliggender, Bruxelles, den 21. februar 2011. Regionsudvalgets udtalelse "Samhørighedspolitikens bidrag til Europa 2020-strategien", CdR 223/2010 fin.

til at tage hensyn til den territoriale dimension i sine konsekvensanalyser og Regionsudvalget til at videreformidle input fra de lokale og regionale myndigheder;

48. konstaterer med tilfredshed, for så vidt angår samhørighedspolitikken efter 2013, at Kommissionen har levet op til udvalgets forventninger, idet den har inddraget visse principper og mekanismer for forvaltning på flere myndighedsniveauer og **den integrerede og multifunktionelle fremgangsmåde**⁽¹⁹⁾ og således i sit forslag til en ny rammeordning om strukturfondene og Samhørighedsfonden taget hensyn til de anmodninger, der sigter mod:

— at indarbejde en udtrykkelig henvisning i den nye artikel til partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer, som er to principper, der skal følges i alle de forskellige faser af partnerskabskontrakterne og de operationelle programmer,

— at afspejle disse principper i andre relevante artikler i forordningen vedrørende partnerskabskontrakter og de operationelle programmer,

— at indføje en opfordring til medlemsstaterne om i deres årlige rapport at gøre status over fremskridt mht. overholdelse af principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer,

— at give mulighed for at udarbejde nogle velfungerende operationelle programmer;

49. ser positivt på Kommissionens forslag om at skabe en fælles strategisk ramme og kombinere de forskellige løftestænger for EU's tiltag til fremme af lokal og regional udvikling (ELFUL, strukturfondene EFRU og ESF, Samhørighedsfonden, EFF); anmoder ligeledes om, at de regionale og lokale myndigheder også i denne sammenhæng inddrages rent praktisk i udarbejdelsen af partnerskabskontrakterne;

50. beder derfor EU's lovgivende myndighed om at bekræfte disse foranstaltninger og at styrke dem for navnlig at sikre:

— tilstedeværelse af repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder i medlemsstaternes delegation, når indholdet af partnerskabskontrakten forhandles med Kommissionen,

— en stærk konsolidering af principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer i den fremtidige EU-kodeks om målene og kriterierne for disse principper,

— en dialog mellem Kommissionen og Regionsudvalget om forvaltningsaspektet i deres årsrapporter med henblik på at vurdere de enkelte medlemsstaters fremskridt og hindringer forud for Rådets vedtagelse af sine anbefalinger,

⁽¹⁹⁾ Regionsudvalgets perspektivudtalelse "Samhørighedspolitikens fremtid", CdR 210/2009 fin.

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank – Konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid, COM(2010) 642 final.

— etablering på sigt af et samarbejdsindeks, der gør det muligt at måle graden af partcipatorisk forvaltning i medlemsstaterne;

51. opfatter **territoriant samarbejde** som en fast bestanddel af regionalpolitikken og påpeger, at den europæiske gruppe for territoriant samarbejde (EGTS) er et sandt laboratorium for forvaltning på flere niveauer ⁽²⁰⁾;

52. glæder sig over, at forslaget om revision af EGTS-forordningen, forelagt af Kommissionen i oktober 2011, ligger på linje med ønsket om gennemførelse af målet om territoriant samhørighed og indeholder en række forslag fremsat tidligere i processen af Regionsudvalget, navnlig hvad angår oprettelsen af bilaterale EGTS med myndigheder fra tredjelande ⁽²¹⁾; henleder opmærksomheden på mulighederne i EGTS som samarbejdsstruktur i forbindelse med andre EU-sektorpolitikker end blot regionalpolitikken;

53. understreger betydningen af Regionsudvalgets EGTS-plattform, når det drejer sig om at fremme dette instrument og yde praktisk støtte til etablering af nye europæiske grupper for territoriant samarbejde, især ved hjælp af udveksling af bedste praksis;

54. anmoder i forbindelse med udviklingen af makroregionale strategier Kommissionen om at være særlig opmærksom på:

— en nøje overholdelse af princippet om flerniveauforvaltning i de makroregionale strategiers organer for høring, tilrettelæggelse, gennemførelse og overvågning,

— indførelse af opfølgingsinstrumenter og finansielle programmer, som på grundlag af lokale og regionale udviklingsstrategier og -planer kan sikre en flerniveautilgang med henblik på også at udvikle makroregionerne til "regionale klynger",

— fast inddragelse af de regionale og lokale myndigheder i den endelige udformning af sådanne strategier for at forhindre den eventuelle koncentration af styringen på nationalt plan,

— skildringen af den europæiske merværdi af disse strategier, bl.a. i forbindelse med en hvidbog.

Realisering af det indre marked i partnerskab

REGIONSUDVALGET

55. bifalder de tolv løftestænger for vækst, konkurrenceevne og sociale fremskridt, som foreslås i akten for det indre marked, og støtter Rådet, der har understreget behovet for at styrke styringen af det indre marked, i dets opfordring til Kommissionen om at fortsætte sit arbejde hermed ⁽²²⁾;

⁽²⁰⁾ Regionsudvalgets initiativudtalelse "Nye perspektiver for revisionen af EGTS-forordningen", CdR 100/2010 fin.

⁽²¹⁾ Regionsudvalgets initiativudtalelse "Nye perspektiver for revisionen af EGTS-forordningen", CdR 100/2010 fin.

⁽²²⁾ Rådets konklusioner om akten for det indre marked – prioriteter for relancerings af det indre marked, den 3105. samling i Rådet (økonomi og finans), Bruxelles, den 12. juli 2011. Regionsudvalgets udtalelse "En akt for det indre marked", CdR 330/2010 fin.

56. konstaterer, at Europa-Parlamentet i sin betænkning om styring og partnerskab i det indre marked peger på, "at det indre markeds regler ofte gennemføres af lokale og regionale myndigheder; [EP] opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at videreudvikle og udvide partnerskabet med de lokale og regionale myndigheder fra samhørighedspolitikken til det indre markeds politikker" ⁽²³⁾;

57. anmoder derfor om, at der etableres overvågning af den samlede gennemførelse af akten for det indre marked for at sikre, at tilgangen er sammenhængende, og at det indre marked gennemføres i partnerskab; mener, at en sådan opgave bør varetages af platformen til overvågning af 2020-strategien, som bl.a. går ud på at relancere det indre marked;

58. understreger, at Regionsudvalget med sit kvalitetsmærke "europæiske iværksætterregioner" bidrager til udvikling af en strategisk vision for en integreret regionaludvikling på grundlag af principperne i Small Business Act ⁽²⁴⁾; anmoder desuden om, at der etableres Small Business Act-partnerskaber til iværksættelse af Small Business Act på regionalt plan, og at der på nationalt og regionalt/territoriant plan udpeges SMV-repræsentanter, samt foreslår, at udvalget inddrages i den rådgivende gruppe om Small Business Act, der skal nedsættes;

59. gentager, at det er nødvendigt at inddrage de decentrale myndigheder, herunder navnlig regioner med lovgivningsbeføjelser, i de partcipatoriske mekanismer for at opnå optimal gennemførelse og anvendelse af lovgivningen om det indre marked.

De fremtidige miljø-, klima- og energipolitikker ⁽²⁵⁾ ⁽²⁶⁾

REGIONSUDVALGET

60. opfordrer indtrængende de internationale institutioner og EU til at tage hensyn til den merværdi, som de regionale og lokale myndigheder tilfører den globale miljøforvaltning og bæredygtige udvikling, herunder gennemførelsen af multilaterale miljøaftaler, såsom FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og konventionen om biologisk mangfoldighed (CBD) såvel som Rio+20-dagsordenen, som sigter mod en grøn økonomi og en forvaltning baseret på bæredygtig udvikling ⁽²⁷⁾;

⁽²³⁾ Betænkning om styring og partnerskab i det indre marked (2010/2289 (INI)).

⁽²⁴⁾ Forslag til Regionsudvalgets udtalelse "Status vedrørende "Small Business Act" for Europa", CdR 151/2011 rev. 1.

⁽²⁵⁾ Se detaljerede anbefalinger i Regionsudvalgets perspektivudtalelse CdR 164/2010 fin "De lokale og regionale myndigheders rolle i den fremtidige miljøpolitik" om, hvordan man kan anvende en tilgang, der bygger på forvaltning på flere myndighedsniveauer, i alle faser af udformningen af EU's miljøpolitik.

⁽²⁶⁾ Se bl.a. Kommissionens hvidbog "En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem", COM(2011) 144 final.

⁽²⁷⁾ Regionsudvalget udtalelse "EU og international biodiversitet for tiden efter 2010", CdR 112/2010 fin, Regionsudvalgets udtalelse "International klimapolitik efter København", CdR 245/2010 fin. Forslag til Regionsudvalget udtalelse "Bidrag fra EU's lokale og regionale myndigheder til FN-konferencen om bæredygtig udvikling 2012 (Rio+20)", CdR 187/2011 rev. 1.

61. er af den opfattelse, at en konstruktiv måde for de lokale og nationale niveauer at samarbejde om klimatilpasningstiltag på er at indgå resultatorienterede aftaler, hvorved de enkelte forvaltningsniveauer på frivillig basis kan forpligte sig til at arbejde hen imod bestemte klimamål og i fællesskab tager ejerskab og ansvar for deres respektive bidrag ⁽²⁸⁾;

62. understreger, at sektorspecifikke eller tværsektorielle energi- og klimaalliancer mellem regioner og virksomheder spiller en stadig vigtigere rolle. Disse alliancer bør udtrykkeligt fremmes med henblik på yderligere udvikling og indførelse af kulstoffattige teknologier så hurtigt som muligt med partnerskaber mellem beslutningstagere på lokalt og regionalt plan og små og mellemstore virksomheder (SMV'er);

63. konstaterer, at byområder tegner sig for 75 % af CO₂-udledningen, og understreger, at en effektiv global indsats kræver "flerniveaustyring", en fremgangsmåde, der indebærer koordinering af indsatsen på de lokale, regionale, nationale og overnationale myndighedsniveauer baseret på nærhedsprincippet; understreger i den forbindelse sit forslag om en "territorial pagt for regionale og lokale myndigheder om Europa 2020-strategien" som et effektivt redskab til håndtering af klimaændringerne;

64. understreger, at det er vigtigt nøje at undersøge, hvordan Energi 2020-strategiens retningslinjer og lovgivningsbestemmelser indvirker på de lokale og regionale myndigheders administrative og finansielle byrder, og sikre, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes; går varmt ind for oprettelsen af innovative instrumenter til gennemførelse af denne strategi ⁽²⁹⁾;

65. bekræfter endnu en gang sit engagement i Borgmesteraftalens fælles mål om reduktion af CO₂-emissioner og anbefaler en emnemæssig udvidelse af aftalen til andre områder af den bæredygtige økonomi, f.eks. forvaltning af vandressourcerne, og en geografisk udvidelse til Middelhavsunionen og Østpartnerskabet med de politiske platforme, som Regionsudvalget har taget initiativ til, nemlig ARLEM (Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforbunds) og CORLEAP (Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet og EU), samt til hele verden med en "Verdensborgmesteraftale".

Fremtidens fælles landbrugspolitik, fiskeripolitik og havpolitik

REGIONSUDVALGET

66. mener, at etablering af en ramme for forvaltning på flere myndighedsniveauer er en betingelse for en vellykket reform af den fælles landbrugspolitik efter 2013; dette vil sikre, at de regionale og lokale myndigheder inddrages i valget af retningslinjer og regler for gennemførelse og forvaltning af denne poli-

⁽²⁸⁾ Regionsudvalgets udtalelse "International klimapolitik efter København", CdR 245/2010 fin.

⁽²⁹⁾ Regionsudvalgets perspektivudtalelse "De lokale og regionale myndigheders rolle i den fremtidige miljøpolitik", CdR 164/2010 fin, og Regionsudvalgets perspektivudtalelse "Indarbejdning af klimaspørgsmål og det fremtidige EU-budget", CdR 104/2011 fin.

tik, og at der skabes synergier mellem politikken for udvikling af landdistrikterne og de andre EU-politikker, især samhørighedspolitikken ⁽³⁰⁾;

67. beder om at blive fuldt ud inddraget i det forberedende arbejde i Kommissionens rådgivende udvalg med det sigte at færdiggøre mekanismen til inddragelse af de lokale og regionale myndigheder forud for fastlæggelsen af den fælles landbrugspolitik og politikken for udvikling af landdistrikterne;

68. er af den opfattelse, at den integrerede tilgang bør inspirere den nye fiskeripolitik til at sikre et bæredygtigt fiskeri og en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne; stiller sig positivt til decentraliseringen af beslutningsprocessen, som sigter mod at mindske uoverensstemmelser forårsaget af europæisk mikroforvaltning, hvor der i visse tilfælde gøres brug af udvalgsproceduren, og hvor forvaltningen af visse former for fiskeri inden for rammerne af EU-lovgivningen overdrages til medlemsstaterne, regionerne og fiskerisektoren selv;

69. opfordrer til koordinering af de sektorpolitikker, der handler om anvendelsen af havområder, og til etablering af en fælles EU-fond for maritime anliggender og fiskeri, som samler alle eksisterende instrumenter på disse områder på ét sted; støtter derfor oprettelsen af en europæisk havplatform omfattende lokale og regionale myndigheder og andre berørte aktører, der kan bidrage til ansvarsdeling og udveksling af bedste praksis ⁽³¹⁾.

Gennemførelse af Stockholmprogrammet sammen med de lokale og regionale myndigheder

REGIONSUDVALGET

70. minder om sin dybe involvering i iværksættelsen af handlingsplanen for Stockholmprogrammet og i udarbejdelsen af evalueringsmetoderne for at sikre større hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders erfaringer;

71. mener, at det vil styrke EU-indsatsens legitimitet, hvis de regionale og lokale myndigheder inddrages i udarbejdelsen af en EU-ramme for lovlig indvandring, fastlæggelse af foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring, beskyttelse af indvandrernes grundlæggende rettigheder og gennemførelse af udviklingssamarbejdet med emigrationslandene, forudsat at nærhedsprincippet overholdes nøje;

72. opfordrer til anvendelse af territoriale konsekvensanalyser, der skal evaluere de krav, der stilles til regioner og kommuner i forbindelse med de retlige gennemførelsesforanstaltninger, der er besluttet på EU-niveau eller på nationalt niveau;

⁽³⁰⁾ Regionsudvalgets initiativudtalelse "Den fælles landbrugspolitik fremtid efter 2013", CdR 127/2010 fin.

⁽³¹⁾ Regionsudvalgets initiativudtalelse "Videreudvikling af en integreret havpolitik og viden om havene 2020", CdR 339/2010 fin.

- bidraget fra dialog og erfaringsudveksling med andre storregioner, der har et subnationalt kammer, såsom Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Union (UEMOA) og det regionale kammer i MERCOSUR,
- fremkomsten af nye kanaler for samarbejde og politisk dialog foreslået over for Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder af visse internationale organisationer (OECD, ILO, UNEP, UNDP og UNHABITAT, UNESCO, FAO osv.)⁽³⁶⁾;

83. konkluderer på denne baggrund, at udviklingen i retning af decentralisering og subnationale aktørers øgede magt i det internationale samfund nødvendigvis må føre til, at disse aktører inddrages i globaliseringsens forvaltningsmekanismer, og at der opstår en ny multilateralisme.

D. Nye skridt til konsolidering af gennemførelsen af forvaltning på flere myndighedsniveauer

REGIONSUDVALGET

84. har taget initiativ til at indføre en **resultattavle om forvaltning på flere myndighedsniveauer inden for EU**, der kan bidrage til en årlig vurdering af, i hvilket omfang de vigtigste mekanismer og redskaber for forvaltning på flere myndighedsniveauer tages i betragtning i Den Europæiske Unions politiske cyklus med særlig fokus på den territoriale dimension af de analyserede politikker og strategier. Den første resultattavle viser de fremskridt og hindringer, som er blevet identificeret i den europæiske beslutningsproces, for fire afgørende strategier og politikker i EU's politiske program for 2010: Europa 2020-strategien, Energistrategien 2011-2020, Stockholmprogrammet og forårsdagsordenen for udviklingspolitikken⁽³⁷⁾;

⁽³⁶⁾ Regionsudvalget gentager, at Rio+20 giver De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) eller Rådet for Bæredygtig Udvikling mandat til at nedsætte et stående udvalg for subnationale eller lokale regeringer som en ny struktur, der korrekt afspejler forvaltningen på flere niveauer og tilbyder en permanent mekanisme for høring af og samarbejde med decentrale regeringer og lokale myndigheder i hele verden. Regionsudvalget kan her tjene som model. Et andet lovende aspekt er det faktum, at de subnationale og lokale myndigheder inden for de såkaldte FN Rio-konventioner for nylig har opnået øget anerkendelse af deres særlige status som regeringsinstitutioner, herunder bl.a. deres anerkendelse som "statslige aktører" i Cancún-aftalen, og COP 10's afgørelse nr. X/22 under FN's biodiversitetskonvention (CBD) om "Subnationale myndigheds, byers og andre lokale myndigheds handlingsplan". Regionsudvalget har gentaget, at subnationale myndigheder og lokale myndigheder skal have en plads i den institutionelle ramme for bæredygtig udvikling på lige fod med nationale myndigheder og FN-organer. I sit forslag til udtalelse CdR 187/2011 rev. 1 om "Bidrag fra EU's lokale og regionale myndigheder til FN-konferencen om bæredygtig udvikling 2012 (Rio+20)" beklager Regionsudvalget, at de trods deres specifikke forvaltningsmæssige rolle i den nuværende internationale styringsstruktur ofte er repræsenteret i FN-organer på samme niveau som andre store grupperinger såsom civilsamfundet og erhvervslivet.

⁽³⁷⁾ Udarbejdelsen af den første resultattavle er baseret på en undersøgelse, der er givet i opdrag til European Institute for Public Administration (EIPA).

85. konstaterer, hvad angår den første resultattavle:

- at den udviklede metode⁽³⁸⁾ viser fremvæksten af et system med forvaltning på flere niveauer i EU-institutionerne, hvor informationerne er frit flydende og (oftest) gives på en åben og gennemsigtig måde på flere niveauer, og hvor høringsmekanismerne generelt er veletablerede og involverer alle niveauer osv. Evalueringen af yderligere mekanismer og praksis i relation til forvaltning på flere niveauer afslører imidlertid nogle vigtige mangler. Det drejer sig navnlig om brugen af mekanismer og innovative redskaber, som omsætter kravene til forvaltning på flere niveauer til politiskindhold,

- hvad angår den sammenlignende resultattavle: at den politiske proces omkring udarbejdelsen af Europa 2020-strategien har opnået det højeste samlede resultat. Det vil sige, at man har konstateret praksis, der i højere grad svarer til de indikatorer for forvaltning på flere niveauer, som blev opstillet med henblik på at vurdere kvaliteten af forvaltningen på flere niveauer. Det laveste point er givet for flerniveauforvaltning i forbindelse med forårspakken 2010 vedrørende millenniumudviklingsmålene. Her er det navnlig den manglende gennemsigtighed omkring inddragelsen af interessenterne, der har gjort pointgivningene vanskelige og ført til dårlige resultater. Generelt set er der på alle fire politikområder et klart potentiale for bedre praksis inden for flerniveauforvaltning⁽³⁹⁾;

⁽³⁸⁾ Under to overskrifter opstilles seks kategorier af konkret praksis inden for forvaltning på flere niveauer (I. Procedurer: information & høring; inddragelse af interessenter og respons; II. indhold af EU-politikker: territorialt/integreret/lokalt baseret politik; mekanismer til intelligent regulering og innovative redskaber til gennemførelse og partnerskab). Det fastlægges endvidere, hvad der kan anses for "god praksis" inden for disse seks kategorier under henvisning til de generelle principper og mål for forvaltning på flere niveauer, og der opstilles indikatorer, som kan bruges til at måle eller vurdere gennemførelsen af praksis.

⁽³⁹⁾ Hvad angår de forskellige resultater for "procedurer" og "indhold", afslører de enkelte delresultater for disse kategorier, at med undtagelse af forårspakken er praksis vedrørende flerniveauforvaltning langt bedre udviklet i "procedure"-kategorien (information/høring, inddragelse af interessenter, respons) end i "indholds"-kategorien (innovative redskaber til gennemførelse, mekanismer til intelligent regulering, territorial/integreret tilgang). Såvel Europa 2020 som energi/klima når op på minimumstærsklen på 3/6 point i "procedure"-kategorien. Resultattavlen viser imidlertid også, at det overordnede positive resultat for Europa 2020 primært er opnået takket være det relativt høje resultat, der er opnået for dets praksis med flerniveauforvaltning i "procedure"-kategorien. Ser man nærmere på de tre dele af de enkelte underkategorier, viser resultattavlens diagrammer, at med undtagelse af forårspakken kan det relativt høje resultat i den første underkategori, "procedurer", i forhold til underkategorien "indhold" forklares med (meget) høje point for "information/høring" og til en vis grad med et blot tilfredsstillende resultat for "inddragelse af interessenter". Generelt set opnås der forholdsvis lave point i underkategorien "respons". I den anden underkategori, "indhold i EU-politikker", har kun Europa 2020 opnået et nogenlunde tilfredsstillende resultat for "mekanismer til intelligent regulering" og "innovative gennemførelsesredskaber". Det samme gør sig gældende for energi/klima og forårspakken, hvad angår praksis for "territorial/integreret tilgang". Alle andre former for praksis opnår forholdsvis dårlige resultater.

86. mener, at man med henblik på at konsolidere Regionsudvalgets overvågning på den næste konference om nærhedsprincippet kunne sætte særligt fokus på praksis med forvaltning på flere myndighedsniveauer og analysere tendenserne i den første resultattavle og deres indvirkning på den europæiske beslutningsproces;

87. vil i de kommende måneder konkretisere sin ambition om et **EU-charter for forvaltning på flere myndighedsniveauer**, der skal føre til større inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske demokrati; den åbne og deltagelsesorienterede måde, chartret vil blive udarbejdet på, vil fremme de lokale og regionale folkevalgte repræsentanternes medansvar over for det.

Bruxelles, den 16. februar 2012.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA